

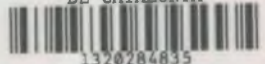
URAC@

LA REVISTA DE L'IES LLAGOSTERA

NÚM. 12 - JUNY 2006

1 EURO

SISTEMA DE LECTURA PÚBLICA
DE CATALUNYA

1320284835

50è ANIVERSARI CONCESSIÓ PREMI NOBEL DE LITERATURA

SUMARI

Sumari	2	La diada. Llibres i roses	58
Editorial	3	Sant Jordi. La llegenda	60
De juny a setembre	4	Activitats. Final del 2n trimestre	62
Efemèrides del 2006	6	Visita al Museu Industrial del Ter	64
Juan Ramón Jiménez. Premi Nobel de literatura	7	Miquel Martí i Pol	66
Un renaixentista a l'edat mitjana	9	Higiene i salut	67
Wolfgang Amadeus Mozart	10	Entrevista al sr. Xavier Nogué	68
Santiago Rusiñol	12	L'AMPA informa	70
Benvinguts!	14	Adolescència i família	71
Fem poble. La biblioteca	15	L'efecte DBR	73
Teatre al TNC	16	Desperta't! Tabac i drogues	74
Teatre a 1r cicle d'ESO	19	Exalumnes	76
Activitats. Final del 1r trimestre	20	Departaments. Ciències experimentals	80
La cuina dels genis del foc	23	Interculturalitat. La immigració de més a prop	81
Poesia	25	Aula d'acollida	83
Llegendes	27	La pàgina d'en Cupido	84
Aprenents d'escriptor	28	El que diuen les estrelles	86
La natació	30	Una proposta	88
Racó d'opinió	32	Informació acadèmica	89
Temps de bolets	36	Buscàvem una portada	93
La nostra entrevista	37	Taller de llengua anglesa	94
Noms propis. Pere Casaldàliga	38	Cultura clàssica	95
Desperta't!	39	Bibliografia	96
Música	40	Viatge a Tunísia. 2n de batxillerat	97
D'altres músiques	41	Viatge de 4t d'ESO a París	99
Per molts anys!	42	Esports a l'IES	101
Mascotes	43	Juguem i aprenem	103
Visita al CosmoCaixa	44	Entreteniments	104
Concurs Relats Matemàtics	46	Humor. Acudits i endevinalles	105
Concurs de Redacció COCA-COLA	48	Jocs de llengua	106
Una gran alegria	50	Gràcies	107
Concurs Escolar de L'ONCE	53	Última hora	108
Notícies	54	Fent camí	110
Crèdit de Síntesi. 2n d'ESO	56		

EDITORIAL

Avui, com tantes vegades, pensava en vosaltres. Cercava tot allò de positiu que teniu, malgrat aquesta adolescència “que toca”, però que a vegades ens fa perdre els estreps a tots.

També contemplava el meu entorn, m'agrada badar, la natura sempre em fa somriure, i em treu cabòries, i tot deixant-me portar per un munt de sentiments i sensacions, m'ha vingut a la memòria quelcom que vaig llegir, ja fa molts anys, i que he pensat que ho podríem compartir. Va per vosaltres.

És la història d'un home que estava tip de plorar. Mirà al voltant seu i va veure que tenia la felicitat al davant. Estirà la mà i la volia agafar.

La felicitat era una flor. La va collir, i, encara no la tenia a la mà, que ja s'havia esfullat. La felicitat era un raig de sol. Aixecà els ulls per escalfar-se la cara i tot seguit un núvol el va apagar. La felicitat era una guitarra. La va acaronar amb els dits. Les cordes es posaren a grinyolar.

Quan al capvespre tornava a casa, el bon home seguia plorant.

L'endemà va seguir buscant la felicitat. A la vora del camí hi havia un nen que ploriquejava. Per tranquil·litzar-lo, collí una flor i la hi donà. La fragància de la flor els perfumà ambdós. Una pobra dona tremolava de fred, coberta amb els seus parracs. Ell la va portar fins al sol, i també ell s'escalfà. Un grup de nois cantava. Ell els acompanyà amb la seva guitarra. També ell es delectà amb aquella melodia.

En tornar a casa, de nit, el bon home somreia de debò.

J. DE VIETINHGOFF

Redacció

M. Assumpció Gonzalo i alumnes

Compaginació

Impremta Monserrat - Amer

Portada

Núria Torres, Míriam Torrado,
Tània Bayé i Cristina Tarrés

Contraportada

Vicent Colom

Correcció

Dep. de Llengües (en la mesura que ha estat possible)

Col·laboracions

Departaments, Professors,
Alumnes i exalumnes

Coordinació

M. Assumpció Gonzalo i Casas
Montse Casadevall i Culí

La fan possible

Comerciants, empresaris, pares i amics

Gràcies a tots!

EFEMÈRIDES DEL 2006

Us fem arribar el calendari de les efemèrides que se celebren l'any 2006. Us parlarem més extensament del 250 aniversari del naixement de

Mozart, de la concessió del premi Nobel de literatura a Juan Ramón Jiménez, del 75è aniversari de la mort de Santiago Rusiñol, dels 50 anys del Capitán Trueno.

- o 100 ANYS DE L'APARICIÓ DE LA PRIMERA "GLOSA" A 'LA VEU DE CATALUNYA'. EUGENI D'ORS 'XENIUS' (Escriptor)
- o 300 ANIVERSARI DEL NAIXEMENT DE BENJAMIN FRANKLIN (Estadista, científic i escriptor)
- o BICENTENARI DEL NAIXEMENT DE JUAN CRISÓSTOMO ARRIAGA (Compositor)
- o CENTENARI DE LA MORT DE JOSÉ MARÍA PEREDA (Novel·lista)
- o 500 ANIVERSARI DEL NAIXEMENT DE SANT FRANCESC XAVIER (Jesuïta missioner)
- o CENTENARI DEL NAIXEMENT DE SAMUEL BECKETT (Poeta, novel·lista i dramaturg)
- o 75 ANIVERSARI DE LA PROCLAMACIÓ DE LA SEGONA REPÚBLICA
- o CENTENARI DE LA MORT DE PIERRE CURIE (Físic francès)
- o 500 ANIVERSARI DE LA MORT DE CRISTÒFOL COLOM (Colonitzador d'Amèrica i, possiblement, d'origen català)
- o BICENTENARI DEL NAIXEMENT DE JOHON STUART MILL (Economista i filòsof)
- o CENTENARI DE LA MORT DE HENRIK IBSEN (Dramaturg)
- o 400 ANIVERSARI DEL NAIXEMENT DE REMBRANDT (Pintor i gravador)
- o 70 ANIVERSARI DE L'INICI DE LA GUERRA CIVIL ESPANYOLA
- o 50 ANIVERSARI DE LA MORT DE BERTOL BRECHT (Poeta i dramaturg)
- o CENTENARI DE LA MORT DE PAUL CEZANNE (Pintor)
- o 125 ANYS DEL NAIXEMENT DE PABLO RUÍZ PICASSO (Pintor)
- o CENTENARI DE LA CONCESSIÓ DEL PREMI NOBEL DE MEDICINA A SANTIAGO RAMÓN Y CAJAL (Metge)
- o 50 ANIVERSARI DE LA MORT DE PIO BAROJA (Escriptor)
- o CENTENARI DEL NAIXEMENT DE LUCHINO VISCONTI. (Director de cinema italià)
- o 150 ANIVERSARI DEL NAIXEMENT DE SIGMUND FREUD
- o CENTENARI DEL PRIMER CONGRÉS INTERNACIONAL DE LA LLENGUA CATALANA
- o CENTENARI DE LA CREACIÓ DE L'ESCOLA DE MESTRES JOAN BARDINA I CASTARÀ (Pedagog i escriptor)
- o CENTENARI DE LA PUBLICACIÓ DE LA NACIONALITAT CATALANA D'ENRIC PRAT DE LA RIBA (Polític)
- o CENTENARI DE LA PUBLICACIÓ D'ELS FRUITS SABOROSOS DE JOSEP CARNER (Escriptor)
- o CENTENARI DE LA PUBLICACIÓ D'HORACIANES DE MIQUEL COSTA I LLOBERA (Escriptor)
- o 100 ANIVERSARI DE LA PUBLICACIÓ COM A NOVEL·LA (VA SER ESCRITA PRIMER COM A OBRA DE TEATRE) DE PETER PAN DE MAI MÉS DE J. M. BARRIE (Escriptor)
- o 500 ANYS DE 'LA GIOCONDA' DE LEONARDO DA VINCI. (Pintor, inventor i humanista)
- o 40 ANIVERSARI DE LA PUBLICACIÓ D'EL ZOO D'EN PITUS DE SEBASTIÀ SORRIBES
- o 40 ANIVERSARI DE LA PUBLICACIÓ DE LA CASA SOTA LA SORRA DE JOAQUIM CARBÓ
- o ANY INTERNACIONAL DELS DESERTS I LA DESERTIFICACIÓ (ONU)

50è Aniversari de la concessió del Premi Nobel de Literatura a Juan Ramón Jiménez

Per Carina Freixas i Cristina Fernández – 1r d'ESO

Aquest any es commemora el 50è aniversari de la concessió del premi Nobel de literatura a Juan Ramón Jiménez.

Poeta espanyol y premio Nobel de Literatura. Nació en Moguer (Huelva) en 1881, y estudió en la Universidad de Sevilla.

En 1900 publicó sus dos primeros libros de textos: *Ninfeas y Almas de violeta*.

En 1936, al estallar la Guerra Civil española se vio obligado a abandonar España. Estados Unidos, Cuba y Puerto Rico, fueron sus sucesivos lugares de residencia.

Moriría en este último país, donde recibí ya casi moribundo la noticia de la concesión del Premio Nobel. Murió En Puerto Rico el año 1959.

La obra poética de Juan Ramón Jiménez es muy numerosa. *Poesías escogidas* (1917), *Segunda antología poética* (1922), *Canción* (1936) y *Tercera antología* (1957) se encuentran entre sus obras principales.

La identificación del poeta con la belleza, con la plenitud de lo real, con el mundo, es casi absoluta.

Los escritos en prosa, *Espanoles de tres mundos* (1942) empezaron a

publicarse en diarios y revistas de los años inmediatamente anteriores a su exilio.

El libro que hoy nos ocupa, escrito en prosa poética, y al que le debe gran parte de su fama universal – es *Platero y yo* (1917), donde funde fantasía y realismo en las relaciones de un hombre y su asno. Es el libro español traducido a más lenguas del mundo, junto con *Don Quijote de Miguel de Cervantes*.

Os ofrecemos una pequeña muestra de esta joya literaria.

PLATERO Y YO

“Platero es pequeño, peludo y suave; tan blando por fuera que se diría que es de algodón, que no lleva huesos. Sólo los espejos de azabache de sus ojos son duros cual dos escarabajos de cristal negro.”

Amb el grup-classe hem llegit fragments de *Platero y yo*, i hem buscat qui era el seu autor i què eren els premis Nobel, on es concedien, per què...

Hem intentat acostar els alumnes de l'IES al món poètic de Juan Ramón Jiménez i de la poesia en general.

Els fragments de *Platero y yo*, igual que la resta del llibre estan escrits en prosa, però són realment poètics.

Va rebre el premi Nobel de literatura l'any 1956. Aquest any es celebra el 50è aniversari d'aquesta concessió.

Per la Diada de Sant Jordi, un grup d'alumnes de primer i segon d'ESO va fer la lectura de fragments de *Platero y yo*:

- “El pozo” ... Melody, Àlex Bru, Sandra i Alhaji de 2n A
- “La libertad”... Arnau Puig, Eduard i Àlex Tresserras de 2n B
- “Carnaval” ... Anna Santamaria i Marta Gironès de 1r A
- “Platero” ... Sheila i Michelle de 1r A
- “El invierno” ... Lúdia Serrano i Dani Malagón de 1r A
- “La pua” ... Bilal El Oumari i Arnau Torrent de 1r B
- “Eclipse” ... Carina, Cristina, Jenny i Bibiana de 1r B
- “La carretilla” ... Núria Serrano, Ivan Pérez i Micki González de 1r B

Es tracta d'una de les obres més significatives d'aquest autor. Us recomanem que llegiu el llibre, és una bona obra de prosa poètica. **GAUDIU-NE!**

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL.LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL.LICA

Carrer Tossa, 5
Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Combustibles

ROBERT BADOSA

Gas-Oil - Llenyes - Carbons
Barbacoes - Llars de foc i Forns

*

C/. Panedes, 35
Telf. 972 830 211
Tel. mòbil 686 331 570

info@combustiblesrb.com
www.combustiblesrb.com

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Pulgdemunt

DROGUERIA i FERRETERIA

Carrer Nou, 7
Telèfon 972 83 00 57

17240 LLAGOSTERA

Tot per el seus animals de companyia

- * Peixos
- * Ocells
- * Gàbies

AQUARAMA
SANT
ANTONI

Carrer Comte Guifré, 21
Telèfon 972 83 03 21
17240 Llagostera (Girona)

COMERCIAL

Casals

MATERIAL PER A LA CONSTRUCCIO

JORDI CASALS VENTURA

Passeig Pompeu Fabra, 39
Telèfon (972) 83 09 46

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

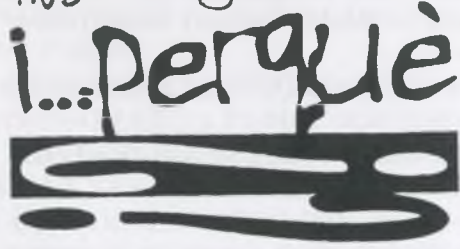
ACTUAL

Moda per a dona

C./ Àngel Guimerà, 5. - Llagostera.
Tel: 972.83.14.30

GRANJA - BAR

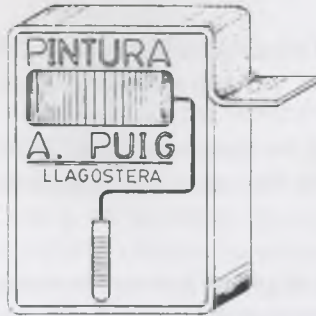
i...perquè

Josep Donat i Carreras

C/. Ridaura, 8
Tel. 678 653 416

17246 Santa Cristina d'Aro

PINTURA

A. PUIG
LLAGOSTERA

IRUANI, S.L.

C/. Albertí, 20
Teléfono 83 09 13

17240 LLAGOSTERA (Girona)

UN RENAIXENTISTA A L'EDAT MITJANA

El Punt. Jaume Vidal/Barcelona

Les celebracions del 50 aniversari del Capitán Trueno van començar el 13 de maig a l'Escala

El passat 14 de maig va fer 50 anys de l'aparició del Capitán Trueno. L'Escala, seu de la Fundació Víctor Mora, es va convertir en un petit univers que va honorar amb diverses activitats el creador, Víctor Mora, i el personatge, el Capitán Trueno. Mora, que va crear el personatge per a l'editorial Bruguera, estava sotmès l'any 1956 a la pressió de la seva militància antifranquista i va intentar transmetre els valors de lluita contra l'opressor, d'amistat, de respecte a la dona, de defensa de la raó i de la inquietud científica i cultural. Mora va posar-hi també la passió per la novel·la del cicle artúric.

El món del Capitán Trueno s'ha eixamplat més enllà de les vinyetes al llarg de 50 anys d'existència. Músics tan diversos com Sisa i Miguel Bosé i els grups Dharma i Asfalto li han dedicat cançons. Del Capitán Trueno, se n'han fet videojocs, jocs de cartes, segells de correus...

Es poden trobar dos videocòmics en DVD que reproduïxen històries de la sèrie utilitzant les mateixes vinyetes però afegint-hi efectes de moviment i de so.

ELS VALORS

LES DONES. L'amor a l'edat mitjana està mitificat pels versos dels trobadors, que cantaven a la seva estimada, tancada a la torre més alta del castell. El Capitán Trueno troba Sigrid, una dona independent, amb personalitat pròpia i amb qui ho comparteix tot sense esposar-se. I al seu voltant les dones el trien a ell.

L'AMISTAT. Víctor Mora va fer de l'amistat un dels valors de la sèrie. Goliath coneix el Capitán Trueno després de perdre la seva família. Poc després salven un nadó orfe que serà Crispín, el futur escuder del capità.

LA MÀGIA. Víctor Mora va utilitzar el recurs de la màgia en les seves trames argumentals, però, com ell ha reconegut, amb la voluntat que darrere de cada truc hi hagués una explicació racional per al lector.

ROBOTS A L'EDAT MITJANA. Mora ha reconegut la influència de la ciència-ficció en la seva obra. Això justifica l'anacronisme de trobar-nos robots medievals.

ELS PRECEDENTS DEL NAUTILIUS. La lectura de Jules Verne va ser una de les passions de Mora. Es pot veure en aquests submarí viking, precedent del de Nemo.

CAVALLERS EN ACCIÓ. En rebre l'encàrrec de la sèrie, Mora la va imaginar amb molta acció i inspirada en la narrativa artúrica i el còmic del Príncep Valent.

EL SOMNI DE VOLAR. Trueno va viatjar per tot el món, i es va avançar a Colom a arribar a Amèrica. Ho va fer gràcies al globus inventat pel mag Morgano.

ELS DOLENTS. Mora va ridiculitzar els malvats que, moguts per l'avarícia, arribaven a la crueltat. El contrast d'aquesta actitud era l'ànima de revolta contra l'opressió del Capitán Trueno.

Alumnes de 1r d'ESO

WOLFGANG AMADEUS MOZART

D. Malagón - 1r d'ESO

Compositor austríac nascut a Salzburg el 27 de gener de 1756. Els seus dots musicals prodigiosos foren aviat observats pel seu pare, Leopold, que decidí d'educar-lo i, alhora, exhibir-lo (juntament amb la germana gran Nannerl —Maria Anna—) com a font d'ingressos. A l'edat de sis anys, Mozart ja era un intèrpret avançat d'instruments de tecla i un eficaç violinista, al mateix temps que demostrava una extraordinària capacitat per a la improvisació i la lectura de partitures. Encara avui s'interpreten cinc petites peces per a piano que va compondre a aquella edat.

L'any 1762, Leopold començà a portar el seu fill de gira per les corts europees. Primerament a Munic i a Viena i, el 1763, els Mozart emprengueren un llarg viatge de tres anys i mig que suposà pel petit Wolfgang valuoses experiències: conegué la cèlebre orquestra i l'estil de Mannheim, la música francesa a París i l'estil galant de J.Ch. Bach a

Londres. Durant aquest període va escriure sonates, tant per a piano com per a violí (1763) i una simfonia (K.16,1764). Ja de tornada a Salzburg, continuà les seves primeres composicions, entre les quals trobem la primera part d'un oratori, Die Schuldigkeit des ersten Gebots (L'obligació del Primer Manament), l'òpera còmica La finta semplice, i Bastien und Bastienne, el seu primer singspiel (tipus d'òpera alemanya amb parts recitades).

L'any 1769, amb 13 anys, era nomenat Konzertmeister de l'arquebisbat de la seva ciutat. Després d'uns quants anys a casa, pare i fill anaren a Itàlia (1769-71). A Milà, Mozart conegué el compositor G.B. Sammartini; a Roma, el Papa el condecorà amb la distinció de Cavaller de l'Esperó d'Or i a Bolonya contactà amb el pare Martini i realitzà amb èxit els exàmens d'accés a la prestigiosa Accademia Filarmonica. L'any 1770, li encarregaren d'escriure la

que és la seva primera gran òpera, Mitridate, re di Ponto (1770), escrita a Milà. Amb aquesta obra, la seva reputació com a músic es féu més palesa encara. Mozart tornà a Salzburg el 1771. Dels anys immediatament posteriors daten els primers quartets per a corda, les simfonies K.183, 199 i 200 (1773), el concert per a fagot K.191 (1774), les òperes La finta giardiniera i Il re pastore (1775), diversos concerts per a piano, la sèrie de concerts per a violí i les primeres sonates per a piano (1774-75).

El 1777, Mozart marxà cap a Munic amb la seva mare, Anna Maria. A l'edat de vint-i-un anys Mozart cercava per les corts europees un lloc més ben remunerat i més satisfactori, que trobà a Salzburg sota les ordres de l'arquebisbe Colloredo, però els seus desigs no es compliren. Arribà a Mannheim, capital musical d'Europa per aquella època, amb la idea d'aconseguir un lloc a la seva orquestra, i allà s'enamorà d'Aloysia

farmàcia
Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

peixos
Albert

C/ Mas sec, 60 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 831 540 - TM 678 544 090

Weber. Posteriorment Leopold envià la seva muller i el seu fill a París, on aquest estrenà la simfonia K.297 i el ballet "Les petits riens". La mort de la seva mare a la capital francesa el 1778, el rebuig de Weber -després de la segona trobada de Mozart amb la família- i el menyspreu dels aristòcrates pels quals treballava, van fer que els dos anys transcorreguts entre la seva arribada a París i el retorn a Salzburg el 1779 esdevinguessin un període prou difícil en la seva vida.

Durant els anys següents compongué misses, les simfonies K.318, 319 i 338 i l'òpera Idomeneo, re di Creta (Munic, 1781), influïda per Gluck però amb un segell ja totalment propi. L'any 1781, Mozart trenca les seves relacions laborals amb el príncep-arquebisbe de Salzburg i decideix traslladar-se definitivament a Viena. Allà compon el singspiel Die Entführung aus dem Serail (El rapte en el serrall), encarregada el 1782 per l'emperador Josep II. Aquest mateix any es casa amb Constanze Weber, germana petita d'Aloysia; junts van viure sovint perseguits pels deutes fins a la mort de Mozart.

D'aquesta època data la seva amistat amb F.J. Haydn a qui dedicà sis quartets (1782-85); estrenà també la simfonia Haffner (K.385, 1785) i altres obres, d'expressivitat molt

superior a la de la música del seu temps. L'arribada de Lorenzo da Ponte a Vièna li proporcionà un llibretista d'excepció per a tres de les seves millors òperes: Le nozze di Figaro (1786), Don Giovanni (1787) i Così fan tutte (1790). Mort aquell any Gluck, l'emperador Josep II concedí el càrrec de kapellmeister a Mozart, però en reduí el salari, fet que impedí que sortís del cercle vicios dels deutes. Aquestes crisis es reflectiren en obres com en el quintet de corda K.516, en les tres darreres simfonies (K.543, 550 i 551, Júpiter, del 1788), els darrers concerts per a piano, etc., contribucions ingents a aquests gèneres. Els darrers anys, Mozart escriví les seves últimes òperes, Die Zauberflöte (La flauta màgica) i La Clemenza di Tito, (1791) -escrita amb motiu de la coronació del nou emperador Leopold II. Precisament mentre treballava en La flauta màgica, amb llibret d'Emmanuel Schikaneder, l'emissari d'un misteriós comte Walsegg li encarregà una missa de rèquiem. El Rèquiem en Re menor K.626, inacabat per la mort de Mozart -el 5 de desembre de 1791- fou la seva última composició, acabada pel seu deixeble.

Signatura de Mozart (1790).

Mozart ha estat considerat el compositor més destacat de la història de la música occidental i la seva influència fou profundíssima, tant en el món germànic com en el llatí; la seva extensa producció inclou gairebé tots els gèneres (des del lied i les danses alemanyes fins als concerts per a instruments, les simfonies i les òperes), i en qualsevol d'ells podem trobar obres mestres que ens fan recordar l'apassionada opinió de Goethe en referir-se al compositor: "Com si no podria manifestar-se la Divinitat, a no ser per l'evidència dels miracles que es produeixen en alguns homes, que no fan sinó sobtar-nos".

F.X. Süßmayr

PLANXISTERIA i PINTURA
ALBERT
Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. i Fax 972 80 53 09

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

SANTIAGO RUSIÑOL I PRATS

Gerard Orellana. 1r d'ESO

Rusiñol i Prats, Santiago (1861-1931), pintor y escritor español, introductor de las nuevas tendencias artísticas francesas en Cataluña. Junto con Hermen Anglada Camarasa y Ramón Casas constituyen el trío de pintores modernistas catalanes.

Nació en Barcelona (Cataluña) y cursó sus primeros estudios en el Centro de Acuarelistas de su ciudad natal. En el año 1887 viajó a París junto a algunos amigos como Ramón Casas y Miguel Utrillo. En la capital francesa tuvo la oportunidad de aprender junto a Pierre Puvis de Chavannes, familiarizándose con el simbolismo, y de practicar la pintura al aire libre. Rusiñol representa junto con Joaquín Mir y Aureliano de Beruete la corriente española del paisajismo de fuerte influencia francesa. Aunque fue receptivo al impresionismo, no se le puede encuadrar dentro de este movimiento como atestigua el estilo tan personal de sus paisajes.

A su regreso a España fundó en Sitges el taller-museo del Cau, donde experimentaba sobre la luz, y solía acudir con asiduidad a la tertulia del café Els Quatre Gats. Se especializó en paisajes de los Reales Sitios, como Aranjuez y La Granja en España o Tívoli y Frascati en Italia, pues su estilo de vida, de

bohémio acomodado, le permitía viajar con frecuencia.

Aunque su temática es muy variada se especializó en el paisaje, tanto rural como urbano, donde en un principio la figura humana se integraba. Al final de su carrera sólo pintaba paisajes que embellecía por medio de árboles o de elementos arquitectónicos, como refleja en su cuadro *Escaleras del Generalife*. En el año 1908 recibió la medalla de la Exposición Nacional de Bellas Artes por su obra titulada *El cenador*, inspirada en los jardines de Aranjuez. Rusiñol ha quedado adscrito al paisajismo y ha sido immortalizado como el pintor de los jardines de España.

Como literato es autor de algunos de los manifiestos estéticos más representativos del modernismo catalán, como los poemas en prosa de *Oracions (Oraciones, 1987)*. Entre 1892 y 1899 organizó las cinco Festes Modernistes de Sitges, una serie de celebraciones que tenían como finalidad la difusión de ese movimiento artístico y literario.

Su obra, escrita en un catalán poco elaborado, pero de gran eficacia expresiva, especialmente en sus registros coloquiales y satíricos, gira en buena parte en torno a la oposición entre el artista (visto como bohemio) y la sociedad convencional. Esta oposición se

percibe como agria hostilidad en los primeros dramas: *L'alegría que passa (La alegría que pasa, 1898)*, *Cigales i formigues (Cigarras y hormigas, 1901)*, *La bona gent (La buena gente, 1906)*. Finalmente es resuelta en una matizada reconciliación en la novela costumbrista *L'auca del senyor Esteve (Las alaluyas del señor Esteve, 1907)*, que adaptada a la escena con gran éxito por el propio Rusiñol (1917) difundiría el personaje que muchos han considerado prototipo del comerciante catalán.

Santiago Rusiñol i Prats fue uno de los pintores paisajistas españoles más destacados, especialmente por sus innumerables lienzos basados en jardines, uno de los temas que más se repite en su obra. El cuadro *Jardines de Aranjuez* (Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Madrid) está basado en los jardines del Real Sitio de Aranjuez comenzado a construir a finales del siglo XVI bajo el reinado del monarca español Felipe II.

Archivo Fotográfico Oronoz

Calçats Àries
 C/ Angel Guimerà, 14
 Tel. 972 83 11 35
 Llagostera
 Enriqueta Vergés
 Calçats i complements
 Home-dona-nen

Ramon Gurnés, SLU

Agència

RENAULT

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA
 Tels. 972 83 09 07 - Fax 972 83 10 66

**RAMONET
 LLOVERAS**
 ASSEGURANCES

Joan Maragall ,30
 17240 Llagostera
 tel. 972 831 819
 fax. 972 831 804

Camprodon, 16
 17240 Llagostera
 tel. 972 830 040
 tel. 972 805 539

Francesc Carreras Aubó

C/ Gavarres, 24 - 17240 LLAGOSTERA (Girona)
 Tel. Fax 972 83 09 73

**LLIBRERIA
 SUREDA**

S.C.

Pi. Catalunya, 15
 17240 LLAGOSTERA
 (Girona)
 Tel./ Fax 972 83 00 97

**MOBLES i FUSTERIA
 CATEURA, S.L.**

- MOBLES EN GENERAL i A MIDA
- MOBLES DE CUINA
- TAPICERIA

Exposició i Vendes:
 Carretera Tossa, 7 - Tel. 972 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
 (Girona)

SILHOUETTE
 esthétique

Mn. Cinto Verdaguer, 54 - Tel. 972 80 55 06
 17240 LLAGOSTERA

**CALÇATS
 LLINÀS**

Plaça Catalunya, 1 - Tel. 972 80 52 91 - LLAGOSTERA
 C. Alta Riera, 6 - Tel. 972 64 32 22 - LA BISBAL
 C. Sant Joan, 43 - Tel. 972 32 13 55 - SANT FELIU DE GUÍXOLS

BENVINGUTS!

Durant el curs 2005-06 a l'IES Llagostera ha arribat nou personal, que, com tots nosaltres, treballarà perquè tot funcioni millor.

L'Enric s'ha incorporat en substitució d'en Quim, al qual recordem des d'aquestes ratlles.

L'Anna, provisionalment, substitueix a la Carme, a la qual desitgem tornar a tenir entre nosaltres a secretaria ben aviat.

A tots dos, la nostra benvinguda: esperem que se sentin bé entre nosaltres i que ens ajudin a millorar l'IES.

MAS TARRÉ
Restaurant

Ctra. De Vidreres a St. Feliu de Guixols. Km 25
Tel. 972 83 14 27

Oasis
Granja - Cafeteria

C/ Comte Guifre, nº 2
17240 Llagostera

amh
Comercial **MESTRES, S.A.**

Comercial **MESTRES, S.A.**
Pol. Ind. C/Indústria, 1-3
17240 **LLAGOSTERA** (Girona)
Tel.: 972 83 02 95 - Fax: 972 83 11

food services

email: mestres@gm.es

EP inmobiliaria
el passeig

www.elpasseig.net info@elpasseig.net

Pompeu Fabra, 42-44
17240 Llagostera
(Girona)

Tel. 972 831 951
Fax 972 805 597

FEM POBLE

LA BIBLIOTECA JULIÀ CUTILLER

Des d'aquesta pàgina voldríem manifestar públicament el nostre agraïment a la Sra. Mercè Pérez per la gran col·laboració que sempre ha mantingut amb l'IES Llagostera i per donar a conèixer la biblioteca i totes les activitats que estant lligades amb la seva valuosa feina.

Aquestes fotografies recullen un aspecte de la col·laboració amb els centres educatius del poble. Va tenir lloc el curs anterior amb motiu de l'exposició, als locals de La Caixa, sobre l'obra del Quixot. Els alumnes de segon, que en aquells

moments finalitzaven el 1r d'ESO van poder completar de forma molt adient, la lectura que havien realitzat a la classe de castellà de l'adaptació del llibre del Quixot de Miguel de Cervantes.

La Mercè ens va relatar moltes coses, algunes comentades a classe, d'altres no, que van fer que els alumnes coneguessin més d'aprop una obra que en el temps els hi era llunyana. Això, i la bona adaptació d'aquest

clàssic de la Literatura per Concha López Narváez ens va permetre aportar uns coneixements als alumnes que d'altra banda hagués estat més difícil.

Gràcies, Mercè, en les fotografies és pot veure com vas aconseguir captar la seva atenció.

M. Assumpció Gonzalo (Asun)

SORTIDES AL TNC

Com cada any el Departament de Llengües organitza sortides amb els alumnes de 2n Cicle d'ESO i Batxillerat al Teatre Nacional de Catalunya. Enguany ens hem desplaçat a Barcelona per veure tres obres: *Les falses confidències* de Pierre de Marivaux, *Aigües encantades* de Joan Puig i Ferrater i *La fam* de Joan Oliver.

Els alumnes ens fan arribar els seus comentaris i impressions.

LES FALSES CONFIDÈNCIES

Els alumnes de 3r i 4t d'ESO van anar al TNC a veure aquesta obra que es representava a la Sala Gran d'aquest teatre. L'Àngel Oliveras i en Jordi Casas, de 3r, ens fa arribar els seus comentaris.

OBRA ACCIDENTADA

Obra accidentada, doncs sí, per dues coses i dos significats. El primer significat es refereix a aconseguir veure-la; i amb això vull dir que no es suspenguí, perquè el dimarts vint-i-dos de novembre vam anar a Barcelona, amb les ganes de passar una tarda i un vespre de teatre profitós, però què va passar? Arribem a Barcelona, berenem, entrem al Teatre Nacional de Catalunya i surt la primera "actriu", però el guió no sembla el del fulletó i des de falses confidències ens donen unes de molt vertaderes: una actriu, la Laura Conejero, ha tingut un atac de pedra i se l'han hagut d'endur amb presses cap a l'hospital. Nosaltres, decebuts, ens en tornem cap al nostre estimat poble, amb esperances de poder tornar un altre dia per veure aquesta obra, i al mateix fer, perdre dues hores més de classe, per què amagar-ho?

Bé, després de molt esperar se'ns notifica que el dia tretze de desembre tornarem per intentar veure realitzat el nostre desig de veure l'obra. I aquest dia, a quarts de tres agafem l'autocar cap a Barcelona, entrem al teatre, i per fi veiem l'esperat teatre promès.

L'argument de l'obra ràpidament és explicat però és molt embolicat: l'obra passa tota en una mateixa casa de rics de principis de segle XX. Comença que la senyora de la casa busca administrador i el seu advocat li aconsella el seu nebot, que s'hi presenta, passa una prova de la senyora i aquesta el contracta. La senyora de la casa té unes terres que són reclamades per un comte; aquest comte li diu que o passa per judici o es casa amb ell. La senyora, al final, decideix anar a judici, però la seva mare no vol el jove administrador i vol que la seva filla accepti el que li proposa el seu promès, el comte. Mentrestant, però, una criada confessa a la senyora que l'administrador està enamorat d'ella, i que per això hi ha volgut treballar tant sí com no. Amb tot això es crea un embolic grandios que al final és resolt amb la declaració de l'administrador cap a la seva senyora i l'acceptació d'aquesta. Finalment es veu que tot era comandat pel criat, que al final marxa i es descobreix que era una dona.

Amb aquest final es poden deduir diverses coses, però, segons el meu parer, la deducció principal és que

el criat protagonista és lesbiana i que, al veure que no pot assolir l'amor de la senyora, fa que sigui feliç per sempre amb un home honrat i que l'estima per sobre de la seva vida. Altra gent em dirà el contrari i jo no els ho discutiré, també es pot veure diferent.

Així que sí que és accidentada, l'obra: l'argument, accidentat i l'accés, accidentat.

Àngel Oliveras - 3r d'ESO

Les falses confidències: el desenllaç

El dimarts 22 de novembre, sortíem de Llagostera en autobús, en direcció a Barcelona. Concretament ens dirigíem al Teatre Nacional de Catalunya, on pensàvem que ens hi esperava l'alta comèdia *Les falses confidències* de Pierre de Marivaux, versionada i dirigida per Sergi Belbel. Però un cop dins la Sala Gran i ja asseguts als llocs pertinents, ens va sorprendre la notícia que una actriu havia patit un atac de pedra, fet que impossibilitava l'actuació.

Finalment, però, varem poder tornar-hi el dia tretze de desembre. Aquest cop sí que varem poder gaudir de l'obra, de l'esplèndid decorat (curiós perquè els seus elements principals es movien lentament, cosa que desplaçava l'escenari de manera imperceptible), de la magnífica representació per part d'actors i actrius com Jordi Banacolocha, Laura Conejero o Eduard Farelo, i en general de totes les boníssimes condicions de què gaudeix el TNC. Doncs bé, després d'embolics, mitges declaracions, secrets i de les moltes demostracions de l'astúcia de Dubois, que fa mans i mànigues per aconseguir l'amor mutu entre el seu antic amo (Dorante) i Araminte —

primer—, i perquè aquest s'alliberi —a continuació—, arriba el desenllaç.

Araminte i Dorante confessen la seva estimació davant la resta de personatges, estan disposats a deixar de banda les pors i inseguretats i deixar-se portar pels sentiments. És després d'aquell moment que podem veure l'última i molt interessant actuació de Dubois, jo crec que carregada de simbolisme. L'antic criat de Dorante se'n va amb un somriure a la boca, deixant la parella que tan bé ha sabut formar. Duu una maleta, cosa que podria indicar que ha tret algun profit de tot plegat, o bé que simplement ja ha acabat la seva feina en aquella casa. Un altre

fet que es podria interpretar de diferents maneres és que mentre se'n va es va traient roba fins a quedar vestida totalment com una dona. Aquest punt, dedicat a fer entendre les intencions del protagonista real de l'obra, penso que és l'explicació simbòlica de tot plegat, ja que per a mi dóna a entendre l'homosexualitat de l'home. Així s'entendria que fa tot el que fa per amor, amb molt de mèrit, partint de la raó que ell mai no podrà compartir un futur amb Dorante, i que per tant, l'ajuda a tenir-ne un altre de feliç, encara que ell no en formi part.

Jordi Casas - 3r d'ESO

L'Àgora
Centre Educatiu

Classes personalitzades
Grups reduïts
Assessorament psicopedagògic

Un servei d'
Actiescola

972 80 55 25
carrer Girona, 31 Llagostera

la meceua
complements per a viure

C. de La Coma, 14
17240 Llagostera
tel. 972 831613
www.lameceua.com
info@lameceua.com

emmarcacions decoració disseny art
Material de Belles Arts
descomptes especials per a estudiant

Activitats de lleure i culturals per a infants i joves.

- Monitoratges
- Guiatges
- Sortides
- Animacions...

Actiescola S.L.

Carrer Girona, 31 - 17240 Llagostera
Tel. i Fax **972 80 55 25**
E-mail: actiescola@telefonica.net

Taller Mecànic

 Juan Puig i Fills, S.L.

Servei de Grua 24 hores
Venda i reparació de maquinària de jardí

Ctra. de Tossa, 13
Tel. i Fax 972 80 56 84

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

SORTIDES AL TNC

Joan Puig i Ferrer

AIGÜES ENCANTADES

“FORASTER: Hi ha idees i sentiments arrelats al nostre cor, heretats dels nostres pares, que per a nosaltres són la pura veritat, la suprema raó i l’únic sentit de la vida. I no obstant, aquestes idees i sentiments que guien totes les nostres accions, poden ser falses...” (Acte segon)

Aigües encantades (1907) s’inclou en el context dels drames d’idees i passions del modernisme. La història es desenvolupa en un univers proper, en un context mediterrani i rural, que serveix a l’autor per mostrar la lluita entre l’impuls regenerador –associat al coneixement racional i científic-, i les forces de la tradició, l’integrisme i la ingenuïtat popular.

JOAN OLIVER

“Nel no pots renunciar al lloc que et pertoca... Els teus germans de classe no mereixen la teva deserció! Si no, per què venies al costat nostre? ¿No sents la solidaritat amb els teus companys, els qui van lluitar al teu costat en l’assalt del Palau d’Occident i els qui l’endemà i tota la setmana van combatre la insurrecció a la capital i a les comarques fins a vèncer-la totalment?” (Episodi cinquè)

1938. Últim any de guerra, mentre la societat catalana passa gana i altres penúries a la rereguarda, Joan Oliver descriu a *La fam* l’enfrontament entre dos dels comportaments, aparentment contraris, que es poden donar en un procés revolucionari. Nel, l’home organitzat i diligent, que segueix amb fidelitat les consignes del Partit, i Samsó, l’home independent, individualista i errant, que no vol ser manat per ningú i que no vol tampoc manar ningú. Amb aquests dos caràcters prou contrastats, podran culminar amb satisfacció les ànsies de transformació i de millora social d’una significativa part del poble? O es produirà el fracàs?

TEATRE AL PRIMER. CICLE D'ESO

LIVING COSTA BRAVA

Els alumnes de 1r i 2n d'ESO, seguint el tarannà del Departament de Llengües de fomentar els valors del teatre i d'educar els alumnes perquè siguin futurs espectadors i s'enriqueixin personalment, van tenir la seva sessió de teatre el dia de Sant Jordi al Casino Llagosterenc. I en van gaudir!

La Gemma González i la Pepi Peralta de 2n A ens comenten que anar al Teatre al Casino Llagosterenc els va agradar molt. Era un teatre de riure, on només actuaven quatre persones - 3 homes i una dona.

Al començar, l'obra ja feia riure, però a mesura que anava passant el temps, la cosa s'incrementava i era no parar ni un moment.

En David és un actor jove, un *tunning* passat de rosca.

La Susanna era una *pretty Woman*, a ningú no li va caure bé.

En Carles és un home que es dedica a la música romàntica.

En Marcel Tomàs és un home que no té res a fer en tot el dia.

Va ser un dels teatres més *guais* que hem vist, va ser una estona *superguai* i vam riure molt. Jo hi tornaria a anar,

i crec que tots opinen igual. Enhorabona als actors!

RESUM ARGUMENTAL

Quatre personatges i un gos petaner conviuen en una comunitat de propietaris de menys de 30 metres quadrats.

Un animador musical, superhome de tardes i claquetista de matins, pretén guanyar-se la vida al carrer mostrant una gran varietat del seu repertori. Un inventor nouvingut, que confon la velocitat amb el *tocino*, és l'encarregat de fer rutllar la gran

màquina, que malgrat les múltiples avaries, segueix engegant-se cada matí. Un *tunning* passat de rosca habita al soterrani, on ha trobat el seu particular món, i una *Pretty Woman* resclosida, que ningú no sap exactament a què es dedica, viu a l'àtic per prescripció mèdica ja que el clima mediterrani calma els seus atacs d'histèria. Antiherois per naturalesa, sobreviuen al dia a dia. *Living Costa Brava* és un espectacle d'humor. Està inspirat en aquells personatges que viuen a la costa, sotmesos al llarg dels anys a unes rutines i a uns costums que els han fet desenvolupar un univers molt particular.

REPERTORI

Director: Marcel Tomàs

Intèrpretes: Carles Amalrich, Marcel Tomàs, David Estany, i Susanna Lloret

Tècnic i Edició de So: Albert Mosoll

Vestuari: Jean Pierre Belmondo

Vídeo i imatge: Aida Ivars i Albert Mosoll

Idea i creació: Cascai - Teatre

ACTIVITATS

Final del 1r trimestre

Alumnes de 2n d'ESO

Coincidint amb el final de trimestre i l'inici de les vacances nadalenques, l'IES va organitzar un munt d'activitats. Aquest any no han estat tan completes com les del curs anterior, però els alumnes també van passar una jornada entretinguda.

A 2/4 de 9

Els de 1r i 2n d'ESO van fer tallers, els de 3r i 4t amb la Lúdia, en Francesc, la Coral, l'Aina i l'Elisenda van pintar les seves classes. Els de batxillerat van assistir a una xerrada sobre Palestina que els va fer en Xus.

Tots els grups de l'IES van fer cagar el tió o van buscar l'amic invisible i es van fer diferents obsequis.

Els tallers per als alumnes de 1r i 2n, així com per als de 3r que no varen voler pintar, van ser els següents:

- Medi Ambient
- Joc dels Drets Humans (Amnistia Internacional)
- Bagul de jocs d'arreu del món
- El llenguatge dels sords
- Cançons i danses d'arreu del món

Us n'ofereixo una mostra fotogràfica.

D'11 a 12, al pati

- Partits de voleibol professors-alumnes
- Xocolatada amb coca

Us n'ofereixo unes fotografies.

De 12 a 2/4 de 2

- Caga-tió / Amic invisible per aules. Cantada de nadalles, gresca...
- Xerrada ASEM. Amic invisible

La jornada es va cloure amb un BONES VACANCES! I tothom cap a casa, que ja se'n tenien ganes.

"LA CUINA DELS GENIS DEL FOC"

Eloi Capallera - 2n B

Aquesta nova proposta neix amb la voluntat de presentar al gran públic el treball dels cuiners de prestigi del nostre país. Aquesta iniciativa, a més de presentar el treball dels qui han convertit la necessitat d'alimentar-nos en un art, vol també donar a conèixer el punt de vista personal de cadascun dels cuiners i la filosofia subjacent en cada recepta, fruit de l'apropament individual i propi d'aquests artistes al món de la cuina. És un racó dedicat al món privat i íntim dels mestres dels fogons.

Aquest plantejament conceptual es concreta en una vitrina, formalment semblant a una cuina, realitzada en materials tan característics d'aquest espai com són l'acer inoxidable i el marbre. Aquest receptacle acull els objectes que cada cuiner considera adients per presentar el seu treball: llibres, fotografies, dibuixos de plats, estris de la cuina, productes gastronòmics: cada personatge és qui fa la seva selecció.

Ferran Adrià Acosta (1962) va néixer a l'Hospitalet de Llobregat. La il·lusió de fer unes vacances a Eivissa va portar-lo a l'Hotel Playafels de Castelldefels on rentava plats a la cuina de l'establiment. El xef, però, aviat s'adonà del seu talent i el va iniciar en els secrets i la pràctica de la cuina clàssica. L'any 1981, Ferran Adrià entra al restaurant Finisterre de Barcelona i la seva inquietud per aprendre fa que

es matriculi a un s'tage organitzat pel restaurant El Bulli. Hi coneix el seu director Juli Soler Bobo, que el fa Primer Cap de Cuina. Juli Soler i Ferran Adrià es comprometen a crear una restauració diferenciada dels estàndards coneguts. L'esforç i el treball dels últims anys 80, que van ser d'intensa creativitat, van quedar recompensats amb l'obtenció de la segona Estrella Michelin.

L'any 1995, el Bulli obre a Barcelona un nou centre: El Bulli Catering i s'inicia el disseny de El Bulli Taller. Aquest projecte l'any 2000 va obrir les portes al carrer Portaferriça. L'objectiu principal del Taller és la recerca, l'assaig i la creació de nous conceptes, de tècniques i de receptes que, després, es presentaran al restaurant de la cala Montjoi.

Ferran Adrià ha ofert el seu treball i la seva experiència a la indústria alimentària. Olis Borges li ha

encarregat l'estudi i la investigació sobre olis i fruits secs i el resultat ha estat una àmplia gamma d'olis aromàtics. I, juntament amb Juan Mari Arzak, Pedro Subijana i Karlos Arguiñano, Ferran Adrià inicia un treball de selecció i creació de receptes per a productes envasats de l'empresa Kaiku.

Amb els anteriors xefs de cuina de El Bulli, Marc Cuspinera, Eduard Bosch, Marc Puigpey i amb la col·laboració d'Oriol Castro, Ferran Adrià assessora les marques de qualitat més prestigioses. L'enorme desplegament de mitjans tècnics i humans que giren a l'entorn de El Bulli i de Ferran Adrià fa que l'establiment de Roses aconsegueixi un nou reconeixement internacional i l'any 1997 obté la tercera Estrella Michelin. A Madrid, Ferran Adrià col·labora amb el Gran Casino i crea una cuina pròpia per al restaurant d'aquesta institució. Ferran Adrià ha publicat *Cocinar en 10 min*, *Celebrando el Milenio con Arzak y Adrià*, *Las 50 Nuevas Tapas*, *70 Nuevos Platos y Ligeros para el Verano*, *El Bulli: el sabor del Mediterráneo*, *Los secretos de El Bulli*, *Los postres de El Bulli*. Actualment, estan en preparació tres volums sobre els darrers 20 anys del restaurant: *El Bulli 1983-1993*, *El Bulli 1994-1997*, *El Bulli 1998-2002*.

Video Caja
Video Caixa
Bideo Kutxa

XXIV HORAS

FORN DE PA - GRANJA - GELATERIA

B D PAS

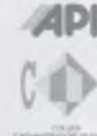
C/ Sant Narcis, 15 Local-4 Tel. 972 473 635 17185 VILOBÍ D'ONYAR

FINQUES GALOBARDES

DES DE 1970

ASSESSORIA JURÍDICA... ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

c. Fivaller, 24 17240 Llagostera - T: 972 830 900 - Fax: 972 830 926 - galobardesjorba@terra.es

Perruqueria TALL & MODA

Mª Carme Valentí

Perruqueria unisex
Extensions, depilacions facials, manicura, solàrium i més

Av. del Gironès, 8 - local A - 17240 Llagostera (Girona)
t. 972 83 06 20

Joaquim Miquel Serra

Planxa i Pintura

DUPONT Pintura de baixa emissió de dissolvent

SISTEMA DE MEDICIÓ ELECTRÒNICA

O-Tronic

C/ Rafael Mas, 23
17240 **LLAGOSTERA** (Girona)
Tel./Fax: 972 83 09 04

FUSTERIA J. CASTELLÓ

- Mobles d'encàrrec - Cuines
- Finestres Fusta-Alumini
- Fusteria en general

Avgda. del Gironès, 36-B Tel: 972 80 55 75
17240 **LLAGOSTERA** (Girona)

ESTETICISTES Tenna's

Dolors Pico Amat

- Tractaments facials i corporals
- Depilació a la Cera (un sol ús)
- U.V.A.. (Solàrium)
- Drenatge limfàtic
- Consulta Metge Personalitzada
- Manicures i Ungles
- Artificials
- Estètica del peu

Comte Guifré, 11 - Tel. 972 83 14 44
17240 **LLAGOSTERA**

Ca Nuri
cuina casolana

C/ Itoba dels Vents, 1 Baixos - 17240 **LLAGOSTERA**
Tel. 972 830 701

POESIA

Què és la poesia?

La poesia és l'art d'expressar, de traduir en forma concreta, el contingut espiritual propi, mitjançant paraules disposades segons unes determinades lleis mètriques. Així ho diu el diccionari, però escoltem la veu d'algun poeta:

o Agustí Bartra:

Poesia: matar els hiverns. Sortir d'un bosc de ferro i miralls amb un ram de flors a la mà. Poesia: escriure lletres de neu a l'ala de l'oreneta.

o Carles Riba:

La poesia és joc, però també foc; recerca, però també gràcia; coneixença, però també transcendència.

On es troba la poesia?

La poesia es troba, evidentment, en el vers, en el poema. Ara bé, sabies que també és freqüent trobar poesia en la vida mateixa? La vida, un paisatge, una pel·lícula, una cançó, una pintura, un anunci publicitari, un

objecte... quelcom que commou delitósament el cor i la imaginació...

El poeta Agustí Bartra ens convida a reflexionar sobre aquest text:

Vivia en un hospici una nena lletja, escanyolida i trista, els rars costums de la qual la mantenien separada de les seves companyes. Alumnes i mestres l'evitaven i la detestaven. La directora esperava trobar un motiu per expulsar aquella nena.

Un dia semblà que es presentava l'esperada oportunitat. Una altra nena, que contra la seva voluntat vivia amb ella a la mateixa cambra, informà la directora que la seva companya, la nena lletja, mantenia correspondència amb algun desconegut, fora de l'establiment. Va dir:

- La setmana passada vaig veure que cada dia escrivia una carta. I fa poc ha agafat una d'aquestes cartes i l'ha amagada dins d'un arbre, prop del mur del pati.

La directora i els seus ajudants a penes podien ocultar llur alegria.

- Aviat ho sabrem -varen dir-. Acompanya'ns fins al lloc on és amagada la carta.

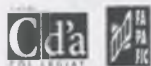
Trobaren la carta entre les branques d'un arbre. La directora s'apressà a agafar-la, la llegí, i abaixà el cap. En silenci, l'allargà a la seva secretària. La carta només deia:

A QUI TROBI AQUESTA CARTA: T'ESTIMO!

Aquesta nena emocionant, lletja, neulida i trista, i tan plena de necessitat d'amor, bé podria ésser una de les últimes encarnacions de la poesia.

Agustí Bartra, Sobre poesia

Tel: +34.972.830138
Fax: +34.972.830101
E-mail:
nogue@nogueassessors.com
Carrer dels Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

FRANCESC XAVIER NOGUÉ I DESPUIG

ASSEGURANCES
ASSESSORIA
LABORAL I
FISCAL
COMPTABILITATS
SERVEIS
IMMOBILIARIS

nogue

el passeig

BAR
RESTAURANT

Pg. Pompeu Fabra, 92 - 17240 Llagostera
Tel. 972 831 292

L'expressió de sentiments, passions i preocupacions profundes com l'amor, la solitud, la natura, el pas del temps o la mort han estat els temes constants de la poesia al llarg de la història.

DÓNA'M LA MÀ

Dóna'm la mà que anirem per la riba
Ben a la vora del mar
Bategant,
Tindrem la mida de totes les coses
Només en dir-nos que ens seguim amant.

Les barques llunyes i les de la sorra
Prendran un aire fidel i discret,
No ens miraran;
Miraran noves rutes
Amb l'esguard lent del copsador distret.

Dóna'm la mà i arrecera la galta
Sobre el meu pit, i no temis ningú.
I les palmeres ens donaran ombra.
I les gavines sota el sol que lluu

Ens portaran la salabror que amara,
A l'amor, tota cosa prop del mar:
I jo, aleshores, besaré ta galta;
I la besada ens durà el joc d'amar.

Dóna'm la mà que anirem per la riba
Ben a la vora del mar
Bategant,
Tindrem la mida de totes les coses
Només en dir-nos que ens seguim amant.

Joan Salvat-Papasseit
L'irradiador del port i les gavines

TASTETS DE POESIA

Poema d'amor

Cada cop que et miro als ulls,
m'ompló d'alegria,
el meu cor em bull
i el teu somriure em desafia.

Quan sento la teva veu,
significa que ets a prop
compto fins a deu
i t'acostes a mi a poc a poc.

És un sentiment,
és una emoció,
és AMOR,
el que sent per tu el meu cor.

T'estimo,
t'estimaré,
però si una cosa tinc clara,
és que de tu mai em distanciaré!

Noèlia Andrés Lobo - 2n B

EL AMOR VERDADERO NO ES TAN SOLO EL PRIMERO

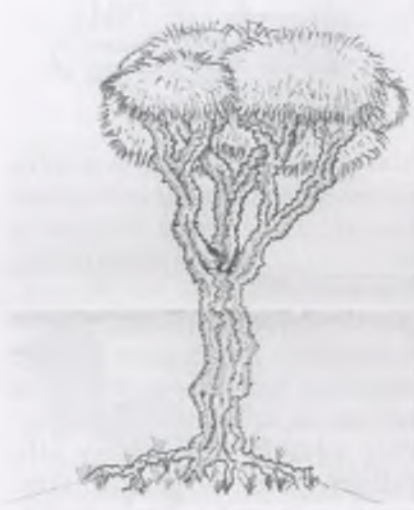
Esta noche me desperté i pensé que estarías, que por lo menos te despedirías, pero no, me rompiste el corazón, yo sólo pedía una explicación. Y tú me diste un bofetón.

Desde ese momento me encerré en mi mente, ignorando a cualquier persona que me quisiera hasta que te encontré y me enamoré locamente pero, ya dañado de la anterior relación, tuve miedo de un nuevo bofetón. Hasta que vi que eras diferente y te di mi corazón.

Tú, con tus manos lo arropaste, le diste calor, le curaste la herida, de la manera más dulce que hay, con un beso de amor reparador.

Eloi Capallera Bermejo

LLEGENDES

EL MONJO CATALÀ

Aquesta és la història d'un monjo que va anar a les Gavarres per purificar la seva anima com li va dir el seu mestre abans d'anar-se'n del seu país . Aquell monjo tan jove havia estudiat a l'institut i ja sabia moltes llengües, no com altres monjos que no en sabien més que una. Així que es va endinsar una mica en el bosc, va trobar una persona d'avançada edat que el va avisar sobre el drac de les Gavarres;

però ell com que era intel·ligent va triar el camí que s'allunyava de la cova del drac per no córrer perill. Al cap d'una estona es va trobar el seu mestre enmig del camí mirant-lo i li va dir que per purificar l'ànima com ell volia havia de passar per l'altre camí. L'aprenent de monjo va passar per l'altre camí i, quan va arribar quasi davant la cova del drac, el mestre va aparèixer en la seva forma real -un mag negre- i va sortir el drac, que el va carbonitzar amb les seves flames i el va fer volar fins al costat d'unà casa. Amb el pas del temps, allà hi va créixer un roure que a hores d'ara ja es bicentenari. Així el pobre monjo enganyat va aconseguir la seva purificació i la seva felicitat.

Lluís Martí López - 4tB

Lluís Martí López - 4t B

EL DRAC DE LES GAVARRS

Aquesta és la història d'un drac molt desgraciat . Comença quan el seu grup el va perdre pels Pirineus i va vagar-hi durant centenars d'anys. Després de dos-cents anys va decidir anar-se'n dels Pirineus i arribar a les Gavarres, unes muntanyes seques i volcàniques, per passar-hi la resta dels seus dies. Durant cinc-cents anys, es va passar tot el dia a la muntanya central de les Gavarres plorant. Va acabar amb l'escalfor i la toxicitat del sofre i va crear rius amb les seves llàgrimes. Una noia que passava per allí li va explicar que el seu grup es va acabar extingint i per això el van deixar allà. Aleshores el drac es va acabar de dissecar amb la poca aigua que li quedava.

pastisseria i forn de pa
SANT ANTONI

C/. Sant Antoni, 47 Tel. 972 23 18 05 SALT	Rambla Xavier Cugat, 6 - 10 Tel. 972 22 74 90 GIRONA	C/. Perelló, 69 Tel. 972 40 20 77 VILABLAREIX
Can Pons - Pompeu Fabra, 29 Tel. 972 83 00 73 LLAGOSTERA	C/. Mare de Déu de la Salut, 33 Tel. 972 23 36 12 GIRONA	

PS

PAUHER SCHOOL, C.B.
IDIOMES / TRADUCCIONS
Constància, 1 Baixos - Local 4 -
17240- LLAGOSTERA
Tels. 972 805163 / 972 321224

APRENENTS D'ESCRIPTOR

Qüestions peludes

Ja fa temps que va aparèixer a la meua vida. Primer, no era més que una insinuació. Després, va anar guanyant terreny.

Al principi feia gràcia, suposo que perquè era la novetat i vaig ser el primer de la colla a tenir-ne de ple dret.

Em feia venir una picor insuportable, com la que provoca una ferida mal curada que s'ha infectat.

Vaig provar de fer-li de tot per tal que em deixés en pau. Durant els primers dos mesos la tallava dues vegades la setmana. S'escarmentava, però, al cap de poc ja tornava a ser-hi; ben mirat, els amics i els enemics de debò tenen un punt en comú, sempre hi són.

Després de cada pallissa, la deixava feta una coca amb talls aquí i allà, apareixia amb més rapidesa i amb més força.

Això em va provocar les pitjors picors. Em passava les nits sense dormir; em gratava amb tanta intensitat que m'obria petites ferides d'on brollaven petits tolls de sang. Quan em despertava, el dia que havia dormit, tenia la cara plena de sang coagulada. Era insuportable, tenia por que no m'hagués tornat boig. Vaig decidir acabar amb ella definitivament. Encara que a mi també em fes mal, ja estava decidit, la cremava; barba, tens els dies comptats.

Ja deu ser diumenge

Ja deu ser diumenge... La llum que es filtra per la finestra m'obre els ulls a cops de flaixos solars mentre em pregunto quina hora és. Moc els braços per trobar algun recolzament i recobrar l'equilibri. Començo a obrir els ulls. No hi ha ningú? La casa sembla buida. Tinc l'estómac regirat i la gola seca amb el regust àcid de la lima barrejada amb vodka. Sento com tot el cos em pesa i no respon a les meves ordres. Faig un gran esforç per aixecar-me fent tentines; he d'arribar, sigui com sigui, al lavabo. No sé com però després de recolzar-me diverses vegades a les parets del passadís que hi ha entre el llit i el bany, em trobo la meua cara de cabró al mirall que em mira amb ulls miops. Faig ulleres, tinc els cabells estarrufats -un floc a la dreta i un altre en forma de cresta sobresurten del cap com banyes de dimoni- i els ulls injectats de sang. Torno a mirar el mirall i veig que estic completament despullat. Em quedo palplantat tot observant, com un badoc depravat que ha vist una estrella del porno, el meu reflex i preguntant-me si realment jo sóc aquest individu desfigurat. Me'n canso i sense adonar-me'n, com d'esma, m'acosto a la tassa per orinar. Costa fer punteria però després d'un parell d'esquitxades a dreta i esquerra aconseguixo deslliurar-me del pes que m'apretava la panxa.

A poc a poc, després de grans esforços i de perdre l'equilibri dues o tres vegades, aconseguixo arrastrar-

me fins a una habitació molt espaiosa. Les finestres estan obertes de bat a bat i la llum del sol incideix sobre tots els objectes i racons. Segueixo avançant i ensopego amb dos cossos, també despullats. Caic a terra i amb tallo, superficialment, el genoll; la sang calenta comença a rajar. M'aixeco i veig que tinc un tros de quinto inserit a la ferida. Com si fos un explorador expert, afino la vista per inspeccionar el meu voltant; les restes d'una baralla adornen uns quants cossos nus i plens de talls amb sang coagulada que estesos, anàrquicament per terra, fan de mobles de la sala. Ara m'adono que la sala fa una pudor insuportable de cervesa tèbia i pixats freds. Em torno a marejar; la llum s'apaga, ja no trepitjo res. Foscor.

Camino per un túnel estret, obscur i claustrofòbic que no sembla conduir enlloc. Veig una llum petita, gairebé imperceptible. Parpellejo per assegurar-me que no es tracta de cap il·lusió traïdora ordida per algun diable qualsevol, però la llum segueix eixamplant-se a cada passa. No puc esperar més i em poso a córrer frenèticament. De cop la llum desapareix del meu davant. Miro enrabiada a dreta i esquerra i començo a donar cops de punys a l'aire com mig posseït per la pèrdua d'aquella llum. Ja no hi ha res a fer, la foscor és per sempre més...

Pau Cañiguer - 1r batxillerat

FLECA I PASTISSERIA

La Flor de Maig

HNOS. CORDOBA. S.C.

Angel Guimerà, 17
Tel: 972 80 52 52
17240 LLAGOSTERA

Joan Miró, 22
Tel. 972 83 74 88
17246 STA. CRISTINA D'ARO

Grup Serrano

Cafeteria l'Avinguda

Telèfon: 972 83 09 79 · Mòbil: 699 49 04 86
Avgda. de l'Esport, 37 · 17240 LLAGOSTERA

Mobles Mulà
Cra. C-65 Qm. 8 Tel. 972 830660 fax 972 831374
17240 LLAGOSTERA
www.moblesmula.com
moblesmula@moblesmula.com

*Tapisseria
i Tendals*

Sanchez

C/ Barcelona, 16
17240 Llagostera (Gi)
Tel.: 972 83 03 87

Hidrojet SA

DESEMBUSSOS
Clavegueres • Col·lectors
Baixants • Canonades
Fosses sèptiques

C/. Costa Brava, 52. 17240 LLAGOSTERA (Girona).

SERVEI PERMANENT 24 HORES
URGENCIES NOCTURNES I FESTIUS ☎ 972 83 15 09

Fruits Secs

Tel: 972805484

CAPALLERA

Passatge Costa Brava 12
Llagostera

Mercat Setmanal

Supermercat

CARNISSERIA - XARCUTERIA

CABALLERO

Avgda. Gironès, 24
Tel. 972 83 08 83

LLAGOSTERA

Serralleria Metà·lica
Ferran Collell, S.L.

Portes - Escales - Baranes - Reixes - Tancats metà·lics

C/ Cantallops, s/n.
Tel.: 972 830 067
Fax: 972 830 776
17240 Llagostera (Girona)

LA NATACIÓ

A la classe de llengua castellana vam fer un treball de tema lliure que teníem que exposar davant els nostres companys. Nosaltres vam triar la natació. Aquí us oferim una petita explicació dels seus orígens i us mostrem la maqueta que vam construir per fer aquesta exposició a classe.

Va ser el 10 de novembre de 1807, quan per primera vegada es va fundar un club de natació Espanya. El Club Natació Barcelona, sota la batuta de Bernardo Picornell.

Els primers Jocs olímpics que van incloure la natació, es van celebrar a Atenes, Grècia, al 1896. La natació és un esport en el que la competició es centra especialment en el temps.

Hola! Som la Núria i la Daphne i us volem parlar una mica de la natació.

Sóc la Daphne i practico la natació. En natació hi ha diferents estils:

- **Papallona:** és un de els estils més difícils de realitzar, especialment pels principiants.

- **Esquena:** anomenat també "crol d'espatlla", consisteix en una acció alternativa dels braços i les cames.
- **Estil lliure.** És l'estil més popular i el primer que se sols aprendre, és l'estil més ràpid gràcies a l'acció dels braços que proporciona una continua propulsió.
- **Braça:** és un dels més antics. Amb el crol, és un dels estils més populars. La braça és el primer estil que aprenen molts nedadors, ja que és un estil molt tranquil, agradable i el més lent de tots.

Sóc la Núria i vull fer una entrevista a la meva amiga.

- **Perquè la natació i no un altre esport?**
Vaig començar de petita per aprendre a nedar i amb el temps em va anar agradant.
- **A quina edat vas començar a nedar?**
Als tres anys.
- **Has estat sempre en el mateix club?**
No!
- **En quins clubs has entrenat?**
Quatre Vents de Caldes de Malavella.
Riembau de Platja d'Aro
G.E.iE.G de Girona
- **A quina edat vas començar a competir?**
Als deu anys.
- **Quina modalitat t'agrada més?**
El crol i l'espatlla, perquè se'm dona bé.
- **Quantes hores entrenes a la setmana?**

Unes 14 hores setmanals.

- **Els entrenaments sempre són iguals?**

No, pel matí entrenem més la tècnica i per les tardes fem més piscines.

- **Com compagines estudis i natació?**

De moment, bé.

- **Quin dia va ser el més feliç practicant aquest esport?**

L'estiu del 2005 perquè vaig anar als Campionats d'Espanya per primera vegada.

- **La família ho viu amb la mateixa intensitat que tu?**

Sí! Molt.

- **Quin va ser el primer campionat en que vas participar?**

L'any 2002 a Reus.

Estaves molt nerviosa?

Sí, perquè era la primera vegada.

- **Quina ha estat la teva millor marca en un campionat?**

El sisè lloc aquest any.

- **A l'estiu manteni el mateix ritme d'entrenaments?**

Sí, però de manera diferent. Faig travessies i algun entrenament.

- **A on has fet aquestes travessies?**

A Roses, l'Estartit, Puigcerdà, Badalona, Olot i Banyoles.

Gràcies Daphne!

Ara us deixem una petita mostra fotogràfica dels diferents estils i de la nostra maqueta.

Tintoreria Bugaderia
NET AL SEC ... TONI

Nuria Ortí

Tel. 972 831 808

C/. Garbí, 11
(al costat de la SEAT)
17240 Llagostera

MARGARITA DARDER ESTEVE

Pla. Campmany, nº 6
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel.: 972830002 - 649632898

D'SPORTS

RACÓ D'OPINIÓ

CARTES AL DIRECTOR DE LA REVISTA TRACA

Benvolgut Sr. Director,

M'adreço a vostè per expressar la meua opinió sobre els vigents incidents a França, on els disturbis i la repressió policial s'han instal·lat a les principals ciutats del país, i causen multitud de desperfectes i arrestats.

Per entendre la situació francesa actual, cal indagar en el passat i trobar els motius que porten a aquesta població, majoritàriament jove i descendent d'immigrants, a revoltar-se contra el sistema. Només així es poden obtenir respostes fiables a un greu problema que a hores d'ara ja s'ha estès a altres països europeus.

Als anys seixanta i setanta, les grans onades migratòries de l'Àfrica van arribar a França, on es va optar per construir barris que responguessin a les demandes d'habitatges. Aquest fet va comportar la concentració d'immigrants en zones perifèriques, autèntics guetos on la pobresa va aparèixer ràpidament. Amb el pas dels anys, la marginació social es va fer evident i la integració resultava impossible, situació agreujada amb una actuació estatal pràcticament nul·la.

La població immigrant, per tant, va estar obligada a fer els treballs durs i menys qualificats. Aquest fet es va accentuar amb el racisme laboral francès, que avui encara discrimina segons el color de la pell. Així doncs, és evident que aquest sector de la població, que començava a tenir fills, va quedar també relegat de qualsevol presència política que els pogués defensar mínimament. Tots els intents seriosos d'intentar solucionar la situació eren rebutjats o bé ignorats pel govern francès. Els

barris i suburbis es van abandonar a la seva sort, sense cap tipus de reforma, i van deixar via lliure a la delinqüència i a la misèria. És així com les noves generacions entraven a formar part de la classe dominada i explotada.

Amb tot, l'espurna de la revolta no és, com s'ha apuntat des de la premsa, un xoc entre civilitzacions, sinó una lluita de classes. Aquells que surten als carrers no són immigrants, sinó francesos que no són tractats com a tals. La crisi d'identitat, la impotència i la indignació davant d'una vida poc -o gens- prometedora, l'exclusió social i la pobresa interessada i creada des del govern francès han portat i portaran milers de persones a revoltar-se contra el sistema. De nou, com s'ha anat repetint al llarg de la història, s'enfronten les classes obreres i les dominants.

Ens trobem, per tant, davant d'una reacció de la classe pobra i no d'una «xusma» que sense motius arrisca el físic enfront de la policia. Aquesta repressió policial, utilitzada sempre contra els mateixos, pretén, segons el govern de la República Francesa, restablir la normalitat i l'ordre públic amb el famós toc de queda. «Normalitat», entesa evidentment com que les classes explotades i marginades fins ara callin i treballin pel bé de la resta de francesos. Els mateixos francesos que es preocupen greument per la possibilitat que el seu vehicle s'incendiï, abans de mirar enrere en el temps i cercar les causes reals del problema.

Amb tot això, la reacció era d'esperar, una resposta previsible que, a manca de veu social, troba la

solució en el «crit». Cadascú lluita amb les armes de què disposa; si la pacífica és ignorada, el següent pas és la violència encara que no sigui l'adequada. Després vindrà la repressió. Per la seva banda, els govern francès, s'afanya a difondre als mitjans de comunicació promeses i millores si es restableix l'ordre. Les mateixes mentides de sempre que tenen com a objectiu enganyar i acabar amb la revolta per recuperar el domini. És possible que aquesta sigui una reacció poc meditada i desenfrenada, resultat de la impotència i la desesperació. Ara bé, és possible que tot això desemboqui en un nou inici de conflictes entre classes, causats per les crisis que pateixen els països capitalistes occidentals, cosa que fa augmentar els desequilibris i les diferències. El capitalisme es comença a esquarterar.

Atentament,

Dani Maré i Soler

Sr. Director,

L'onada de violència a França, que pateixen diverses localitats, s'ha convertit en un fet habitual a les nits. Des que van començar, s'han cremat ja milers de vehicles i centenars d'edificis públics i establiments.

Si mirem enrere, trobem els inicis del conflicte en el sistema francès, que entre d'altres coses, demana als immigrants que oblidin el que eren, la pròpia cultura i les tradicions, i que aprenguin la llengua, la cultura i les tradicions franceses; tot i així, en molts casos no són acceptats pel color de pell. L'escola posa tots els entrebancs possibles a l'aprenentatge de l'àrab, i així crea generacions d'infants que no poden accedir a la

seva cultura d'origen. Al mateix temps, són privats d'utilitzar de debò la cultura que a l'escola se'ls ha volgut ensenyar, la francesa.

La mort de dos nois africans el passat 27 d'octubre mentre fugien de la policia, però, va ser l'espurna que va encendre la flama i va desencadenar la violència urbana que afecta França des de finals d'octubre i que, ara, comença a estendre's per Europa.

Davant d'aquesta situació, el govern francès ha adoptat mesures excepcionals per intentar aturar la violència i recuperar l'ordre públic. Per això, ha aprovat instaurar el toc de queda en hores nocturnes a aquelles zones on la situació és de màxima gravetat.

Tot plegat és un conflicte que no se sap com acabarà; per ara, sembla que s'han aconseguit de reduir els danys ocasionats pels joves a França. Però això ha comportat que la violència comenci a sorgir en altres països europeus.

Atentament,

Sergi Coll

NO ÉS ACCEPTABLE EL MATRIMONI HOMOSEXUAL

Sílvia Comas Malagrabá
2n de Batxillerat

Sens dubte el tema de moda des de fa uns mesos, ha estat el debat entre els polítics de l'Estat sobre si són acceptables i realitzables, o no, els matrimonis entre el col·lectiu homosexual. Després de molta polèmica i diverses votacions, els polítics més progressistes van acabar aprovant la nova llei el dia trenta de juny de l'any dos mil cinc, per majoria absoluta. Això va fer que el sector més conservador de l'Estat s'exaltés i provoqués diverses manifestacions en contra d'aquestes persones, pel sol fet d'estimar un

individu del seu mateix sexe.

Un dels avantatges que suposadament té l'ésser humà sobre qualsevol altre ésser animal és gaudir de la llibertat, tant d'expressió com de lliure moviment, com del que ell mateix desitgi, sempre que no faci mal a la resta de la societat. Doncs, crec jo, per què no es permet que una persona pugui manifestar, amb total llibertat, la seva orientació sexual? Per què no pot, aquesta persona, unir-se en matrimoni amb una altra del seu mateix sexe?

En segon lloc, no em sembla bé que hi hagi gent que estigui en contra dels matrimonis homosexuals pel sol fet de creure que aquestes persones són unes vicioses i desvergonyides que no acaben de saber el que volen. Crec que està demostrat que també hi ha persones heterosexuales que no tenen gaire clar el que desitgen. Un clar exemple s'obtidria en observar el percentatge de divorcis que hi ha hagut durant un any, quan encara no estava aprovada la llei de matrimonis homosexuals.

A més, trobo molt egoista per part de les persones heterosexuales de no deixar que el col·lectiu homosexual gaudeixi o quedi apartat, dels "avantatges fiscals" de l'Estat (com la declaració de la renda), quan en alguns casos el fet d'estar casat i formar una família permet obtenir unes ajudes econòmiques o haver de pagar més a final d'any.

Abans d'acabar m'agradaria dir que em fa molta ràbia certa gent que va de "progre" i presumeix de la seva tolerància envers el col·lectiu homosexual, quan en realitat el que fan és insultar i menysprear aquestes persones quan les veuen mostrant-se tal i com són. Crec que aquesta gent necessitaria per uns moments posar-se a la pell d'un gai o d'una lesbiana i sentir-se menyspreat com es senten ells en la realitat.

Per finalitzar, com que crec que ha quedat força clara la meua posició, només vull recordar que les persones es jutgen per la seva forma de ser i

pel seu caràcter, deixant de banda la seva tendència sexual i els seus plans de convertir-se en una persona casada, soltera o divorciada.

EL PODER DE LES LLENGÜES

Jordi Casas -3r A

Es pot considerar que una llengua és un instrument comunicatiu, però és indiscutible que la funció que realitza no és només aquesta, ni de bon tros. Una llengua és l'element que vertebrava una societat, la fa única i diferenciable de les altres. Les llengües són l'expressió de la història d'un poble, dels seus costums, de la seva manera de mirar-se el món, i és la mateixa llengua la que, sostenint la cultura que s'hi ha creat al voltant, s'encarrega de mantenir el seu país viu i singular. Per això no és estrany que l'idioma sigui una arma imprescindible per a aquells països que, per vocació imperialista, han tingut i tenen encara pobles ocupats, que oprimeixen enèrgicament per poder-los engolir de manera definitiva. En resposta a això, òbviament, la llengua dels països oprimits passa a ser, també, una arma. En aquest cas de defensa de la pròpia identitat.

En un procés de substitució lingüística hi intervenen molts factors, però n'hi ha un que és clau: el menyspreu de la llengua natural per part dels qui la parlen. La falta d'autoestima (que en molts casos fins i tot es pot classificar com a autoodi), la falta de valoració del que és propi, és la qüestió que duu un poble a abandonar la seva llengua i identitat (sumat, és clar, a les adversitats amb què es troben) normalment passant abans per un període de fals bilingüisme.

Aquesta falta d'autoestima està alimentada per la inutilitat a què des de l'Estat i de la pressió capitalista se submergeix la llengua. Si ens centrem als Països Catalans, podem

observar que les traves que posen tant els Estats com el poder capitalista i en especial el seu imperant consumisme són implacables pel que fa a l'impediment que qualsevol ciutadà del país pugui viure plenament en català. És ben clar que la legislació vigent està feta totalment en contra de la normalització de la llengua: dels quatre Estats dels quals depenem políticament, només en un el català és considerat llengua oficial (i hem de tenir en compte que en aquest també és difícil la seva subsistència per diverses qüestions: la dependència que té dels Estats fronterers, la immigració, el turisme i el reduït pes demogràfic). I dels Estats restants, només en l'espanyol té algun tipus de reconeixement: la

cooficialitat (de manera que continua estant en inferioritat de condicions) a les Illes Balears i Pitiüses, al Principat i al País Valencià i en aquest sense deixar clara la unitat de la llengua, però no té cap tipus de reconeixement a la Franja de Ponent (que està sota administració aragonesa). Per últim, l'Estat francès tampoc reconeix la nostra llengua, cosa que la margina en tots els àmbits a les comarques nord-catalanes.

En l'altra discriminació, la del poder econòmic, és clara, també, la finalitat que es persegueix: el de la uniformitat global basada en la nova cultura anglosaxona (sobretot americana) i el de l'estalvi de diners per no incloure les llengües minoritzades en la llista de les

necessàries per vendre. Hem de tenir en compte que l'etiquetatge en català és molt important si el que anhelem és la plena normalització de l'idioma i, així, assegurar-ne la supervivència. Si no volem perdre la nostra parla, i en conseqüència la nostra cultura i identitat, cal que reaccionem. Cal que primer de tot no siguem els catalanoparlants els qui, enverinats d'autoodi deixem de parlar la nostra llengua, i partint d'aquí actuem amb dignitat i fem força pel nostre reconeixement i pels nostres drets. Però hem de tenir sempre una cosa ben clara: així com la llengua és de tots, la responsabilitat de mantenir-la viva és de tots. No li podem fallar, perquè ni ella ni nosaltres ens ho podem permetre.

EL RETROCÉS DE L'ESCOLA PÚBLICA

Aquest any s'ha creat un nucli de la coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans (CEPC) a l'institut, amb la intenció d'exercir com a sindicat estudiantil a nivell local, d'informar sobre l'actuació de la coordinadora a nivell nacional i de difondre la seva ideologia entre la gent del centre.

Aquest començament ha estat marcat per la situació de protesta que es viu a nivell continental i estatal, contrari als atacs que està rebent l'ensenyament públic, que impossibiliten la construcció de la veritable escola popular, catalana, no patriarcal i de qualitat per la qual apostem des de la coordinadora.

Així doncs, els acords als quals es va arribar a la ciutat de Bolonya a nivell de la UE i l'aprovació de la LOE en el marc de l'Estat espanyol, són els fonaments sobre els quals es basa aquesta forta mercantilització i la degradació de l'ensenyament públic del país.

Pel que fa a l'espai de convergència europea en el tema universitari, és destacable la seva intenció

Manifestació a Girona durant la vaga del 17 de novembre

d'aconseguir una forta elitització de l'estudiant i unes condicions clarament contràries als interessos d'aquests, com són la pujada de preus per poder aconseguir un títol (es calcula que obtenir una carrera podrà resultar un 50% més car que en l'actualitat) i la impossibilitat de compaginació de feina i estudis.

Fets produïts perquè les directrius

generals de la Universitat Pública seran marcades per l'Organització Mundial del Comerç, que considera l'educació pública com un servei d'interès econòmic, preparat per a privatitzar.

Pel què fa a l'Estat Espanyol, també s'està vivint un moment pèssim, marcat per l'aprovació de la Llei Orgànica de l'Educació, que allarga

i agreuja les mancances del sistema educatiu públic, afavoreix el model de concerts econòmics amb centres privats, els acords amb el Vaticà en matèria d'ensenyament religiós, etc. D'altra banda, la futura reforma de la Llei Orgànica d'Universitats (LOU), que intenta amagar els propòsits, és molt clar que el que busca és ajustar-se als criteris de Bolonya.

És per això que, ara més que mai, cal organitzar-nos i lluitar perquè cap interès econòmic passi per sobre l'ensenyament.

*Acte fet a
l'IES en la
jornada de
l'onze de maig*

PER UN FUTUR MILLOR, CAL SEGUIR REIVINDICANT ELS NOSTRES DRETS!

CEPC-Llagostera

EL CATALÀ

De Salses a Guardamar i de Fraga a Maó, el català n'és la llengua pròpia, una llengua centenària que en un futur es podria acabar perdent. La majoria d'habitants dels països catalans diríem que volem que el català segueixi existint. Però amb això no n'hi ha prou. El problema, en part, és que el català és cooficial amb una llengua, el castellà. Els catalans podem accedir a la immensa majoria dels serveis públics parlant en castellà, mentre que en alguns àmbits (tribunals, serveis telefònics,

etc.), ens podem trobar que no ens atenguin en català. Aquest és una part del problema. Però fora d'àmbits polítics, nosaltres podem aportar la nostra part en ajuda del català. És molt important que fem cas del problema. Hi és, i no ens n'hauríem de desentendre. Hi ha moltes iniciatives en moviment, com poden ser el Correllengua o les parelles lingüístiques. Quan es fan actes d'aquest tipus no n'hi ha prou de pensar que està molt bé que es facin, també hi hem de participar, ja

sigui per ajudar els immigrants a integrar-se en català en el cas de les parelles lingüístiques, com per anar a fer pinya als actes del Correllengua i que el govern vegi que no som pas pocs. Per això, trobo molt important que fem una reflexió i que ens movem per un futur millor i en català!

Jordi Coll - 3r B

Elvia

*c/. Cristòfol Colom, 1
Tel. 972 83 16 40
17240 Llagostera*

"la Caixa"

TEMPS DE BOLETS

Quan arriba la tardor, la Xon, professora de ciències de l'IES Llagostera, ens prepara una petita exposició de la qual gaudim tots.

LA NOSTRA ENTREVISTA

Montse Noguera Molinet

La Montse va néixer a Anglès ja fa uns quants anys. Mare de família, té dos fills, la Blanca que ha fet 2n d'ESO a l'IES de Cassà, i en Martí, que ha fet 4t d'ESO al mateix centre. És una persona que traspua serenor, que no acostuma a perdre el somriure, que fa que les coses difícils no ho semblin tant... i a la qual voldríem fer unes preguntes per saber què pensa.

- Quan vas decidir que volies ser professora?
De fet va ser la primera feina que vaig tenir en acabar la carrera i encara hi sóc.
- Quants anys fa que exerceixes?
19 o 20.
- I per què a Llagostera?
És a prop de Caldes, que és on visc.
- De quina matèria dones classes?
A quins cursos?
De física i química. Enguany, a 2n ESO i batxillerat.

- El fet de ser mare de família, i d'alumnes que ja fan l'ESO, t'ajuda més a entendre'ns?

Sí, em faig més càrrec de l'edat que teniu i el que això representa.

- Sabem que ets Coordinadora Pedagògica, què vol dir exactament això?

Estar a l'equip de direcció, on ens repartim la feina. Per exemple, juntament amb en Bep preparem els horaris, organitzem els crèdits variables, les avaluacions... i en concret la programació anual de les activitats que es fan a més de les classes: xerrades, reunions, etc.

- Què valors més dels teus alumnes?

El respecte que tenen vers els seus companys i professors; si a més acadèmicament són bons alumnes, perfecte!

- I dels teus companys?

L'ajuda i el recolzament en el fer

de cada dia, valoro aquells companys que no van a la seva i s'impliquen en la feina. I, a més, si ens ho podem passar bé treballant, molt millor.

- Com veus el jovent d'avui dia?
Aquesta és una pregunta molt general. Trobo que, al jovent de la vostra edat, li falta esforç davant la dificultat. Penso que esteu massa ben acostumats.

- Què pensen els teus fills de tenir una mare profe?

Crec que ho viuen amb molta naturalitat; a la família, som uns quants que fem de profes.

- Els ajudes en les seves tasques escolars?

Si m'ho demanen, sí.

- Com ho compagines amb les teves obligacions familiars?

De vegades vaig una mica atabalada. Tinc la sort que aquí a Llagostera hi ha botigues que preparen molt bé el menjar: molt sovint el dinar, el compro fet.

- En el teu temps lliure què t'agrada o t'agradaria fer?

En el moment que m'ho pregunteu, ara, a final de curs, el que més m'agradaria fóra no haver de pensar en el rellotge, que quan em llevi no hagi de pensar què he de fer...

Moltes gràcies, Montse, esperem que ara els alumnes et coneguin una miqueta millor.

Joshua Sarrià i Tati Saavedra
2n d'ESO

NOMS PROPIS

PERE CASALDÀLIGA

Són molts els comentaris, els escrits i les xerrades de les quals ha estat protagonista aquest home, aquests servidor de la humanitat, al qual el que menys li agrada és el protagonisme.

BIOGRAFIA

El bisbe Casaldàliga nasqué al 1928 a la vila de Balsareny (Bages). Fou ordenat sacerdot a Montjuïc el 1952, fins que el 1968 acceptà fundar una missió claretiana al Brasil, a Sao Félix do Araguaia.

El 1970 publicà *Feudalisme i esclavitud al nord de Mato Grosso*, que descriu la situació de servitud feudal.

El 1971 fou consagrat bisbe de Sao Félix de Araguaia, i començà una intensa campanya en defensa dels més febles.

El 1977 assassinaren a trets i al seu costat el pare Juan Bosco.

Ha rebut distincions, entre les quals destaca la Creu de Sant Jordi 1990.

El 2003 posà el càrrec a disposició del Papa, que va acceptar la seva renúncia.

HUMANITZAR LA HUMANITAT

Pere Casaldàliga advoca per "humanitzar la humanitat practicant la proximitat", i ho féu després de posar de manifest la imperiosa necessitat d'establir un diàleg entre religions com a única via per aconseguir la pau al món.

El bisbe emèrit va rebre el 9 de març d'enguany el Premi Internacional Catalunya 2006 de mans del president de la Generalitat, Pasqual Maragall. Casaldàliga agraià una vegada més la deferència del govern de Catalunya i el jurat per haver-se desplaçat fins a l'estat de Mato Grosso a lliurar-li el guardó.

El punt - A. VIVES

Casaldàliga viu entre els més desvalguts, en especial els indígenes i camperols sense terra, amb els quals ha col·laborat en la transformació socioeconòmica del Mato Grosso brasiler.

Pere Casaldàliga està convençut que no hi haurà pau al món si no hi ha pau entre les religions, i que aquesta s'aconseguirà a través "d'un diàleg interreligiós, però que sigui generador d'humanitat".

Casaldàliga destacà que el fet d'haver sortit de Catalunya per venir a viure de manera definitiva al Mato Grosso brasiler li ha "humanitzat l'ànima" i que el contacte "apassionat amb la causa indígena i la causa negra" l'ha ajudat a "redescobrir la identitat de les persones i dels pobles amb alteritat i amb complementarietat".

"Demano a Catalunya, a 'la meva Catalunya', que continuï sempre oberta al mar i que s'obri per sempre més al món infinit".

- Amb aquest premi s'avalen molts dels compromisos i iniciatives que des dels moviments de base es duen a terme arreu del món en bé de les persones més necessitades
- Casaldàliga és, per a molts, una persona admirada i fins m'atreviria a dir estimada. El seu valor passa per la seva forma de fer i de ser davant del món.
- Al costat de Casaldàliga, caldria potser reivindicar els desapareguts Óscar Romero, Joan Alsina, Joaquim Vallmajó, Adrià Trescents, Flor Sirera, Lluís Espinal, Gumersind Vilagran o la mateixa Teresa de Calcuta, i moltes altres persones anònimes. Totes aquestes persones, que (entre místiques i arrauxades) han lluitat i fins han deixat la pell per les causes de la justícia i la pau, ens recorden que només si es sembla hi haurà collita. En aquests sentit, Casaldàliga diu: "El cel corre per compte de Déu, però la terra, per compte nostre... i jo no puc quedar-me amb el que Déu ja ha fet...". També Helder Câmara deia: "Pensa que la teva vida és l'únic evangeli que moltes persones llegiran."

DESPERTAT

ELS «NADIES»

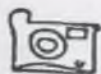
Eduardo Galeano

Somien les puces de comprar-se un gos
 I els «nadies» somien de sortir de pobres,
 que algun màgic dia, de sobte, ploqui la bona sort.
 Però la bona sort no arriba a ploure
 ni ahir, ni avui, ni demà, ni mai ;
 ni com a plugim cau del cel la bona sort,
 per més que els «nadies » la reclamin,
 per més que els piqui la mà esquerra
 o es llevin amb el peu dret,
 o canviïn d'escombra en començar l'any.
 Els «nadies» :
 Els fills de ningú, els amos de res.
 Els «nadies»:
 Els ningú, els «ninguneados»,
 Empaitant la llebre, morint per la vida, fotuts,
 refotuts :
 Que no són encara que siguin.
 Que no parlen idiomes, sinó dialectes.
 Que no professen religions, sinó supersticions.
 Que no fan art, sinó artesanía.
 Que no practiquen la cultura, sinó el folklore.
 Que no són éssers humans, sinó recursos humans.
 Que no tenen cara, sinó braços.
 Que no tenen nom, sinó número.
 Que no figuren en la història universal,
 sinó en la crònica vermella de la premsa local.
 Els «nadies»,
 que costen menys que la bala que els sega la vida.

Somien,
 Molts somien, Galeano,
 Que tots els «nadies»
 i les «nadies»
 siguin sempre estimats
 com a fills i filles
 del Pare-Mare-Déu ;
 com a germans i germanes
 d'un mateix fang novell,
 alè del mateix Esperit,
 sota un arc del cel
 multicolor.
 En aquesta Casa
 una:
 de nit, somni i lluna ;
 de dia, lluita i sol.
 Que el mercat no sia
 la «utopia » del Món.
 Que sigui la utopia
 l'amor !
 Mentre existeixi algun «nadie»,
 tots serem «nadie»,
 sense excepció...

Pere Casaldàliga

Foto Kim

Reportatges
 Fotos d'Estudi
 Material Fotogràfic

Carrer Comte Guifré, 8
 17240 Llagostera

Telf. i Fax: 972-83.02.04

Restaurant / Bar

CAL
 DEGOLLAT
 Cuina casolana
 Servei de carta i menú

C/ Sant Feliu, 55 LLAGOSTERA 17240 Girona
 Telf: 972 83 11 25 / 972 83 01 29

MÚSICA

LOS MOJINOS ESCOZÍOS

Per Cherokee Pagés - 1r d'ESO

Son una banda de rock compuesta por tres sevillanos y dos catalanes que se conocen en la provincia de Barcelona. En un festival de grupos noveles llamado "Ja Era Hora" los ve el productor Esteve Coll, el cual les propone que graben una maqueta para poder moverla, maqueta que llega a manos de "Ediciones Musicales Horus", la cual ficha por dos discos al grupo. En mayo del 96 graban su primer CD llamado "2Mojinos Escocíos", disco que en "Horus", resulta más obscuro de la cuenta y ni siquiera se plantean su promoción ni su distribución.

En septiembre del 96, conocen a Toni Martínez, quien desde octubre de ese mismo año, será su representante, y el cual les consigue un back stage para que conozcan al locutor de radio José Antonio Abellán, el cual traía su espectáculo hasta "El pueblo español" de Barcelona, donde le dan el CD.

SUPERVENTAS

Cuatro días más tarde, comienza a sonar el disco para toda España. Su segundo CD consiguió el doble platino (más de 200.000 copias) y consolidó a Mojinos en el panorama musical español, sonando hasta en el último rincón con la canción del Chow Chow.

Más tarde fichan con la discográfica DRO, con quien publican su tercer y cuarto disco.

Su primer concierto fue el 1 de diciembre de 1994, en el "Pub Darwin" de Parets del Vallés, en la provincia de Barcelona, donde la guardia civil les obligó a detener la actuación por una denuncia de los vecinos. No volvieron a tocar hasta el verano del 95, donde ya se incorporan a la banda Chicho y Vidalito.

LOS GRANDES ESCENARIOS

Por entonces su sueño era tocar en la capital, en Barcelona, pero no lo harán hasta el 96, en la fiesta de la Mercè, compartiendo cartel con varios grupos noveles. En enero del 97 se recorren Cataluña con el "Catalonian Tur" donde con ocho conciertos por la Comunidad catalana se dan a conocer como el grupo catalán que canta con acento del sur. En ese mismo año pisan la sala "Riviera" en Madrid y actúan en la segunda edición del "Doctor Music Festival", en el pirineo español donde, sin conocerlos casi nadie, fueron uno de los grupos que más público reunieron tanto en un acústico, como en un eléctrico que ofrecieron. Después de triunfar en el Pirineo, abarrotan durante nueve días la sala "La Boite" en Barcelona.

EL ÉXITO

En los meses de octubre y noviembre del 97, hacen su primera gira (promocional) por toda España, gira que servirá como trampolín para una banda que cerró el milenio tras ser vista por más de dos millones de personas. En el 98 volvieron a actuar en el "Doctor Music" ya como grupo consolidado. 25.000 personas en San Sebastián, 15.000 en las fiestas del Pilar de Zaragoza, 30.000 personas en la Mercè del 2000, "no hay billetes" en "El Palenque" de Sevilla y en el "Tívoli" de Málaga y más de 500.000 mil personas en el festival que hace cada año "Rm Radio" en Barcelona, son algunas de las cifras que hacen que Mojinos Escocíos se consoliden como la banda con el mejor directo de España. Y si hay algo en su currículum que nunca olvidarán, será cuando tocaron en el "Barbarian Rock" en Jerez de la Frontera, entre Napalm Death y Manowar.

BSO de la película

(Eusebio el príncipe de las tinieblas)

Dios dijo hágase la luz
y la luz se hizo sin mas explicación,
pero yo que soy el demonio
invente el interruptor
y la luz la enciendo y la apago
cada vez que me sale de los cojones
Ja ja ja

Dicen que me llamo Lucifer ,
dicen que me llamo Satanás,
pero mi autentico nombre es Eusebio
porque yo nací en el sur
y tengo una empresa de autobuses que se
llama belcebus

El 666 es un número mu bonito,
el 666 es un número mu facilito
y la gente cree que el 666 es mi número
favorito
cuando yo prefiero un 69
y sobre to cuando lo practico

Vivo en el infierno y tengo un par de cuernos
pero mas quisieran en el cielo tener el rabo
que yo tengo(x2)
mira con una mano con una mano
sin manos sin manos
mira sin flauta con dos cojones
tutututututututu

Dicen que soy el ángel caído
dicen que del cielo yo me he ido, y lo que
pasa
como tantos emigrantes me fui de casa, me
fui hacia el infierno
porque allí hay mas guasa y hace mas
calorcito en el invierno

Cada vez que matamos a un cordero
dicen que eso es un sacrificio
pero a mi me la suda toa
porque cada vez que matamos a un cordero
eso no es un sacrificio, eso es una barbacoa

Vivo en el infierno...(x2)
Vivo en el infierno(x2)

D'ALTRES MÚSIQUES

... 2006

Uri de la Fuente (Mestra)

Com ha anat el curs? Desitjo que molt bé... i estic segura que esteu esperant arribar al final ben aviat per poder gaudir del sol de l'estiu i de la bona música. I com cada any posarem fil a l'agulla per fer un repàs d'algunes propostes interessants per assaborir en moments d'oci i relax. Com sempre, cercarem petites delícies, barrejades amb altres delicadeses, per desitjar-vos un estiu ple de música i somnis.

Calexico. Amb el seu rock fronterer cada vedada sonen més multiculturals, val la pena no perdre-se'ls: pop barrejat amb fado, country-folk, rock sec i contagiós, western amb barreja francesa... una mica de tot.

Belle & Sebastian. Uns escocesos dels quals no cal dir res, només que la seva és bona música, boníssima i que aquest any han tret nou disc... Aproveiteu l'estiu per descobrir-los i repassar la seva discografia anterior, qualsevol disc us enganxarà...i el darrer -The Life Pursuit- molt més.

Françoise Breut. Encara que hagi trigat 5 anys a publicar nou disc, ha valgut la pena esperar; i juntament amb el nou cd, sempre està bé treure la pols al primer que va sortir... melangia màgica.

The Decemberists, el Sr. Chinarro, la Buena Vida, Bonnie "Prince" Billy, Sonic Youth, Antònia Font, Camera Obscura, Anthony & the Johnsons, són d'altres propostes igualment delicioses, dolces i temptadores.

I si us agrada el hip-hop no us perdeu les lletres de **La Excepción...** ja els veieu: 'Aguantando el tirón', com si res.

Ja per acabar -més per manca d'espai que no pas de recomanacions- un cd dedicat a músiques del món. Aquest any repassant Cap Verd, aquestes illes tan especials que ens ofereixen una original barreja d'influències musicals de l'Àfrica, Portugal i Brasil. Ideal per prendre un gelat a mitja tarda o a la nit a qualsevol petita platja. No deixeu tampoc de sentir les cançons d'Amadour et Mariane, apadrinats per Manu Chao: són genials. I si teniu temps, gaudiu dels concerts que es presentin aquest estiu. Fins a l'any vinent!

Gaudiu de la música!

PER MOLTS ANYS

De tant en tant, deixem per una petita estona els maldecaps quotidians i ens retrobem a la Sala de Professors per gaudir d'una petita i distesa convivència i poder felicitar tots aquells companys de feina que fan, han fet o faran anys o que volen celebrar plegats el seu sant.

Els que ens representen van posar el llistó alt en bona presentació i delícies culinàries. Ens haurem d'esforçar per no baixar el nivell. PER MOLTS ANYS A TOTS!

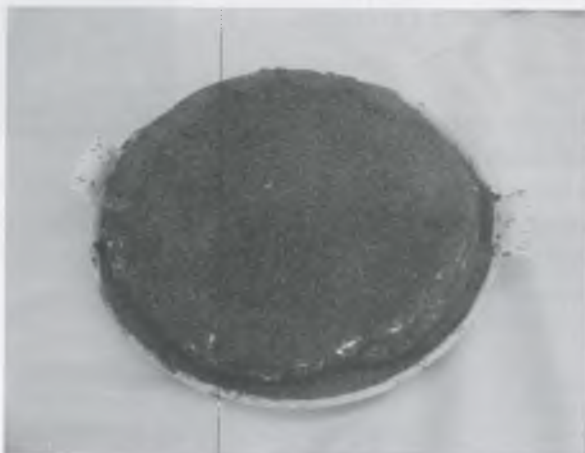

Sembla que hi ha gana!

El pastisser: Vicent Colom

Podem tornar-hi quan vulgueu!

Tiramissú fet per la Montse Barnadas

Maduixes cobertes de xocolata

MASCOTES

LA MEVA MASCOTA

La meva mascota és bastant especial, però per a mi és com una altra qualsevol, o potser encara millor.

Necessita més atenció que les mascotes corrents, com peixos, ocells... De llum, necessita un fluorescent amb uns raigs ultraviolats d'una llum UVB específica (8%) i una bombeta calorífica per aconseguir una temperatura estable a 28-29°C.

POGONA COS

POGONA CARA

CRIA

Per Cherokee Pagès - 1r d'ESO

GATITOS

Cuando me estaba duchando mis padres me dijeron que mi gatita estaba de parto y yo aceleré mi ducha y rápidamente salí y me fui a por una caja para poder poner a las crías cuando la madre las hubiera lavado. Ahora tengo a mis gatitos con su madre en la caja y cuando llego a casa me maúllan.

Per Dani Cals - 1r d'ESO

XAPIGAR
PLANXISTERIA I PINTURA

c/. Bujonis, 7 (Polígon industrial)
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS

Tel. 972 32 30 07
Fax 972 32 72 73

immocom
finques

API
Nº. 498

SERVEIS IMMOBILIARIS INTEGRALS

C/. Doctor Fleming, 3, Local 3 finquesimmocom@hotmail.com
Tel. 972 83 18 10 www.finquesimmocom.com
Fax 972 83 17 67 17240 LLAGOSTERA

SORTIDA AL COSMOCAIXA

Un espai dedicat a exposicions i activitats científiques, per a tothom.

El nou **Planetari** digital permet submergir-se tant en les zones més properes com en les més recòndites de l'Univers, contemplar el cel i viatjar tant en l'espai com en el temps observant l'Univers des de diferents perspectives.

Planetari Bombolla

Astronomia per a nens i nenes.

Sala Clik

Espai interactiu, per a nens i nenes de 3 a 6 anys, on el joc, l'observació i la deducció esdevenen eines per a la descoberta.

Sala Flash

Un espai pensat per estimular la curiositat per la ciència als nens i nenes de 7 a 9 anys. Cada mòdul els presenta la vivència d'un fenomen, la introducció a una llei natural o el coneixement d'una tècnica.

Toca toca!

Una activitat per acostar-se a la natura amb els cinc sentits i fomentar el respecte pels éssers vius a través d'una millor comprensió dels seus hàbitats. La selva, la Mediterrània, el desert,... al teu abast.

Exposicions temporals

CosmoCaixa té una part del seu contingut que canvia. En les exposicions temporals es tracten els temes més diversos, des de l'actualitat més vibrant fins a la posada al dia de grans panoràmiques interdisciplinàries.

Sala de la Matèria

3500 m² d'exposició permanent. Experiments, peces reals i éssers vius proposen un viatge apassionant per l'evolució de la matèria a través de quatre grans àmbits.

- Matèria inerta. Els fonaments de l'Univers
- Matèria viva. Què és la vida?
- Matèria intel·ligent. Quan sorgeix la neurona
- Matèria civilitzada. Del bipedisme a l'autoconsciència

Bosc inundat

1.000 m² de selva amazònica, on es pot observar no només la part inundada sinó també la seva relació amb la terra ferma, la visió subterrània, l'aèria, la pluja tropical..., tot integrant enmig de la flora i la fauna típiques de la zona.

Mur geològic

Set espectaculars talls de roca reals, que il·lustren diferents estructures geològiques. Cada tall va acompanyat d'un experiment que mostra els processos geològics que l'han originat.

CONCURS RELATS MATEMÀTICS

Per Pol Bordàs i Baches - 4t d'ESO

Us parlaré de la 2a edició del Concurs de Relats matemàtics convocada per l'associació "CANGOROU SANS FRON-TIERES" inclosa en la edició 2006 de les proves Cangur.

Aquest Concurs es porta a terme en tots els territoris de parla catalana, inclosos l'Alguer, les Balears i València.

Hi havia un guanyador i dos accèssits. El guanyador va ser un noi de 3r d'ESO d'un Institut de València. Un dels accèssits va venir a parar a les meves mans en forma de càmera digital de fotos i l'altre a una noia de la qual només recordo el nom i la mala cara que em va fer quan van dir que jo havia quedat 2n i ella 3a. Es deia Blanca.

La cerimònia de lliurament de premis es va fer al Paranimf de la Universitat de Barcelona, el dijous 4 de maig, en una sala que és, com a mínim, espectacular. Quadres amb els que podríem embolicar tota una aula del nostre Institut i tapissos a sota dels quals cabrien dues-centes persones amagades recobrien per complet les parets. Els bancs de fusta, similars als d'una església, estaven ricament decorats i les cadires tenien un respall alt i pompós. Tot això sumat al vellut vermell i negre donava a l'escena un to barroc, però solemne. La cerimònia, a més a més, comptava amb la important direcció del Rector de la Universitat i el President de l'Institut d'Estudis Catalans, entre d'altres personalitats, com el fundador de l'associació creadora de les proves Cangur.

Com a home de poble, vaig sortir d'allà amb el regust d'haver fet alguna cosa important, un regust que em va passar quan em vaig tirar la salsa del sopar al damunt i vaig tornar a la realitat.

Aquest va ser el relat mereixedor del meu Accèssit. Espero que us interessi!
En Pol, es deu inspirar quan dorm?

El Llibre i el dimoni

Ja era hora de tancar. El Bibliotecari, un home de trenta anys, ben plantat i de mirada divertida i intel·ligent es va pujar les ulleres de la punta del nas. La llum vermellova del capvespre queia espessa sobre les prestatgeries i les taules polsoses. Totes les cadires estaven buides i ja anava a tancar la porta quan el va veure. Assegut al fons de la sala hi havia un noi, un adolescent llegint un llibre, completament aliè al que l'envoltava.

El coneixia, era el tonto del barri. Tenia algun retard mental i el jovent

no perdonava a l'hora de posar mots. Li va fer un crit suau:

- Ep! Noi! Que haig de tancar, jo!

- Però va recordar que era sord. Pobre. Només li faltava això. S'hi va acostar i li va tocar l'espatlla, provocant-li un petit sobresalt.

- Què és hora de marxar!- I es va assenyalar el rellotge i li ensenyà l'hora. El noi va fer que no amb el cap i va tornar a mirar el llibre que estava llegint. El Bibliotecari va fixar-se en el volum que aguantava a les mans: "Àlgebra i altres problemes matemàtics". Va

anar cap a la impressora i va treure un full de paper. Va escriure "T'agrada aquest llibre?". El noi va aixecar la vista, va llegir i va fer que sí amb el cap. "I, l'entens?". Sí un altre cop. Aquell era un llibre bastant mediocre, només posava alguns exemples i ni tan sols els explicava. El Bibliotecari es va entendre. Tot i que treballava en una biblioteca, les matemàtiques sempre li havien agradat i, de llibres com aquell, se n'havia empassat a centenars. Agafà un altre cop el llapis i escrigué "Com et dius?" "Lluís" "Si endevino la teva edat i el mes en què vas néixer fent mates, marxaràs i tornaràs demà?". En Lluís va fer cara de curiositat, assentí. "Pensa en el número del mes en què vas néixer (gener 1, febrer 2...), multiplica aquest número per 2 i suma-hi 5". No estava segur de si l'entendria o si ho sabia fer a causa del seu retard

mental, però ràpidament el va mirar i va assentir un altre cop; esperà més instruccions. L'home va agafar una calculadora, la hi va donar i va seguir escrivint. "Multiplica el que t'hagi sortit per 50 i suma-hi la teva edat. Després escriu el resultat aquí." Després de teclejar un moment va escriure: 865. Ara el Bibliotecari va restar-hi mentalment 250: 615. "Tens 15 anys i vas néixer al juny". El noi va reaccionar de cop, fent un bot de la cadira. Li va fer una mirada, mig confusa mig atemorida, i va arrencar a córrer, fent espetegar la porta al sortir.

Al dia següent, el bibliotecari va buscar en Lluís entre les taules i prestatgeries, però no el va veure. "Al cap i a la fi, només és un nen, encara que tingui quinze anys... És retardat".

Hora de tancar. Ja no quedava ningú i les ombres allargassades i retallades sobre vermell de capvespre semblaven badallar, fartes d'estar enganxades a taules o cadires o prestatgeries. En Lluís no havia vingut. Li sabia greu, a l'home. Potser era massa impressionable, el xicot, o vés a saber què li passava pel cap. De sobte, va sentir la porta que s'obria darrere seu. Era ell, amb un full a la mà i esbufegant de cansament. Segurament havia vingut corrent des de casa seva per arribar abans que tanqués. El bibliotecari va somriure. El noi li va donar el full que duia i es va deixar caure, encara molt cansat, a la primera cadira que va trobar.

El full estava ple de números ratllats i gargots desordenats per la part de davant i la del darrere. En un racó del paper, encerclat amb retolador fosforescent, hi havia escrit això:

$$(6 \times 2 + 5) \times 50 + 15 - 250 = 615 \quad |6||15|$$

$$(2A+5) \times 50 + B - 250 \rightarrow 100A + 250 + B - 250 = 100A + B$$

Increïble. Aquí es veia claríssimament com fer que el mes, anomenat A, quedés a partir de les centenes i tenir l'edat, B, a les desenes i unitats. Amb un dia havia aconseguit trobar aquesta fórmula fins i tot sense que li digués que li havia restat mentalment els 250. Ho havia trobat ell sol. O potser l'havia ajudat algú. Va tornar a agafar un paper i hi va escriure "Molt bé! T'ha ajudat algú?". El noi se'l va mirar i va córrer cap a una motxilla que havia portat. En va treure el llibre d'àlgebra i el va assenyalar. És clar. Tot i així li estranyà que en aquell llibre tan dolent hi pogués haver algun exemple similar al problema del mes i l'edat. El va agafar i després de fullejar-lo una mica no va veure res realment útil. A l'última pàgina es va fixar en un dibuix que no hi era l'última vegada que l'havia hagut d'endreçar. O no hi era o no s'hi havia fixat, perquè no estava fet amb bolígraf o llapis, sinó imprès, o potser estampat amb un segell. Era un dibuixet graciós, d'un dimoniet que aguantava un petit fanal. Era un fanal curiós, tenia un dibuix estrany en un costat.

En Lluís el va assenyalar i feia que sí amb el cap. Volia dir que l'havia ajudat el dimoniet?. De sobte ho va recordar. Aquell símbol era un antic símbol de la càbala, societat, antigament, gran coneixedora de les matemàtiques. Era l'arbre místic. Aquelles esferes eren sefirots i representaven nivells espirituals interconnectats entre sí. Des del primer nivell es pot pujar amb els que hi està connectat fins a arribar a Déu, a dalt de tot. Es deia que alguns cabalistes havien assolit nivells molt elevats i baixaven a aquesta esfera o sefirot, el terrenal, per ajudar, transformats en objectes, animals o qualsevol cosa. Dels cabalistes originals no en quedava més que el nom i una llegenda d'esoterisme i de poders estranys i màgics. Ara, aquest nom havia estat adoptat per multitud de sectes modernitzades que no hi tenien res a veure. Però la càbala va existir fa segles! Com hi havia anat a parar aquell símbol a un llibre tan relativament actual?

El noi li va estirar la màniga, volia el llibre. "Te'l tornes a endur de préstec, eh? Molt bé, com vulguis".

Mentre el noi marxava, el bibliotecari es va quedar rumiant. Cada cop que hi pensava estava més segur que aquell dibuix no hi havia sigut abans. A més a més, el símbol de la càbala, l'arbre místic, en un llibre de matemàtiques i un nen que diu que ha sigut el llibre el que l'ha ajudat a resoldre el problema... El bibliotecari es va espolsar tots aquests pensaments del cap. Tot això son bajanades, va pensar, el noi no està bé del cap i té un amic invisible. Tot i així no es va quedar tranquil.

Així, cada dia en Lluís es presentava a la tarda a la biblioteca a llegir el llibre d'àlgebra i fins que no era l'hora de tancar i el

bibliotecari no li tocava l'espatlla no tancava el llibre i el tornava al seu lloc. El bibliotecari es va anar fixant que el noi no passava cap pàgina, es passava hores i hores mirant l'última plana i escrivint en un full de paper. Un dia, no va poder aguantar-ho més. Necessitava saber què era el que mirava en Lluís. Quan va haver tancat la porta es va dirigir directament cap a la zona de llibres de matemàtiques, travessant ràpidament els passadissos formats per prestatgeries polsoses i es plantà davant el llibre. Va respirar profundament i després de preguntar-se infinitat de vegades què carai estava fent, va obrir la contraportada per veure l'última pàgina. Uns ulls divertits el miraven fixament.

E N H O R A B O N A! noi de poble. Estem molt contents dels teus èxits.

CONCURS DE REDACCIÓ DE COCA-COLA

Durant el mesos de març i d'abril es van celebrar els concursos de redacció que cada any organitza Coca-cola en les modalitats de català i castellà. Els alumnes de 2n d'ESO de l'IES Llagostera hi han participat en totes dues llengües.

XXIX Concurs de redacció en Català. Dissabte 1 d'abril, a dos quarts d'onze del matí, a la Universitat Politècnica de la UdG de Girona, va tenir lloc la Final Provincial, a la qual van assistir, d'acord amb les bases del concurs, els alumnes seleccionats:

- Núria Torres, 2n A
- Josep Salvatella, 2n A
- Kevin Reina, 2n B
- Sara Navarro, 2n B

46 Concurso de redacción en Castellano. Dissabte 25 de març a dos quarts d'onze del matí, a la Universitat Politècnica de la UdG de Girona, va tenir lloc la Final Provincial, a la qual van assistir, d'acord amb les bases del concurs, els alumnes seleccionats:

- Núria Torres, 2n A
- Josep Salvatella, 2n A
- Alex Tresserras, 2n B
- Nayara Avila, 2n B

EL PUNT / Diumenge, 27 de març del 2006

Concurs de redacció de Coca-Cola en castellà. Un total de 310 alumnes de segon d'ESO de les comarques gironines, Osona i Maresme van participar ahir en el concurs de redacció de la Coca-Cola, que es va fer a la UdG. Dotze dels participants rebran un premi i els dos millors participaran en la fase estatal del concurs. / D.V.

ENHORABONA A TOTS! Us desitgem molta sort.

Mostra d'una de les redaccions

EL DÍA EN EL QUE SE ESTROPEÓ LA TELE

Per NAYARA ÁVILA - 2n B

Viernes por la tarde, tenía fiesta en el instituto. Después de un largo día de ecuaciones, fórmulas y horas de explicación pude llegar a casa para relajarme y ver la tele. La sorpresa la tuve cuando me disponía a conectar mi programa favorito, pues se había estropeado el televisor. Hacía mal tiempo y era imposible salir. Me quedé pensativa e intenté dormir en el sofá, pero no lo conseguí. Pasaban los minutos, todo se me hacía eterno y no encontraba ninguna solución.

Un extraño ruido procedente del sótano me hizo volver a la realidad ¿sería una rata? No lo creía, pero bajé para comprobarlo. El olor de humedad iba penetrando en mí y me sentía extraña, pues casi nunca bajaba a los sótanos. Nada, ni rata, ni ruidos, ni... de repente mi vista se paró ante una caja donde

se veía una inscripción: “recuerdos de la familia”, la caja era muy grande y muy larga. Seguramente allí permanecían los recuerdos de media generación, ¡ por lo menos!

La abrí con un poco de miedo, pues no sabía lo que iba a encontrar en ella. Ante mi mirada perpleja apareció un álbum de fotos de mi madre cuando era pequeña, la estuve mirando y me pareció bastante interesante, luego me encontré una “pipa de fumar” con las iniciales de mi tatarabuelo “ J.O.M. “, seguidamente un pañuelo bordado de seda de mi abuela paterna, después una gorra de marinero y varias cosas más. Y por último cayó en mis manos un diario que pertenecía a mi padre. Dude de si debía abrirlo, pero pensé que si estaba allí no sería muy importante, por lo tanto opté por leerlo. Mientras lo iba leyendo me gustaba más y más. Mi padre era un chico muy activo que hacía cantidad de cosas para divertirse. Me paré un momento al llegar a un día que me era muy conocido, pues era viernes y también hacía mal día, el diario ponía:

“ Estimado diario, hoy viernes no puedo salir de casa, pues está lloviendo, pero me lo he pasado pipa haciendo cantidad de cosas en casa. He hecho galletas con mi madre y he aprendido a coser mis propios botones, me siento muy feliz y contento porque he logrado aprender y pasarlo bien al mismo tiempo. Cuando tenga hijos les inculcaré todo lo positivo de mi infancia e intentaré que en cualquier situación, sea buena o mala, utilicen sus destrezas para poder divertirse. Bueno, esto es todo, hasta otra “.

No quise leer más, cerré el diario y lo guarde todo en su sitio. Me fui a la cocina y me puse a hacer galletas, después intenté coser una falda que tenía rota. Fue sorprendente, me lo pasé bien, aprendí y dejé el aburrimiento aparcado en el olvido.

Cuando regresaron mis padres les conté lo que me había sucedido. Mi padre me miró de reojo y me sonrió,

seguramente se acordó de aquel viernes del ochenta.

Son las 10 de la noche y estoy frente a un papel, he pasado una tarde diferente, didáctica y divertida, esto no puede quedar en el olvido. Hoy empiezo mi diario y el título pondrá: “Aquel día en el que se estropeó la tele”.

ROBERT COROMINAS

Ctra. Sant Llorenç, 2 - 17240 Llagostera
Tel. 972 830 578

Carns i elaboració
d'**Embotits** i preparats
Casolans

CODINA

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91

Llagostera

UNA GRAN ALEGRIA!

Concurs de redacció en català

© O B E G A S.A.

Rbla. de Guipúscoa, 163 BARCELONA

Tel. 93 496 66 00 – Fax 93 496 66 79

Celrà, maig 2006

NÚRIA TORRES ALBÀ

Benvolguda concursant

Tenim la satisfacció de comunicar-te, que a la teva redacció li ha sigut atorgat un dels sis premis previstos a les bases del XXIX Concurs de Redacció en Català.

El divendres 2 de juny, a les 7 de la tarda, farem l'acte de lliurament de premis a la Sala d'actes de la Universitat Politècnica de la UdG, situada al c/Lluís Santaló, s/n de Girona (Montilivi), acte al qual ens agradaria que assistissis amb els teus familiars i amics.

Esperem poder-te felicitar personalment. Rep una salutació ben cordial.

COBEGA, S. A.

MONTSERRAT MAS I JULI

Dept. de Relacions Públiques

Núria, és una gran satisfacció per al centre que reconguin el teu esforç i afany de superació. Enhorabona!

IES LLAGOSTERA

PREMIS XXIX CONCURS DE REDACCIÓ EN CATALÀ

1r PREMI XXIX CONCURS DE REDACCIÓ EN CATALÀ

“PER MOTIUS DE FEINA, HEM HAGUT D’ANAR A VIURE...”

Sóc a l’avió, els nervis em fan respirar amb dificultat. El meu pare ha hagut de canviar de feina, anem a viure a Londres. Londres és la ciutat natal del pare. Jo no hi he estat mai, per tant, com us podeu imaginar, avui coneixeré la meua àvia? Per què m’he de posar nerviosa? Si la meua àvia fos una àvia com Déu mana, no us ho preguntariau. Tinc un germà gran, quan la va conèixer, ella li va ensenyar a nedar. Fantàstic, no? Doncs no. Perquè va llançar-lo al mar i, és clar, ell bé que en va aprendre, de nedar, però de què li va anar, de no ofegar-se.

Ja aterrem, i cada vegada estic més nerviosa. No sento res del que em diuen, no dic res. Em fa molt mal la panxa i, ara, la veig.

Aquells cabells blancs, curts i aixecats. Les arracades, rosa xiclet, grans com plats, dansant-hi sota les orelles. El texans pirates, o el que en queda, de tant esparracats. I la camiseta, màniga curta, negra amb una X platejada (sex símbol), de “Divinas Palabras”.

La seva figura que, tot s’ha de dir, sembla d’una dona de quaranta anys, ressalta entre la multitud com una ovel·la negra entre les altres. **ÉS LA MEVA ÀVIA.**

Només de pensar que, ara que la mare és morta, viurem amb aquesta dona, em marejo i una fina capa de llàgrimes m’entela els ulls.

El meu pare s’hi acosta, fa el gest d’abraçar-la, però ella l’esquiva hàbilment. Al final ell diu:
- Jillian, quant de temps, que content estic de veure’t.

Ella mou el cap en to d’afirmació.

El pare sempre li diu Jillian, mai mare. Es fan les presentacions. L’àvia em mira, amb posat indiferent. Em sento com si passés una prova d’accés, i els nervis van guanyant terreny dins meu. Al final diu que li agrada força com vesteixo, però que la camiseta que porto és una mica “pija”.

L’àvia condueix un cotxe “tunning”, rosa xiclet.

Arribem a casa seva, amb la sensació d’haver passat tots i cadascun dels límits de velocitat.

El pare ha d’anar a treballar, i em deixa sola amb “la bèstia”, que és com li diu el meu germà, que s’ha negat rotundament a venir.

- Natàlia,- em diu l'àvia – si t'has de quedar a viure amb mi, que suposo que sí, no has de trencar la principal norma de la casa.

- A mi no se'm diu mai "àvia" en públic, mai.

- Dit això em porta per la ciutat, m'ensenya les botigues més genials de Londres i em porta a la perruqueria. Allà em fan un tallat de cabells espectacular. Curts, de

punta, i el serrell fins a les espatlles. Jillian ho troba "superguapo". Avui ha sigut un dia "flipant", que no he pogut escriure al meu diari perquè ella ho ha trobat de "pijos". Com que m'he posat trista, ella se n'ha penedit, però no ho ha volgut reconèixer. A canvi, Jillian m'ha convidat a un concert de "Simple Plan". Això promet i acabarà d'arrodonir el millor dia de la meua vida, el dia en què he conegut Jillian!

Hi ha un viatge per la Ruta del Romànic català per als sis primers classificats, o un viatge a un país d'Europa per als classificats entre els cinc primers de la següent fase. Aquests alumnes, acompanyats dels seus professors de català, viatjaran a Londres durant una setmana al mes de setembre.

El proper 12 de juny durant la visita al PALAU DE PEDRALBES, en la recepció que oferirà la Generalitat, es concretarà el resultat final i la Núria sabrà si és un dels afortunats que viatjarà a Europa amb el seu professor de català.

Núria, esperem poder dir-te E N H O R A B O N A! per segona vegada. Endavant!

En aquesta fotografia els quinze millors de Catalunya. La Núria (la 2a de la dreta)
D'aquests alumnes, cinc aniran a Londres i la resta faran el viatge pel Romànic català.

12 de juny, 18 hores. Palau de Pedralbes

I JA HO SABEM!

La Núria s'ha classificat en 2n lloc. Sembla que la seva redacció fos una premonició, un viatge a Londres era el tema del seu treball.

Alegreu-vos amb nosaltres, la Núria Torres i Albà va guanyar el 2n premi i viatjarà a Londres amb el seu professor de català, en Josep Puig, i la resta d'alumnes i professors que faran el total d'aquest petit i afortunat grup que al setembre veurà de prop el BIG BEN.

Gaudiu d'aquest interessant viatge!
Amb enveja sana,

M. Assumpció Gonzalo Casas
Cap de Departament de Llengües

CONCURS ESCOLAR DE L'ONCE

Emili Grahit, 26
17003 Girona
Tel.: 972 41 60 61
Fax: 972 41 62 46
www.once.es

Els alumnes de 1r d'ESO han participat en el Concurs que cada any organitza l'ONCE i també aquest curs s'han emportat el premi provincial. El curs anterior ho van fer amb el tema del Quixot i un dels seus dibuixos, no el premiat, ens va servir per fer la portada de la nostra revista Traca n. 11. Enhorabona als alumnes i a la seva professora Lúdia Masllórens.

Reproduïm la carta rebuda.

SRA. LÚDIA MASLLÓRENS VILÀ
PROFESSORA DE L'IES LLAGOSTERA

Benvolguda Senyora:

Rebi la nostra enhorabona més sincera i cordial. Vostè, com a professora, i el grup d'alumnes anomenat "CAMINA" han estat proclamats **guanyadors de la fase Provincial del nostre Concurs Escolar**.

Com ja s'esmentava a les bases pel fet d'haver-se classificat en primer lloc **de la categoria C**, accedeixen directament a concursar en la fase Autonòmica. Els hi desitgem en ella tants bons resultats com els obtinguts fins ara.

Durant el mes de maig els lliurarem els obsequis que els pertoca als components del grup guanyador. Li agraiem que s'encarregui de lliurar i que felicitati de part nostra a cadascun dels alumnes per l'excel·lent treball que han dut a terme.

Rebi una cordial salutació,

Manuel Caballero Villar
PRESIDENT DEL CONCURS ESCOLAR
Girona, 22 de març de 2006

1r PREMI CATEGORIA C

- Ferran Mallorquí Azalm
- Daniel Malagón Forns
- Lúdia Serrano Prim
- Adrià Fuentes Malagón
- Bàrbara Sánchez Ortíz

ENHORABONA A TOTS!

Marma
Decoració i regals

Pi. Catalunya, 8
17240 Llagostera Tel. i Fax 972 830 795

EMBOTITS ARTESANS

J. & V. Miquel
S.C.

C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

NOTÍCIES

En Daniel Malagón i l'Asun us fan arribar les notícies més destacades d'aquest curs 2005/06. Ens refrescaran la memòria d'un any que ha passat més de pressa del que voldríem.

□ El 30 de gener, coincidint amb l'aniversari de la mort de Ghandi, es va celebrar el Dia Mundial per la Pau i la No Violència. Amnistia Internacional i Oxfam van promoure una campanya per aconseguir aquest any un Tractat Internacional del Comerç d'Armes. Una de les iniciatives és presentar un milió de rostres que plantin cara al comerç d'armes.

Més informació al web controlarms.org/es/actuaya/millonrostros.htm

□ Treballs de recerca. La pàgina edu365.com/aulanet/comsoc/treballsrecerca/ pot ser molt útil a tots aquells estudiants que estan fent el treball de recerca o per als que han de començar a rumiar quin treball els agradaria fer de cara al curs vinent.

□ Aquest curs hem trobat a faltar a molts profes, que per diversos motius ens van deixar. Amb la por de no oblidar-nos d'algú i ferir sensibilitats, només farem esment

dels que formaven part del Departament de llengües i d'en Quim. Laia Tomàs, Rosa Colomer, Dolors Navàs, us tenim presents.

□ També hem trobat a faltar a la Carme García i a la Carme Serrat. Esperem que millori la vostra salut.

□ La Núria Torres Albà de 2n d'ESO i en Pol Bordàs de 4t d'ESO han estat els guanyadors dels concursos de redacció de Coca-Cola i de Relats Matemàtics Cangur. Els hi dediquem unes pàgines de la revista Enhorabona!

□ El grup d'alumnes format per la Lúcia Serrano, en Ferran Mallorquí, En Dani Malagón, l'Adrià Fuentes i la Bàrbara Sánchez han guanyat el 1r premi de la categoria C del concurs de l'ONCE en la seva fase provincial. Enhorabona a tots!

□ El gener d'enguany ha vist la llum un nou llibre, un diccionari de fusteria. Aquest exemplar té un interès afegit, ha estat escrit per en Pitu Basart Sala i en Pere Pujolàs Maset. En Pitu és professor de Llengua catalana a l'IES Llagostera. Enhorabona als autor. Pensem que és una molt bona eina de treball.

□ El Departament d'Educació de la

Generalitat de Catalunya ens ha fet arribar Els DBR, es tracta d'un fulletó de 6 pàgines que ha tingut molt bona acollida entre els alumnes del 1r Cicle d'ESO i que tracta temes de gran actualitat dels que són protagonistes els nois i noies. La colla dels DBR està formada per en Martí, La Sara, l'Oumar, la Tània i en Pau. Els DBR han aconseguit cridar l'atenció dels nostres alumnes, que ja es pregunten com podran aconseguir el núm. 4 d'aquests exemplars.

□ Durant el 2n trimestre ha estat notícia la carta adreçada als pares per la Direcció del Centre. Deia així: "Benvolguts pares, la utilització del mòbil a l'institut genera problemes de disciplina i conflictes entre els alumnes pel seu ús inadequat; és per això que ens adrecem a vosaltres per recordar-vos la normativa sobre l'ús del mòbil a l'institut i recomanar que no el portin si no és necessari.

□ La II República. El 14 d'abril de 1931 es va proclamar la II República. El Museu d'Història de Catalunya

Mobles SOLER
CLÀSSICS I MODERNS
JOAN SOLER i RISSECH

Confecció i Col·locació de cortines
Robes per a la casa

Espinet Deu i Torres

Àngel Guimerà, 6
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 972 83 00 44

farmàcia saurí, c.b.
pau casals, 13 - tel. 80 55 99
17240 llagostera

commemora el 75è aniversari d'aquesta fita amb una exposició de més d'un centenar de cartells polítics que transmeten el sentir d'aquells dies.

❑ El proper 5 d'octubre, el Dia Mundial dels professors. El 24 d'octubre, el Dia Internacional de les Nacions Unides / Dia de la Biblioteca. I el 20 de novembre, el Dia Mundial de la Infància.

❑ Grip aviària a l'IES? En Marc i en Dani de 1r d'ESO ens comenten: Malgrat que diuen que la grip aviària no ha arribat a Catalunya potser ja és a l'IES ja que hi ha un colom mort. Potser no és una prova concloent, però si hi fos de veritat seria molt perillós, podríem morir tots.

❑ Més que sortides. Els alumnes de 4t d'ESO ens han fet denteta i han viatjat a París. Els de Batxillerat, no podien quedar curts i ho han fet a Tunísia. Quina sort!

❑ Sabem que l'Enric Sánchez, exalumne d'aquest Centre i gran col·laborador de radio Llagostera, està treballant a la TV de Girona. Enric, ho celebrem i et desitgem molt d'èxit.

❑ Els alumnes del centre, a través dels seus representants al Consell Escolar, han fet arribar una carta a l'Ajuntament demanant es posin càmeres de vigilància que cobreixin els aparcaments de motos i bicis. Contínuament pateixen robatoris.

❑ Més d'un centenar d'alumnes dels tres centres educatius del poble, van assistir, el passat 15 de maig, a la segona edició del Ple infantil. Aquesta trobada de responsables polítics amb els nois i noies té un caràcter eminentment pedagògic i educatiu. Els regidors per un dia, del nostre centre, van ser: Albert Rissech, Carina Freixas, Adrià Fuentes i Anna Santamaria.

❑ El nostre IES ha estrenat un programa de salut que incorpora una consulta oberta, en horari lectiu, portada per la infermera del Cap de Llagostera Ruth Arnau. El seu horari d'aquest final de curs, ha estat els dimarts de 10,30 a 12,30. La Ruth ofereix informació a tots aquells que ho necessitin i vulguin anar-hi. Els pares i tutors disposen de més informació escrita que els hi ha fet arribar la Direcció del Centre.

❑ Aviat serà del tot efectiu el pla experimental "ESPORT A L'ESCOLA". En tindreu notícies més endavant.

❑ La Coral Vila i alguns dels seus alumnes van participar als Jocs Esportius Escolars de Catalunya, que organitza el Consell Català de l'Esport de la Generalitat de Catalunya i van tornar amb un bonic trofeu de RUGBY de la trobada interinstituts que va tenir lloc a Girona el dia 3 de juny. Enhorabona!

VENDA DE LLENYA

Miquel Rissech i fill s.c.

SERVEIS FORESTALS I VENDA DE CARBÓ VEGETAL

Ricard Casademont, 46
www.lasguias.com/rlssech

Tels. 972 83 05 72 - 972 83 03 08
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Perruqueria

i

Estètica

C/. Joan Maragall, 36

Telf. 972 83 03 17

COMAS

17240 LLAGOSTERA

RODI

CENTRES D'AUTOMOCIO

Mans expertes

Canvi

Oli per 12

IVA inclosa
Capacitat màxima 5 litres
Inclou mà d'obra i lubricant 10W40

Oferta màxima fins al 31/12/2009.
Centre RODI de Girona. C/ra. Barcelona, 240.

Balliu export s.a.

Mobiliario para jardín, piscina y playa

Avda. Sant Maurici, s/n - Tel. 972 47 00 66 - Fax 972 47 07 43
17455 CALDES DE MALAVELLA - (Girona - Spain)

E-mail: balliu@tumbonas-balliu.es
http://www.tumbonas-balliu.es

CRÈDIT DE SÍNTESSI DE 2n D'ESO

Per Núria Torres, Cristina Tarrés, Míriam Torrado i Tània Bayé - 2n A d'ESO

ELS MONESTIRS DEL CISTER

Al llarg de la setmana del 13 al 17 de març, els alumnes de 2n de l'IES Llagostera vam dedicar les jornades escolars a treballar les diferents matèries que conformen el Crèdit de Síntesi.

El Crèdit de Síntesi tenia dues parts:

- La primera, en què vam realitzar diverses tasques en el mateix centre.
- La segona, que va ser una estada de tres dies en un Camp d'Aprenentatge situat en un entorn monumental remarcable: Poblet i Montblanc.

El dimecres 15 de març, els alumnes de 2n d'ESO vam marxar de l'institut per anar a l'alberg Jaume I de l'Espluga de Francolí. Vam marxar a 1/4 de 8 i vam arribar allà a quarts de deu. Ens van donar temps per esmorzar i ens van portar en unes aules on un monitor, l'Eloi, ens va parlar de la reserva natural d'interès nacional de Poblet. Després de la xerrada vam anar-nos-en d'excursió. Vam anar des de l'alberg fins al xalet de la Pena.

L'excursió va durar quatre hores, que és el que vam tardar a pujar 6 quilòmetres de muntanya.

Durant l'excursió vam omplir un dossier. Quan vam ser a dalt, vam dinar i vam tenir una estona de temps lliure. Després vam tornar cap a l'alberg: la tornada no es va fer tan llarga, perquè venia de baixada i perquè no vam haver d'omplir cap dossier. Un cop allà, ens van donar quatre galetes per berenar. Un cop tips ens van donar permís per instal·lar-nos. Després, allà a les 6, ens van donar temps lliure per dutxar-nos o passejar. Per sopar vam menjar espaguetis, salsitxes i flam. A la nit vam fer un joc d'orientació, de buscar els llocs on hi havia un senyal.

El dijous 16 de març al matí, ens van separar en tres grups i cada grup va anar a una aula diferent. El monitor ens va explicar coses dels monestirs del Cister. També ens va comentar coses dels estils gòtic i romànic.

Tot seguit ens vam dirigir al monestir cistercenc de Poblet. Vam entrar a l'església per completar un dossier i observar que l'església del monestir és de tots dos estils.

Vam tornar a l'alberg a dinar.

A la tarda ens vam tornar a dirigir al monestir per visitar-ne totes les altres estances. Quan vam acabar, vam tornar a l'alberg.

Igual que el dia anterior, ens van donar dues hores de temps lliure.

Les vam aprofitar per canviar-nos i pentinar-nos, ja que després de sopar havíem d'anar a la discoteca. Ens hi vam estar una hora i mitja. En acabat ens van deixar voltar per les habitacions durant mitja hora. Tot seguit, vam tornar a les habitacions, ens van deixar una estona i després vam dormir.

El divendres 17 de març, quan ens vam despertar, vam fer les maletes i vam baixar-les després d'esmorzar. Vam entrar a la mateixa aula que el dia anterior i amb els mateixos grups. Vam fer un petit treball individual de Poblet.

A les dotze vam marxar amb l'autocar i vam arribar a Llagostera a tres quarts de tres.

Així és com van viure el Crèdit de Síntesi els alumnes que, per diferents motius, es van quedar al centre.

SANT JORDI 2005 Llibres i roses

Els llibres serveixen per molt en la vida.

Serveixen per jugar. Per guardar. Per descansar. Per créixer. Per refrescar-se. Per trobar l'equilibri i alimentar l'esperit. Per ser més precisos. Però, sobretot, per gaudir llegint-los.

Per Sant Jordi se'ns revifa la curiositat, la passió, l'interès per la lectura. Us proposem una llista de llibres per gaudir o per regalar i el nom d'unes llibreries que us poden ajudar a triar bé.

EDICIONS BROMERA

- *L'escarabat d'or* – Edgar Allan Poe – 88 pàgs, 6,10•
 - *L'enamorat fantasma* – Washington Irving – 80 pàgs, 6,50•
 - *Raquel* – Isabel-Clara Simó – 120 pàgs, 9•
 - *E=mc2, amor meu* – Patrick Cauvin – 208 pàgs, 8,80•
 - *Amor dels quinze anys* – Agustín Fernández Paz – 136 pàgs, 8•
 - *Nou diari del jove maniàtic* – A. McPherson/A. Macfarlane- 208 pàgs, 9,30•
 - *Jo... i les circumstàncies* – Enric Lluch – 120 pàgs, 7,60•
 - *Solituds de l'Anna* – Jordi Sierra i Fabra – 216 pàgs, 8,00•
 - *"Bullying". Quan els joves són víctimes i agressors* – A. Macfarlane –144 p, 8•
 - *Lluna i la pluja* – Llucià Vallés / Joan Arocas – 80 pàgs.
 - *De conte en conte* – Vicent Pardo / Paco Giménez – 96 pàgs.
 - *Marina ja no té por* – M. Dolors Pellicer / Irene Bordoy – 64 pàgs.
 - *País de faula* – Dario Fo – 231 pàgs.
- *****
- *Els silencis de Marc* – Vicent Borràs
 - *Les costures del món* – Teresa Broseta
 - *Dora diu que no* – Isabel-Clara Simó

LLIBRERIES AMB ÀNGEL:

- ✓ LAIE – Llibreria-cafè. Amb espai gastronòmic i concerts de jazz.
Pau Claris, 85 **BCN**
- ✓ ONA – Només llibres en Català. Gran Via de les Corts Catalanes, 654 **BCN**
- ✓ BOSCH – Especialistes en dret, economia i empresa, i ciència i tècnica.
Ronda Universitat, 11 **BCN**
- ✓ ALIBRI – La filologia, les ciències, la filosofia i la tècnica és el més destacable.
Balmes,26 **BCN**
- ✓ CASA DEL LLIBRE - Hi podeu trobar de tot.
Pg. de Gràcia, 62 **BCN**

Tedra
Tècnics de gestió ramadera

Casimir Serra
VETERINARI

Àngel Guimerà, 16 · 17240 Llagostera
tel. / fax 972 83 14 00 - mòbil 607 21 62 43
e-mail: tedratecnics@wol.es

**EBENISTERIA
PERELLÓ**

c/. Ponent, 28 - Tel. i Fax 24 19 34
17180 VILABLAREIX
(Girona)

Com cada any hem fet, amb col·laboració de les entitats organitzadores Biblioteca Julià Cutiller, Ajuntament de Llagostera i El Butlletí, el Concurs literari d'aquestes dates. Enguany els guanyadors han estat:

- **Núria Torres Albà** guanyadora de la categoria **Juvenil A** amb l'obra **EL PARADÍS DELS OCELLS INVISIBLES**, relat on deixa constància de la seva inventiva i capacitat per estructurar una història.
- **Pol Bordàs Baches** premi de la categoria **juvenil B** amb l'obra **L'ALLIBERADOR**. L'obra demostra la gran imaginació del jove autor, com també la traça en transmetre-la sobre el paper.

DE DIA **L'ESCÀNDOL**
DE NIT

C/ COLOM, 5 - LLAGOSTERA

MULTIPREU _____ _____ LLAGOSTERA

Passeig Pompeu Fabra, 17
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. i Fax 972 832 936

JOSEP MIR MIQUEL
C/ CONSELLERS n° 21
17240 LLAGOSTERA
TELF: 649 74 95 57

BAR - CERVESERIA

EL RACÓ DE LLAGOSTERA

TELÈFON: 972 831 672
C/ CONSTÀNCIA, 1
17240 - LLAGOSTERA

23 D'ABRIL

LLEGENDA DE SANT JORDI

Sant Jordi, cavaller i màrtir, és l'heroi d'una gran gesta cavalleresca, que la cultura popular universal situa a les terres allunyades i llegendàries de la

Capadòcia; per altra banda, la tradició catalana la creu esdevinguda als voltants de la vila de Montblanc.

L'ORIGEN DE LA LLEGENDA

La tradició, segons Joan Amades en el *Costumari Català* i Anna de Valldaura en *Tradicions religioses de Catalunya*, localitza a Montblanc la gesta de Sant Jordi. No endebades, la vila ducal era, al segle XIV, la setena ciutat més poblada de Catalunya (Perpinyà inclosa), i estava lligada a la vida i la mort (amb Poblet a tocar) de la Cort reial. Per reblar el clau, un dels portals principals duu el nom de Sant Jordi. (Descobrir Catalunya núm. 97).

Diuen que assolava els voltants de Montblanc un monstre ferotge i terrible que posseïa les facultats de caminar, volar i nedar, i tenia l'alè pudent, fins al punt que des de molt lluny, amb les seves alenades enverinava l'aire, i produïa la mort de tots els qui el respiraven. Era l'estrall dels ramats i de les gents i per tota aquella contrada regnava el terror més profund.

Les gents van pensar donar-li cada dia una persona que li serviria de presa, i així no faria estrall a tort i a dret. Van assajar el sistema i va donar bon resultat; el cas difícil fou trobar qui es sentís tant avorrit per deixar-se menjar voluntàriament pel monstre ferotge. Tot el veïnatge va concloure fer cada dia un sorteig entre tots els veïns de la vila, i aquell que destinava la sort seria lliurat a la fera. I així es va fer durant molt de temps, i el monstre se'n devia sentir satisfet, ja que va deixar de fer els estralls i les malvestats que havia fet abans.

Però un dia la sort va voler que fos la filla del rei la destinada a ser presa del monstre. La princesa era gentil i gallarda com cap altra, i feia molt dol haver-la de donar a la bèstia. Ciutadans hi hagué que es van oferir a substituir-la, però el rei fou sever i inexorable, i amb el cor ple de dol va dir que tant era la seva filla com qualsevol dels seus súbdits. Així, el rei va avenir-se que la princesa fos sacrificada.

La donzella va sortir de la ciutat tota sola i espantada, i va començar a caminar cap al cau del monstre. Mentrestant, tot el veïnat, desconsolat i alacaigut, mirava des de la muralla com la princesa anava al sacrifici.

Quan portava una estona caminant se li va presentar un jove cavaller, cavalcant en un cavall blanc, i amb una armadura tota daurada i lluent. La donzella, esborronada, li digué que fugís de pressa, ja que per allí rondava una fera que així que el veïés en faria xixina. El cavaller li digué

que no temés, que no li havia de passar res, ni a ell ni a ella, per tal com ell havia vingut expressament per combatre el monstre, per matarlo i alliberar del sacrifici la princesa, com també la ciutat de Montblanc del flagell que li representava el veïnatge d'aquell monstre.

Entre aquestes, la fera va presentar-se, amb gran horror de la donzella i amb gran valor del cavaller, que la va escometre i d'una llançada la va malferir. El cavaller, que era Sant Jordi, lligà la bèstia pel coll i la donà a la donzella perquè ella mateixa la portés a la ciutat. El monstre va seguir tot mansoi i atemorit la princesa. Tot el poble de Montblanc, que havia presenciat la baralla des de les muralles, ja esperava amb els braços oberts la donzella i el cavaller i, enmig de la plaça, podia esbravar el seu odi contra la fera, de la qual aviat no en quedaria un bocí.

El rei volia casar la seva filla amb el forçivol cavaller, però Sant Jordi va replicar que no la mereixia; va dir que havia tingut una revelació divina sobre la necessitat d'anar a combatre el drac ferotge i alliberar la donzella, i amb ella la ciutat de Montblanc. I així ho havia fet amb la protecció divina i per manament diví. Per tant, ell no havia fet res per ell mateix i no mereixia cap premi.

Aleshores, Sant Jordi desaparegué misteriosament, talment com havia aparegut.

MONTBLANC MEDIEVAL

ON CADA ANY TORNA LA LLEGENDA

La història de la Setmana Medieval de Sant Jordi és la història d'un poble que un bon dia 'va alçar-se' per tornar a èpoques passades. A Montblanc, la iniciativa popular ha convertit la seva fira en l'element lúdico-històric més important d'aquestes característiques que es fa actualment al nostre país.

Andreu Mayayo
(Descobrir Catalunya n. 97).

- "A Montblanc, fins i tot els reis, nobles i cavallers són càrrecs electius i amb data de caducitat"
- "El conjunt d'habitatges, places i carrers de Montblanc configuren una trama urbana medieval de grans dimensions i en un bon estat de conservació"
- "Els petits entren en un món medieval que poden tocar amb els dits, com si s'haguessin endinsat en l'armari màgic de *namia*"

LA DIADA GASTRONÓMICA

Vam assaborir la festa de **Sant Jordi** amb els cinc sentits (Descobrir cuina n. 57)

Roses de sucre caramel·litzat i pàgines de pa de pessic. Xefs que escriuen mil·lurs. Llibres elaborats per pastissers. La simbiosi entre la gastronomia i els dos grans protagonistes de la diada de Sant Jordi sembla superar-se a si mateixa, any rere any. També a les llibreries augmenta la presència de volums dedicats a l'art dels fogons.

Aprofiteu doncs, per fer un tast d'aquestes sucoses novetats literàries, com la del xef Iker Erazukin. En el seu llibre *El sabor de les flors*, descobrireu les aplicacions culinàries que poden tenir les flors i els pètals de la rosa que, de ben segur, portàveu a la mà per la Diada.

- Gremi de Pastisseria de Barcelona
Tel. 93 317 39 98

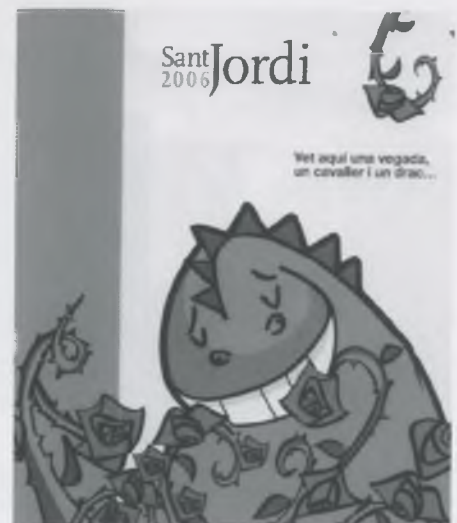

- Els que sovintegen el mercat medieval, a banda de veure comerciants i mercaders, bé poden trobar-se amb algun malabarista que desafia l'equilibri o algun joglar que recita la seva obra.
- Els artesans demostren la seva destresa ensenyant als visitants i a tots els vilatans com fan els productes que després exposen i venen.
- A Montblanc, l'existència de fires i de mercats data de 1281. Després de tant de temps no és gens estrany que el mercat tingui la categoria que té.
- De les quatre corts catalanes que va acollir Montblanc entre els se-gles XIV i XV, aquests dies se'n representen dues, les de 1307 i 1414.
- A recer de la foscor, les forces del mal surten per invocar un gran drac. És el *Dracum Nocte*, un espectacle de foc, llum i so, on fins i tot es pot tastar la sang del drac en forma de beuratge.
- Els dits són amb el que comptareu per menjar si aneu al sopar medieval. L'assistència, sense vestit d'època, no és permesa.
- Mentre es degusten els plats, joglars, bufons o faquirs van demostrant les seves habilitats.

El pastís de Sant Jordi. Es tracta d'un pa de pessic fet en forma de llibre, cobert amb una crema de sucre cremat il·lustrada amb un gravat de Sant Jordi i, per no fer discriminacions, una rosa vermella feta de sucre. És a dir, tot el que mana la tradició, però mengívol. Una proposta que potser arribarà a ser tan tradicional com ja ho és ara el famós pa quadribarrat.

- *El sabor de les flors*, Iker Erazukin (cuina) i Becky Lawton (fotos). Océano. Barcelona, 2005. Preu: 29,90€

UN DRAC
SIMPÀTIC

ies llagostera

ACTIVITATS FINAL 2N TRIMESTRE

De 2/4 de 9 a 2/4 d'11

1r i 2n d'ESO

- Teatre al Casino Ilagosterec

3r d'ESO

- Pel·lícula «Camps de maduixes»

- Pintar Mural

- Bar

- Tómbola

- Llibres

4t d'ESO i Batxillerat

- Xerrada a càrrec de Josep Cruanyes

- Pel·lícula: «Gràcies per la propina»

De 2/4 d'11 a les 12

- Esmorzar al pati, Tómbola i partit de Voleibol (equip de profes)

- Frases per a la llengua..... mural per fer-les efectives

De 12 a 13

- Presentació dels actes de la Diada

- Lectura de poemes

- Lectura de prosa poètica: Platero y yo

- Coral cançó catalana

- Lliurament de premis

Un dels temes més interessants va ser el de poder posar en un mural frases al·lusives a la nostra llengua.

Les frases guanyadores van ser de la Noèlia Andrés de 2n d'ESO, de la Iman Yassin també de 2n d'ESO i de la Vanesa Rodríguez de 3r d'ESO

Una petita mostra:

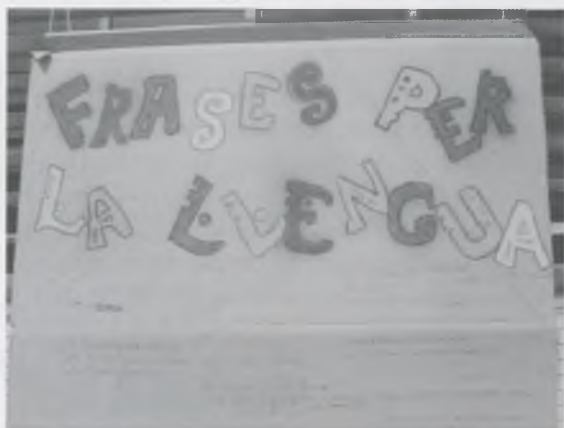
- La llengua és de tots

- La llengua catalana és com un au que porta la pau

FLAIXOS FOTOGRÀFICS

EL MUSEU INDUSTRIAL DEL TER

El Museu Industrial del Ter (MIT), a la fàbrica de riu de can Sanglas de Manlleu (Osona), està ubicat en un dels millors entorns fluvials del país. El procés de la filatura de cotó és explicat a la planta baixa mitjançant una mostra representativa de maquinària, especialment de la marca Serra, construïda a Manlleu mateix, mentre que en el primer pis s'exposen les transformacions socials que el procés industrialitzador va comportar al Ter mitjà. El recorregut a l'interior del Museu inclou la mostra d'una turbina 'Francis' en funcionament mitjançant un alternador automatitzat, així com la visita a una turbina 'Fontaine', inactiva, en el soterrani.

La primera és alimentada pel Canal Industrial, de prop de dos quilòmetres, un dels més emblemàtics de la industrialització catalana (1848). La descoberta d'aquesta magnífica obra d'enginyeria amb tots els seus elements esdevé molt interessant. En el segon pis del Museu es troba el Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis (CERM), dedicat a la divulgació i a la recerca sobre el patrimoni natural fluvial. Disposa d'una exposició permanent sobre Els Rius Mediterranis i de diverses àrees d'activitat com el Laboratori del Riu, l'Àrea de Custòdia Fluvial i l'Aula del Riu. En aquest pis hi ha, també, un Centre de Documentació sobre el patrimoni natural i industrial dels rius mediterranis amb una atenció especial a la conca del Ter.

El dia 9 de febrer vam anar a Manlleu a visitar el Museu Industrial del Ter. Vam sortir de l'I.E.S a 2/4 de 9. Quan vam arribar, vam esmorzar davant el museu. Vam començar a entrar a l'edifici, vam col·locar les nostres motxilles en un penjador i un noi ens va guiar per explicar-nos tots els processos d'una indústria tèxtil i ens va ensenyar fibres amb les quals es feien fils i el fils telers. Nosaltres, com que ja n'havíem parlat a classe, doncs vam reconèixer totes les fibres menys una. A cada un de nosaltres ens van donar un tros de cotó que havíem d'anar convertint en fil enrotllant-lo al pal. Després ens van donar un teler no gaire gran i per parelles havíem d'anar fent el teler tipus sarja.

Després vam anar a observar una depuradora per la qual passava l'aigua amb què es rentaven el cotó i les fibres. També vam observar una filadora que, quan

movies una palanca, convertia 8 fils en un fil ben gruixut.

Tot seguit vam anar cap a Vic on vam tenir més temps lliure. Jo crec que va ser la part que ens va agradar més perquè vam poder voltar per la ciutat, comprar, etc. Després vam tornar cap a Llagostera, a 2/4 de 6 - potser una mica més aviat. A mi la sortida em va agradar.

**Ying-Ying - Tatiana Saavedra
Samira Bahaida - Isidro Ortíz**

El dia dijous 9 de febrer, tots els de l'institut vam anar d'excursió. Nosaltres els de 2n B, vam anar a Manlleu.

N'hi havia alguns que ja hi havien anat i trobaven avorrit tornar-ho a veure, però alhora també es divertien perquè estàvem tota la classe junta, visitàvem el museu del Ter i al final tindríem una estona lliure. La primera cosa que vam fer arribant a Manlleu va ser esmorzar mentre contemplàvem un riu. Un cop dintre el museu, el seu propietari ens en va ensenyar les parts i la història: tothom escoltava atentament el que deia el senyor ja que era prou interessant com per aprendre-ho.

Poc després vam anar a Vic, allà teníem quaranta minuts per fer una passejada o anar on volguéssim; un grup de noies va anar a botigues de roba i se'n van comprar per portar-la a l'institut.

Era hora d'anar-nos-en, tothom volia quedar-se una miqueta més, però l'autocar ens esperava per marxar. Dintre l'autocar, n'hi havia alguns que descansaven o dormien, d'altres que cantaven en grup o que estaven baldats.

Quan vam arribar a l'institut, hi havia pares que esperaven els seus fills per recollir-los; alguns alumnes marxaven sols o acompanyats a casa i d'altres esperaven l'autocar; tots feien cara de cansats però també de satisfets del viatge.

Al dia següent, tots parlaven del viatge i de les coses que els havien passat, i tothom deia que l'excursió havia estat interessant.

El 11 de novembre del 2003 ens deixava Miquel Martí i Pol, poeta del poble.

Fidel als seus orígens, Miquel Martí i Pol sempre es va sentir un escriptor de la fàbrica La Blava de Roda de Ter.

La Plana de Vic enyora el seu ciutadà més popular.

Les versions musicades per desenes de cantants han popularitzat el poeta.

MARTÍ I POL i la Fàbrica

... L'any vint-i-cinc la fàbrica no era tan gran com ara. Això no obstant, anava en camí de tornar-se aquest gran ventre que ha esdevingut, un ventre que es regula mitjançant subtilíssimes marees, perfectament indiferent, amorf, trepidant i sorrot: agressiu, diuen -i aquest mot, segons sembla, és un elogi-.

Potser aleshores, per alguna escletxa, s'hi filtraven microbis de

tendresa i la gent de pell aspra se sentia estranyament amorosida i feble, capaç i tot d'estúpids sacrificis...

No és fàcil fer sortir de l'oblit els qui van viure amb un destí d'oblit per tota paga, els qui van enronquir-se i esllomar-se formiguejant desficiosos entre boscos hostils de ferros i corretges, enmig del gran soroll i, tanmateix, la gesta d'ells, i

no pas dels altres, configura aquest sòlid passat de sang calenta que em manté en un estat constant d'alerta contra la defallença o la cobdícia. des del meu temps els penso i els evoco.

Presentes o absents, és en llurs esperances que em reconec. **La fàbrica perdura...**

MIQUEL MARTÍ I POL

Amb Miquel Martí i Pol desapareixia un dels escriptors catalans més estimats del segle XX.

Us proposo de compartir el misteri
Dels ulls i del desig, perquè no hi hagi
entre vosaltres i jo cap reducte
vedat a la tendresa. Així ens serà
possible viure junts l'àmbit dels somnis,
vast i profund com una mar immensa,
i jo potser seré per a tots vosaltres
més que un record i menys que una presència.

Miquel Martí i Pol
5 de setembre de 1991

ELS LLIBRES

LLIBRES DE POEMES

- o Paraules al vent (1954)
- o Quinze poemes (1957)
- o El poble (1966)
- o La fàbrica (1972)
- o Vint-i-set poemes en tres temps (1972)
- o La pell del violí (1974)
- o Cinc esgrafiats a la mateixa paret (1975)
- o Quadern de vacances (1976)
- o Crònica de demà (1977)
- o Estimada Marta (1978)
- o L'hoste insòlit (1979)
- o L'àmbit de tots els àmbits (1981)
- o Primer llibre de Bloomsbury (1982)
- o Cinc poemes d'iniciació (1984)
- o Andorra, postal i altres poemes (1984)
- o Llibre d'absències (1985)
- o Bon profit! (1986)
- o Els bells camins (1987)
- o Temps d'interluni (1990)
- o Suite de Parlavà (1991)
- o Un hivern plàcid (1994)
- o Llibre de les solituds (1997)
- o Bon profit! Per molts anys! (1999)
- o Abecedari. Una joia solidària (2001)
- o Haikús en temps de guerra (2002)
- o Després de tot (2002)

OBRA POÈTICA COMPLETA

- o Obra poètica/1. 1948-1971 (1989)
- o Obra poètica/2. 1970-1980 (1991)
- o Obra poètica/3. 1980-1990 (1993)

LLIBRES D'ALTRES GÈNERES

- o Contes de la vida de R. I altres narracions (1978)
- o 100 pàgines triades per mi (1987)
- o Joan Vinyoli/Miquel Martí i Pol. Barcelona/Roda de Ter
Correspondència. (1987)
- o En Joan Silencis (1988)
- o Obertura catalana (1988)
- o Defensa siciliana (1989)
- o Joc d'escacs (1994)
- o Papers domèstics 1996)

A ALTRES LLENGÜES

- o Antologíia. 1966-1973 (1974)
- o Amada Marta (1981)
- o Five graffiti on a single wall (1982)
- o Poemes/Pesmi (1983)
- o Antologíia (1987)
- o Agora mesmo (1988)
- o Jole de la parole (1993)
- o Le belle strade (1993)
- o Cahier de vacances (1994)
- o Vacation Notebook (1995)

HIGIENE I SALUT

El passat 5 d'abril la Direcció del Centre adreçava el següent escrit als pares i responsables de l'alumnat.

Benvolguts,
Us informem que entre els alumnes del centre hem detectat algun cas de llémenes i polls.

Considerem molt important que a casa prengueu les mesures necessàries per tal de donar-hi la solució adient.

En cas de dubtes sobre quina actuació heu de seguir, consulteu el vostre farmacèutic.

Polls a l'escola?
No, gràcies. CUIDA'T

PER SI US POT SERVIR

Cada any els polls visiten l'escola. I vostè, un cop més, es pregunta: Com he actuar adequadament davant un possible contagi? N'hi ha prou amb rentar el cap amb un xampú determinat?

A continuació l'informem sobre la prevenció i el tractament contra els polls tant en nens com en adults. Què són els polls?

Els polls són insectes de 2 a 3 mm que parasiten l'ésser humà exclusivament, s'alimenten de sang (hematòfags) i posen ous (ovípars).

De quin tipus n'hi ha?

- Capitis (poll)
- Pubis (llémena)
- Corporis (poll)

Com es manifesten els polls?

Les picadures de poll es poden localitzar per tot el cuir cabellut, tot i que la zona més freqüent és el clatell. El símptoma habitual és la picor produïda per la saliva injectada pel poll.

Tractament:

1. Generalment es realitza al vespre.
2. Sobre el cabell sec, cal aplicar gel o loció de permetrina al 1,5 %.
 - Cal untar bé tot el cuir cabellut, tot arribant a la base dels cabells, especialment a la zona del clatell i darrere les orelles.
 - Cal cobrir el cap amb un casquet de plàstic (per evitar que el gel s'escorri i impedir la fugida del poll).
 - Cal deixar actuar el producte tota la nit (el casquet es pot substituir per una tovallola).
3. Al matí, cal rentar-se amb xampú de permetrina al 1,5%, i deixar que entri en contacte durant uns minuts amb el cabell, tot friccionant enèrgicament. Llavors cal afegir vinagre a l'esbandir per facilitar el despeniment de les llémenes. Hi ha més substàncies pediculicides però la permetrina és el tractament escollit per l'OMS.
4. Cal pentinar bé el cabell amb una pinta de pues espesses (llemenera) per arrossegar els polls morts o intoxicats i el major nombre de llémenes possible.
5. Cada dia, cal repassar el cuir cabellut amb la llemenera per controlar que no hi hagi polls i arrossegar el major nombre de llémenes possible.
6. Si heu trobat algun poll viu després de la primera aplicació,

podeu repetir el tractament la segona nit.

7. En tots els casos, cal repetir una nit de tractament passats de 7 a 10 dies des de la darrera aplicació, per tal d'assegurar-se que no ha sobreviscut cap llémena ni ha nascut cap nimfa de poll.

Mesures higièniques

- Rentar la roba de llit amb aigua calenta (> 60°) durant 20 minuts. Si és possible, eixugar en assecadora.
- Submergir les pintes i llemeneres en líquid insecticida durant una hora (es pot emprar permetrina).
- Passar l'aspiradora a consciència per l'habitació, matalassos, catifes, cortines, etc.
- Desar en bosses de plàstic durant 15 dies els abrics o objectes que no es puguin rentar.

Profilaxi i prevenció

- Utilitzeu repel·lents només en cas d'epidèmia. No useu colònies indiscriminadament, perquè es poden crear resistències.
- Useu colònia de permetrina.
- Si hi ha avís de contagi de polls a la llar d'infants o a l'escola, o en cas de contacte amb una persona amb polls, mulleu els cabells cada 24 hores, dues vegades a la setmana com a màxim.
- Si trobeu polls en els vostres fills, advertiu-ne l'escola o llar d'infants.

Winterthur

ENTREVISTA al senyor Xavier Nogué expresident de l'AMPA

1.- Per quin motiu vas decidir formar part de l'AMPA?

Vam entrar-hi un grup de pares, cridats a formar-ne part sense tenir cap coneixement de les funcions habituals d'una Associació de Pares. Ens motivaven, lògicament, les ganes de col·laborar.

2.- Durant quant de temps n'has estat president?

He estat quatre anys a la junta, els dos primers com a tresorer i aquests darrers dos anys com a president.

3.- Quines creus que han estat les coses més importants que s'han fet?

No podria destacar-vos-en cap en concret. Crec que totes i cadascuna de les coses que necessiten els alumnes són prou importants. A partir d'uns diners que provenen de les quotes que paguem els pares, gestionem una sèrie d'activitats i serveis que són molt necessaris per al bon funcionament de l'Institut i per a la millora de la qualitat educativa. Nosaltres col·laborem activament en la prestació de serveis tan essencials com el de menjador escolar o l'aula de biblioteca. Vam posar en funcionament un servei de taquilles per als alumnes. Formem part de l'òrgan més important de presa de decisions: el Consell escolar. També tenim cura de representar els interessos del nostre centre davant el Consell Comarcal i, en general, intentem construir ponts per millorar les relacions de pares i alumnes amb el professorat; sempre hi som quan ha calgut establir un reglament disciplinari, o ha calgut col·laborar en tasques divulgatives per explicar i entendre els problemes generacionals dels nostres fills.

4.- Han estat agradables aquests anys?

La veritat és que podem sentir-nos bastant satisfets. El contacte amb els professors ha estat molt estimulant. Hem intentat fer bé les coses amb l'ànim de millorar. Des de la Associació hem pres les decisions tenint en compte l'opinió de tots, en un molt bon ambient.

5.- Hi ha hagut problemes? De quin tipus?

Vam tenir alguns problemes de coordinació de tasques a l'hora de treballar amb un equip directiu que marxava i l'altre que s'incorporava. Però a l'Institut sempre ha imperat l'ànim de buscar solucions, d'entesa amb els professors. Sempre hem recordat que els destinataris finals de les nostres decisions són els alumnes i sobre ells recau la repercussió de totes les decisions. Vam viure el feliç moment de passar dels barracons a disposar d'un edifici modern i

funcional; això va comportar l'aparició de serveis diferents i també de problemes nous, que va caldre resoldre.

6.- Has marxat satisfet de la feina que has fet o creus que es podrien haver fet més coses i més ben fetes?

Us haig de dir que hem trobat a faltar més col·laboració per part dels pares. I ho dic en el sentit que només des de la incorporació de persones amb ganes de fer coses i de lluitar per obtenir el millor nivell educatiu per als fills es pot exigir la qualitat i la capacitat de resposta que un pot esperar d'una Associació com l'AMPA. Aquí faig una crida perquè els pares s'hi engresquin, perquè realment val la pena aprofitar qualsevol oportunitat per conèixer el funcionament de l'Institut i entendre el significat d'algunes decisions que a vegades, per desconeixement, no trobem massa encertades.

7.- Durant el temps que has estat a l'AMPA, has estat en alguna altra associació?

No. Sincerament mai m'havia sentit especialment atret per l'associacionisme. Però no cal dir que un canvia ràpidament d'opinió al poc temps d'entrar-hi en contacte. S'enceten una sèrie de relacions humanes i afectives especialment gratificant dins el grup de la Junta que assisteix a les reunions.

8.- Et costava compaginar totes les feines?

En el moment en què adquireixes un compromís, has de cercar la disponibilitat horària necessària, encara que a vegades això suposi un sacrifici personal.

9.- Com són les relacions amb els professors?

Molt correctes. La Junta de l'AMPA sempre ha procurat prioritzar el bon funcionament de l'institut per al bé general de tots els alumnes, sense mirar d'entrar en polèmiques absurdes basades en discrepàncies particulars.

10.- Per què vas plegar?

És molt fàcil de contestar: sóc de l'opinió que ningú ha d'eternitzar-se en un càrrec. I en aquest sentit, els nostres estatuts estableixen un període màxim de quatre anys de permanència a la Junta. Dit això, la majoria de pares que componíem la Junta va plegar; va quedar, però, un nombrós grup de pares que actualment gestiona amb eficàcia els

assumptes de l'AMPA, malgrat que en aquells moments no vàrem aconseguir engrescar cap pare per ocupar el càrrec de president.

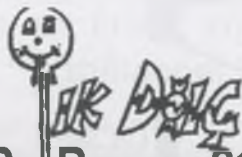
11.- Et va saber greu deixar l'AMPA?

Sí, i tant. Sempre et queda una sensació agredolça quan saps que una sèrie de vivències tan positives ja no es repetiran.

12.- Si amb una paraula o una frase haguessis de definir aquests anys, quina utilitzaries?

Des de l'AMPA es viu una millor i més enriquidora manera d'entendre les relacions entre pares, alumnes i professors.

Sara Navarro i Xènia Nogué
2n B

Pg. Romeu, 21 Llagostera
Tel. 972 80 56 39

CITROËN
Taller Esteve

JOSEP M. ESTEVE MASSA
GERENT

Zona Industrial - c/ Migjorn, 1-3
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 02 17 - Fax 972 83 16 16

R U S T I C L I N E , S . L .

Materials interiors
Obres i reformes
Ceràmica i gres

Telèfon 659 17 92 18
LLAGOSTERA
Telèfon 680 82 77 58

Taller Josep Sagué, S.L.

EXPOSICIÓ, VENDA, SERVEI TÈCNIC I RECANVIS
C/ Cantallops, 6-10 - 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Vendes: 972 83 16 33 - Recanvis: 972 83 02 43
Taller: 972 83 02 43 / 972 83 10 27 - Fax: 972 83 10 27

L'AMPA informa

S.O.S.

Des de la nostra associació volem fer una crida a tots els pares i mares dels alumnes perquè s'animin a formar part de la junta l'AMPA, ja que ens està quedant una agrupació molt minsa.

El grup que estem formant actualment fa tot el possible perquè tiri endavant, però sempre són d'agrair noves idees i ganes de col·laborar.

Penseu que del nostre col·lectiu escolar és format per 250 alumnes i, per tant, el doble nombre de pares: i nosaltres només som 6 mares que els representem.

Tenim moltes vacants per ocupar, entre d'altres la de Presidència. Necessitaríem que algú ens fes costat, ja que en definitiva es tracta

de la cooperació amb els nostres fills dins l'àmbit escolar.

La tasca que cal fer no és massa complexa, ja que només ens reunim un sol cop al mes per parlar sobre projectes, ajudes i conclusions. És molt important que els nostres fills s'adonin que estem al seu costat en moltes coses referents a l'institut. Esperem la vostra col·laboració.

La Junta de l'AMPA

EXTINTORS SERGIFOC S.L.

C/ Camprodón, 32
17240 LLAGOSTERA
N.I.F. B-17.617.382
Tel. / Fax 972 80 52 59
Mòbil 607.700.935

Material d'Oficina
Material Escolar
Segells de goma
Copiadores-Fax
Mobiliari
Servei de Reprografia
Copisteria en general
Llagostera@grupgrafic.com

C/Cadí, 1 baixos
17240 Llagostera
Tel. 972 831787
Fax 972 831786

Cavall de Mar Centre d'equitació

- Escola
- Pupil·latge
- Equinoteràpia
637 511 402
- Educació mediambiental
699 125 128
- Altres

Apartat de Correus 38
17240 Llagostera
Tel. i Fax 972 81 70 08
Mòbil 616 450 416

www.cavalldemar.net
cavalldemar@mixmail.com

SERVEIS FORESTALS FUGAROLAS

Tel. 972 80 51 18 - Mòbil 606 40 91 80

C. Ricard Casadamunt, 45 17240 LLAGOSTERA (Girona)

ADOLESCÈNCIA I FAMÍLIA

Ser pares i mares o fer de pares i mares

El doctor Francesc Xavier Altarriba reflexiona sobre la diferència que hi ha entre ser pares i exercir de pares. Per ser pare o mare no cal cap altre esforç afegit a la concepció o l'adopció, mentre que per interpretar-ne el paper, per fer de pares, cal dur a terme una sèrie d'actuacions concretes, de les quals ens parla el doctor Altarriba.

Ser pares i mares no exigeix una determinada actuació després del naixement del fill. Ara bé, **fer de pares i mares per descomptat** que sí. És més, s'ha de fer de pare o mare abans de ser-ho realment.

EL TRIANGLE DE L'ADOLESCÈNCIA

LA FAMÍLIA, L'ESCOLA I ELS AMICS: UN PER A TOTS I TOTS PER A UN

La família, l'escola i els amics configuren l'espai en què es mouen els nostres fills i les nostres filles. Cadascun d'aquests àmbits té una funció pròpia que no podem delegar ni substituir. Ni tampoc podem descarregar en els centres d'ensenyament la nostra responsabilitat com a pares, ni pretendre ser l'alternativa als amics dels nostres fills. Hem de ser només pares i mares.

El pare i la mare són el nucli de la família: la seva funció es basa a guiar els fills uns cops, acompanyar-los en d'altres i escoltar-los sempre.

La família ha de ser l'espai físic i afectiu més sòlid per a qualsevol adolescent, ja que es troba en una etapa de generació i desenvolupament de canvis que posen a prova la fragilitat de la seva identitat. Tant

si és noi com si és noia, l'adolescent cercarà referents segurs per a la seva realitat insegura. La família nuclear, és a dir, el pare i la mare, ha de ser l'eix que estabilitzi l'evolució del jove, perquè el guiï o l'acompanyi i sempre li mostri una actitud receptiva. Els germans, les germanes, els oncles, les tietes i altres familiars també poden i han de donar suport a l'adolescent, i li han de fer notar la seva presència, tot i que sense aclaparar-lo.

L'escola és el lloc en el qual l'adolescent, a més de viure nombroses experiències, adquireix els coneixements que, impartits de manera ordenada i sistemàtica, li permetran avançar en els seus estudis i alhora progressar com a persona. Les matèries apropiades i necessàries per a la seva evolució intel·lectual es combinen a l'escola amb activitats adequades tant per a la seva formació física com mental. El contacte amb el professorat implica l'acceptació d'unes formes de transmissió de la informació en virtut de les quals el professor o professora té el paper d'educador i l'alumnat ha de respondre exercitant la seva intel·ligència. El caràcter actiu i participatiu que té l'aprenentatge avui dia no ha de portar al desordre i la falta de disciplina. L'escola agrupa un nombre elevat d'adolescents de moltes famílies; així doncs, no s'han de confondre escola i família, ni professor o professora amb pare o mare. Són rols complementaris però no substituïbles.

A l'escola, l'adolescent també aprèn a relacionar-se amb els altres, adquireix hàbits de convivència i de respecte pel proïsme. Les persones que serveixen com a model de referència són els professors, que han de ser investits per una triple

autoritat: la del domini temàtic, la que comporta la seva **capacitat didàctica** i l'associada amb la seva **funció d'ensenyar**.

L'adolescent sol mesurar els seus límits a l'escola, sol comprovar fins a on pot arribar en el seu comportament, o bé fins a on li ho tolera el professorat. Se li ha de respondre amb sensibilitat, professionalitat i seguretat.

A L'ESCOLA, L'ADOLESCENT TAMBÉ APRÈN A RELACIONAR-SE AMB ELS ALTRES I ADQUIREIX HÀBITS DE CONVIVÈNCIA I DE RESPECTE PEL PROÏSME

Tot i que és freqüent que les amistats que es fan a l'escola, espai preferent de trobada, siguin les primeres i les que participen més del nostre coneixement i intimitat, no sempre són les més idònies per al desenvolupament intel·lectual i personal del jove, sobretot a l'adolescència, en què el grau de vulnerabilitat i fragilitat és elevat. Per què es fan una mena d'amistats i no unes altres? Què facilita l'atracció mútua i la trobada? A través de quin tipus d'estímul es mantenen a vegades unes relacions aparentment disperses? Aquestes preguntes i altres són freqüents a l'hora d'analitzar el fenomen de l'amistat. En primer lloc, convé aclarir que encara que moltes de les relacions que s'estableixen a l'adolescència, fins i tot les més intenses, no tenen continuïtat, això no fa disminuir la importància que tenen en el seu moment ni el tipus d'influència i repercussió que exerceixen en l'adolescent. **Els amics** es fan per diversos motius: per similitud d'afeccions i **estils de vida**, per complementarietat de caràcters, per **facilitat comunicativa** i per proximitat en les activitats diàries.

També hem de tenir en compte que alguns adolescents es deixen influir per líders de la seva edat o una mica més grans que actuen com a models d'identificació i donen lloc a conductes imitatives i de dependència.

EL GRUP D'AMICS I AMIGUES, O LA COLLA, TÉ EN L'ADOLESCÈNCIA UNA IDENTITAT PRÒPIA

El grup d'amics i amigues, o la colla, té en l'adolescència una identitat pròpia. Si l'amic o l'amiga és el reflex fidel de l'acceptació i la confiança, el grup és sinònim de seguretat, vincle i pertinença. En aquesta edat cal distingir ja les relacions amb un gènere o amb un altre. No és el mateix l'amistat amb persones d'un gènere que amb persones de l'altre, ni és el mateix un grup format per persones del mateix sexe que un de mixt. El desig d'atraure i agradar reprimeix sovint l'espontaneïtat i afavoreix l'adopció de comportaments tòpics o de conductes aparentment xocants.

Educar: ciència i art

L'educació és el difícil equilibri entre tècnica i habilitat, entre coneixement i predisposició, entre aptitud i actitud. Els coneixements teòrics ens ajuden a saber què dir a l'adolescent, i el sentit comú, a expressar-ho. És important mantenir sempre la coherència perquè el jove no se senti desorientat.

L'ADOLESCÈNCIA ES BASA EN LA TASCA DE CONSTRUIR LA PRÒPIA IDENTITAT

La rebel·lió contra la norma adulta

Com abordem la qüestió

Per afrontar un problema amb els nostres fills hem de tenir sempre present que la nostra actuació no ha de provocar un problema pitjor. El to, la durada, la reiteració i el retret, entre d'altres factors, poden arribar a impedir que abordem amb naturalitat i eficàcia el que pretenem solucionar. L'adolescència és una etapa de canvi continu i hem d'estar preparats per adaptar-nos a les variacions que

La rebel·lió contra la norma adulta (alguns exemples)

«Si no em compreu una radio, no esperem que arribi puntual a casa.»

«No teniu respecte. No entenen que si no veig aquesta sèrie no saber de qual»

«El present és el millor moment per entendre el que no es vol fer.»
«Estudiar? Total, per a què serveix?»

«A mi, dir-me en ratlla molt.»

«No és que no vulgui ordenar l'habitació... És que ara inc cotes més importants a fer.»

«Ten a la bossa. Este tipa que troqui les merdes coses!»

«No sé per què té tanta pressa. Total, pel poc cabell que ha de pentinar. A més, ell no ha de ligar.»

«No em penso burlar. Vés dient, jo com si sentís ploure i amb la boca tancada. Aquest paio em vol anar a l'existència.»

experimentaran els nostres fills dia a dia. És important que distingim entre les coses que no ens agrada que facin els nostres fills i les que realment són perjudicials per a ells. Hem d'adaptar les nostres respostes a la gravetat real de les conductes que pretenem corregir.

L'EFFECTE DBR

Generalitat de Catalunya. Departament d'Educació. Des de el Servei de Difusió i Publicacions ens arriben els DBR.

Qui són? Saps quins són els seus poders secrets? T'agradaria ser de la colla dels DBR? Coneixes en Pau? i la Sara? Què vol dir DBR?

La resposta de com ha estat rebuda aquesta publicació la teniu observant les fotografies i escoltant la pregunta: quan sortirà el proper número?

DESPERTAT! tabac i drogues

La llei antitabac vol evitar que comencin a fumar 70.000 joves. El govern destaca el caràcter educatiu de la mesura per als nois i adolescents. Sanitat calcula que més de mig milió de persones deixaran l'hàbit en dos anys.

Els alumnes Sara Navarro, Arnau Puig, Míriam Ortega i Eduard Montiel, de 2n B d'ESO, han passat una enquesta a l'IES sobre tabac i drogues. Aquest n'és el resultat:

❖ ENQUESTA TABAC I DROGUES ALUMNES

❖ ENQUESTA TABAC I DROGUES PROFESSORS

Quatre alumnes de 2n B hem passat per totes les classes i els hem donat un full on tenien una enquesta per contestar. L'enquesta tractava del tabac i les drogues i servia per fer veure a tothom la quantitat de gent que o fuma o pren drogues a aquesta edat i els coneixements que en tenen.

1r Cicle - 96 alumnes

Gràcies a aquesta enquesta hem pogut comprovar que al 1r cicle, és a dir 1r i 2n d'ESO:

- Un 39% dels alumnes ha fumat i un 61% no.
- Un 5% dels alumnes fuma habitualment i un 90%, no. El 5% restant no ha contestat.
- Del 5% que fuma habitualment, un 60% va començar entre els 10 i els 15 anys i un 40% amb menys de 10.
- Del 5% que fuma habitualment, en un 60% els pares ho saben i en un 40% no.
- Del 5% que fuma habitualment, a un 60% li agradaria deixar-ho però a un 40% no.
- Del 5% que fuma habitualment un 40% ho fa per vici, un 20% per

destacar davant dels amics i un 60% per altres motius.

- Del 5% que fuma habitualment, a l'hora de comprar tabac un 20% es fixa en la qualitat, un 20% en el preu i un 40% en altres coses no esmentades.
- La droga més coneguda és la cocaïna ja que la coneix un 81,3% d'alumnes.

La segona droga més coneguda és la marihuana ja que la coneix un 80,2% d'alumnes.

La tercera droga més coneguda és el haixix ja que la coneix un 47,9% d'alumnes.

També són molt conegudes la xocolata (un 41,7% d'alumnes la coneix), l'èxtasi (un 44,8% d'alumnes), i l'heroïna (un 43,8%) d'alumnes. N'hi ha d'altres de menys conegudes, com el cànnabis, l'speed, la morfina, el crack, el cavall, l'amfetamina, el costo, la farlopa, els periquitos...

- Un 3,1% d'alumnes pren drogues.
- Del 3,1% d'alumnes que pren drogues un 33,3% ho fa per vici i un 66,7% per algun altre motiu.
- Del 92,7% d'alumnes que ha contestat aquesta pregunta, si els futurs fills dels alumnes els diguessin que fumen un 75,3 els intentaria convèncer que ho deixessin. Un 29,2% s'enfadaria molt. Un 2,2% els deixaria fer. I un 11,2% creu que faria una altra de les opcions no proposades.

2n cicle - 74 alumnes

També hem pogut comprovar que al 2n cicle, és a dir, 3r i 4t d'ESO:

- Un 70,8% dels alumnes ha fumat i un 29,2% no.
- Un 70,3% dels alumnes fuma habitualment i un 29,7% no.
- Del 70,3% que fuma, un 81,1% va començar entre els 10 i els 15 anys, un 13,5%, dels 15 als 20 anys, i un 5,4%, quan tenia menys de 10 anys.

- Del 70,3% d'alumnes que fuma, en un 18,4% dels casos els pares ho saben però en un 81,6% no.
- Del 70,3% d'alumnes que fuma, a un 56% li agradaria deixar-ho i a un 44% no.
- Del 70,3% d'alumnes que fuma, un 23% ho fa per vici i un 77%, per una altres motius.
- La droga més coneguda és la marihuana, ja que la coneix un 40,5% d'alumnes.
- La segona droga més coneguda és la cocaïna, ja que la coneix un 35,1% d'alumnes.
- La tercera droga més coneguda és l'haixix, ja que el coneix un 33,8% d'alumnes.
- Altres drogues menys conegudes són l'èxtasi, la xocolata, el cavall, el costo, el cànnabis...
- Un 23% d'alumnes pren drogues.
- Del 23% d'alumnes que pren drogues, un 35,3% ho fa per vici, un 5,9%, per destacar davant dels amics i un 58,8% per algun altre motiu.
- Si els futurs fills dels alumnes els diguessin que fumen, un 57,1% els intentaria convèncer que ho deixessin, un 14,3% els deixaria fer, un 10,7% s'enfadaria molt i un 17,9% faria una altra cosa que no hem proposat.

Batxillerat-29 alumnes

També hem pogut comprovar que dels alumnes de 1r i 2n de batxillerat:

- Un 75,9% ha fumat alguna vegada i un 24,1% no.
- Un 17,2% fuma habitualment i un 82,8% no.

- Del 17,2% que fuma habitualment, un 57,1% va començar entre els 10 i els 15 anys i un 42,9%, dels 15 als 20.
- Del 17,2% que fuma habitualment, els pares d'un 41,7% d'alumnes ho saben i els pares d'un 58,3% no.
- Del 17,2% que fuma habitualment, a un 63,6% li agradaria deixar de fumar i a un 36,4, no.
- La droga més coneguda és la marihuana ja que la coneix un 69% d'alumnes.
La segona droga més coneguda és la cocaïna ja que la coneix un 65,5% d'alumnes.
La tercera droga més coneguda és l'èxtasi ja que la coneix un 48,3% d'alumnes.
Altres drogues menys conegudes són el costo, el haixix, l'heroïna, l'LSD, l'speed...
- Un 34,5% d'alumnes pren drogues.
- Del 34,5% d'alumnes que pren drogues, un 30% ho fa per vici i un 70%, per algun altre motiu.
- Si els futurs fills del alumnes de batxillerat els diguessin que fumen, un 82,1% d'alumnes els intentaria convèncer que ho deixessin, un 10,7% s'enfadaria molt i un 7,1% faria alguna altra cosa que no hem proposat.

Professors

- Aquesta enquesta, una mica diferent, també l'hem passada a 19 dels professors i hem pogut comprovar que:
- Un 63,2% ha fumat alguna vegada i un 36,8% no.
 - Un 15,8% fuma habitualment i un 84,2% no.
 - Del 15,8% que fuma habitualment, un 66,7% ho ha intentat deixar alguna vegada i un 33,3% no.
 - Del 15,8% que fuma habitualment, un 66,7% es fixa en la qualitat i un 33,3% en el preu.
 - Si tenen fills o si en tinguessin i els diguessin que fumen, un 100%, és a dir, tots, els intentarien convèncer que ho deixessin.
 - Un 21,1% ha pres algun cop alguna droga i un 78,9 no.

Pensem-hi! Pensem-hi! Pensem-hi!
Pensem-hi! Pensem-hi! Pensem-hi!

Sara Navarro, Arnau Puig,
Eduard Montiel i Robert Tena

MÉS DEL MATEIX

Per Núria Serrano

La Núria, de 1r d'ESO, ens dóna més informació sobre aquesta droga, que és la causa de la mort de tanta gent.

QUE HO SÀPIGA TOTHOM He deixat de fumar!

TABAC, MAI MÉS. Deixar de fumar és la millor inversió en salut que pot fer un fumador.

SI HO DEIXES

- ALS 20 MINUTS, la pressió de la sang i el pols es normalitzen.
- A LES 24 HORES, disminueix el risc d'un atac de cor.
- A LES 48 HORES, l'olfacte i el gust milloren.
- AL CAP DE TRES SETMANES, la circulació millora i les funcions dels pulmons augmenten.
- AL CAP DE NOU MESOS, desapareixen la tos, la fatiga i les dificultats respiratòries.
- AL CAP D'UN ANY, es redueix a la meitat el risc d'atac de cor.
- AL CAP DE CINQ ANYS, el risc de càncer de pulmó, laringe i esòfag baixa a la meitat. El risc d'atac de cor és similar al d'un no fumador.
- AL CAP DE 10 ANYS, el risc de càncer de boca, pulmó, pàncreas i esòfag és similar al d'un no fumador. S'han reemplaçat les cèl·lules precanceroses.
- AL CAP DE 15 ANYS, el risc d'atac de cor iguala al d'un no fumador.

ADÉU A LES CIGARRETES

Deixar de fumar és la millor inversió en salut que pot fer un fumador. Estar motivat i deixar-te ajudar pels metges augmenta la possibilitat d'èxit.

FRASES TESTIMONIALS

- ✓ "Només ho vaig passar malament els dos primers dies"
- ✓ "És important educar els joves, i la millor manera és donar exemple"
- ✓ "Hi ha vida després del tabac. És meravellós recuperar gustos i olors"

- ✓ "Per sort, ho vaig deixar un any abans de quedar embarassada"
- ✓ "Quan t'adones de la gran mentida del tabac, resulta molt fàcil deixar-ho"
- ✓ "El millor que pot fer la gent jove és no començar a fumar"

EL PLAER DE DEIXAR-HO

El doctor Miquel Masgrau, exfumador, ha ajudat centenars de persones a deixar de fumar en els últims 25 anys des del seu gabinet de Barcelona. Defensor de la medicina tradicional xinesa, ha publicat el llibre *El plaer de deixar de fumar*, on explica els beneficis de l'acupuntura, però sense rebutjar la resta de mètodes: "En la mesura que fumar és una qüestió mental, tots els mètodes per treure el vici són bons, tots han ajudat a deixar de fumar", assegura. En el llibre compara els fumadors que ho volen deixar amb les persones que es troben en una vall boirosa i volen pujar una muntanya. "Els que són a la vall pensen que és una empresa impossible i els que han fracassat fan córrer que la muntanya és inexpugnable. És clar que el camí no és planer, però la senda és distreta i un cop al cim es compensa l'esforç. Només falta que cadascú trobi el seu camí." / I.C.

(Presència, núm. 1723)

PENSEM-HI!

No siguem...

Dibuix Dani Cals - 1r d'ESO

EXAL·LIMNES

L'Aleix Gainza, no podia ser d'altra manera, ens fa arribar la seva col·laboració a revista TRACA, de la qual va formar part destacada durant els seus anys d'alumne. Gràcies, Aleix, sabíem que podíem contar amb tu.

TEXTOS DIVERSOS (transcripció literal)

De l'Amant

No puc viure sense tu, no puc somiar si no et tinc a prop, no respiro si no sento la teva escalfor eternament amb mi. No puc imaginar-me un món on tu siguis absent. No crec en cap déu que no siguis tu. Cada cop que la teva mirada travessa la gèlida matinada a la recerca d'una resposta proferida, el meu cor venç la Freda i cau desplomtat en un univers de roses i colors. Quan em parles, la teva veu és la dolça melodia que em manté despert en aquest món aliè. Un bes teu és el perfum i una carícia de la teva pell és la manta que m'aïlla de la desesperació.

No obstant sols sóc el reflex de la teva ànima, sols aspiro a ser com tu i a aconseguir el que ja fa molt temps se'm va escapar de les mans. Sols aspiro a conèixer-te de debò. Sols sóc el terra que trepitges. Els meus llavis sols repeteixen les mentides que inventen els teus i els meus vòmits sols repeteixen el que tu menjares ja fa tant temps. A cada glop que faig, sols bec la teva sang -que ja coagulada i infectada per la fredor d'aquest món hostil- jo empasso amb impaciència com si fos el deliri o el beuratge de la bellesa i la vida eterna; en noto el dolç gust i el suau tacte. És gelatinosa; res com qualsevol beguda coneguda.

L'amant que oblida que també ell és estimat.

La Iaia

Deixeble: Ja has venut aquell quadre que van encarregar-te?

Mestre: Sí, ya hace tiempo, vino un camión i lo vam treure pel balcó de l'estudi, era molt gran...

Deixeble: Sí, ja el vaig veure.

Mestre: Terminado?

Deixeble: Sí... era molt gran i preciós. Ja l'ha vist el francès -el propietari-?

Mestre: Sí! Me va deixar una nota a l'hotel que li havia agradat molt.

Iaia: És un home enfeinat...

Deixeble: Així ja el té... deu ser molt ric, oi? El propietari...

Mestre: Sí, vive ara aquí i ara allà... creo que ya s'ha casat quatre vegades...

Iaia: Deu ser modern...

Mestre: Ja pintes?

Deixeble: I tant! L'altre dia vaig acabar un quadre d'un mariner... semblant a aquell de l'avi que vaig ensenyar-te l'altre dia

Iaia: Així m'agrada: que trebal·leu...

Deixeble: Vaig fer el que em vas dir, posar colors complementaris, un càlid viu i freds suaus.

Mestre: Claro... no ho pots pas fer de poner dos colores fuertes, porqué se repelan unos a otros, tiene que haber armonia sabes? Ya te lo he explicado muchas veces.

Iaia: S'ha de treballar... mira la noia, no vol treballar. Si no trebal·les... no pots pas fer res... Eh noi?

Recorda

T'estimo, sols lamento no correspondre al tipus d'amor que m'ofereixes. M'alegro d'haver-te conegut, els teus poemes, les teves històries i tota la màgia. No vull que deixis d'escriure'm coses tant boniques. Em passo hores pensant en tu, llegint les teves meravelloses cartes i els teus missatges d'aparent francès. M'encanta el peluix que vas regalar-me, dormo amb ell cada nit. No vull que res canviï entre nosaltres ara que els dos sabem el que sentim un per l'altre. Sé del cert que seria molt feliç amb tu, em fas passar les millors estones de la meua vida. Algun dia trobaràs la teva princesa.

Ets un amic molt especial, però malgrat tot... sols vull que continuïs essent solament el meu amic incondicional, aquell que m'envia cartes amb un remitent incert que a vegades oblidó, aquell que em recorda el meu egoisme i aquell que en tot moment m'esmenta noves virtuts. Vull que siguis aquell rostre ocult entre un àlbum que d'aquí a un temps ja no recordaré, aquell rostre al qual em costarà associar un nom creïble. Sols vull que siguis un record feliç de la meua infància preadulta. Un borrós núvol que algun dia va passar.

Als lladres del meu timbre de bicicleta preferit

Dins tota la complexitat en la qual estem acostumats a viure, existeixen, sens dubte, aquells aspectes de l'ésser humà que a vegades oblidem més; i ens preocupem amb més entusiasme i més passió d'aquells aspectes més generals del nostre comportament; com podria ésser la rutina, les obligacions o la puntualitat (com a exemples generals del que comporta ser un ciutadà més d'aquesta immensa polis esqueixada de tots costats). Moltes vegades perdem de vista la raó per les coses petites; els petits plaers d'aquesta vida que ens poden fer gaudir més que qualsevol victòria o conquesta. Per explicar la importància d'aquests petits plaers en posaré

un exemple molt clar que molts entendreu amb suficient perspicàcia, i alguns en concret amb una particularitat que els pot semblar, en alguns punts, parts d'una història que han viscut a flor de pell igual de bé, o malament, que jo. Com a exemple d'un d'aquests plaers banals, dels quals molts penseu que no formeu part, he triat el plaer indiscutible de gaudir del so del timbre d'una bicicleta. Els pedals a tota velocitat impulsant una bicicleta antiga pels carrers deserts o embotits de personal deambulant amb tranquil·litat o amb frenètica impaciència, mentre el nostre dit dóna batzegades amb un vici inevitable a la palanca del timbre de tambor que amb un *ring-ring* alerta els vianants despistats de la pressa que tenim per arribar a un lloc encara incert, el *ring-ring* s'accelera cada vegada que hem de passar pel costat d'algú que ens podria sorprendre amb un gir inesperat... Aquest so del timbre, que no és molest i que els més ignorants consideren so que forma part d'aquesta atmosfera de rutina avorrida, és un d'aquests plaers minúsculs que ens fan somriure al veure les cares de la gent en sentir aquest timbre que de bon matí els desperta de la somnolència d'un matí com tots els altres. Aquest timbre forma part de la vida i es confon entre les coses fonamentals per passar un dia agradable. Això és un comunicat a aquells que m'han robat viciosament el tambor del timbre de la meua bicicleta. Si us plau; seria un detall que me'l tornéssiu abans de les dues del migdia d'avui divendres: el necessito per entrar amb bon peu a aquest cap de setmana que sembla que ens espera amb uns dies tan agradables.

Amb gratitud i impaciència:
A. Gainza

L'Eduard Comas, malgrat que va molt atrafegat, també té un record per a la nostra revista TRACA. Gràcies, Edu.

ENTREVISTA A ILHAM EL OUMARI

L'Ilham va néixer el 22 de juliol de l'any 1986 a Nador, una ciutat situada al nord del Marroc. Actualment està estudiant Ciències Empresarials a la universitat Pompeu Fabra de Barcelona. Confessa que un dels seus lemes és "aprofita les oportunitats que t'ofereix la vida" i jo, que la conec, puc assegurar-vos que ella, diàriament, actua d'acord amb aquesta màxima. Hem sigut companys d'estudi part de la Primària, tota la Secundària i també al Batxillerat. Sempre oberta a parlar de tot, completament adaptada al país i amb un domini del català que molts ja voldrien, és autora del treball de recerca "El procés migratori a Llagostera del 1986 al 2003". Fa cosa d'un any vaig decidir entrevistar-la per la revista local El Butlletí. Malgrat que algunes de les preguntes queden ja un xic perdudes en la memòria perquè toquen fets passats, altres penso que mantenen absoluta vigència.

La immigració és (i serà durant anys) un tema de permanent actualitat. A Llagostera i arreu. Així doncs, cal estar preparats i disposats a respondre correctament a aquest repte. Si escolteu l'Ilham, n'estic convençut, silenciareu alguns dels vostres temors i reflexionareu entorn d'una realitat que demana la col·laboració de TOTS.

Eduard Comas Blanch
educomas9@hotmail.com

Ilham, quan, com i en quines condicions arribes al nostre país? Quins són els motius que forcen la vostra marxa del Marroc?

Els meus germans, la mare i jo vam arribar a Llagostera el 10 d'octubre de 1993, gràcies al reagrupament familiar que va fer possible el pare. Ell ja feia tres anys que havia deixat el Marroc per poder venir a Llagostera a buscar treball. Recordo molt bé aquell dia: era un matí fred, jo estava cansada però molt il·lusionada, volia veure la nova casa, el poble, la gent...

El meu pare, durant el viatge, ens anava explicant coses sobre la casa on viuríem els pròxims anys, sobre com era Llagostera, els veïns... I per això, cada vegada estava més intrigada. Era l'inici de la meua nova vida, i el més important és que m'esperava un futur molt millor del que m'hagués tocat viure al Marroc.

Un cop aquí, què recordes d'aquells primers mesos? Estrenar llar i escola, nous companys i cares desconegudes pels carrers, necessitat d'aprendre català i/o castellà... quines van ser les teves principals dificultats per fer vida amb normalitat? Quin tipus de relació manteniu des d'aleshores amb els familiars que encara es troben al vostre país natal?

El que més recordo dels primers mesos és que tenia moltes ganes d'aprendre el català perquè volia parlar

amb l'altra gent, i m'empipava haver de dependre sempre d'algun altre marroquí que sí el sabés parlar. Una altra cosa que també recordo és que a l'escola m'ajudaven molt. Els companys i la mestra mai em deixaven sola i sempre em remarcaven que no havia de tenir vergonya i que preguntés tots els dubtes que se'm passessin pel cap.

A part de les classes que fèiem al col·legi públic, alguns dies a la tarda, fora d'horari lectiu, els meus germans i jo fèiem unes hores de català en un local amb dues noies. Eren sessions més pràctiques, sempre en català, de manera que el castellà només el feia a l'escola, així que igualment el vaig aprendre a parlar i a escriure, però no l'utilitzava molt. M'agradava més el català. Gràcies a això, doncs, em va ser més fàcil aprendre el català, una llengua abans desconeguda per mi, però que un cop aquí, era indispensable per poder començar una nova vida amb un bon futur.

Recordo que m'agradava molt sortir a comprar amb el pare, ja que ell m'ensenyava moltes coses: els preus, les diferents monedes que em trobaria i la utilització de molts productes nous per a mi. Tant les dependents de les botigues com la gent amb la qual em trobava al carrer eren molt simpàtics, reien amb mi i si m'equivocava en alguna cosa que els deia em corregien.

El Marroc ens agrada molt i cada estiu que podem hi anem, sobretot per la família que s'ha quedat allà: avis, oncles, cosins... Ells, com nosaltres, esperen amb il·lusió la nostra arribada a l'estiu. Per la meua part, haver deixat el Marroc per trobar aquí un futur millor no vol dir que ja no m'agradi el Marroc, ni que no en vulgui saber res. Sigui com sigui és el meu país natal...

Com veus la immigració a Llagostera? Quines valoracions et mereix la situació actual del poble en aquest sentit?

Doncs que ha augmentat molt en pocs anys. Ara quan vaig pel carrer veig molts marroquins i gambians, mentre que abans només érem quatre famílies marroquines al poble. En base a això, crec que Llagostera ha canviat molt. Ara els llagosterencs ja no et miren amb els mateixos ulls, es senten envaïts i temen que la immigració segueixi augmentant sense parar. Personalment, jo sempre he valorat molt la diversitat de cultures i trobo molt bé que moltes cultures diferents puguin viure juntes i així poder conèixer en un mateix lloc diferents costums, religions... Em sembla una bona manera d'enriquir els nostres coneixements. Tot això sempre i quan les diferents cultures que hi ha, en aquest cas a Llagostera, no es tanquin entre elles sinó que s'adaptin i s'obrin als llagosterencs, cosa que aquests últims també hauran de fer amb els immigrants que vinguin de fora.

En conclusió crec que tots hem de fer un esforç per conviure junts de la millor manera possible i crec que els nous immigrants el que no haurien de fer és tancar-se amb els seus. El que cal fer és obrir-se a la diversitat de gent que viu a Llagostera, adaptar-se a la nova situació en què es troben fora del seu país natal.

Entens les preocupacions d'alguns llagosterencs i llagosterenques envers aquest tema? Les consideres justificables? Què consideres que origina aquests temors?

Sí, ho puc entendre. Crec que els llagosterencs tenen el temor que la immigració no pari i que la gent immigrant enlloc d'estar a Llagostera per treballar hi estigui per portar problemes. A més, també temen veure barris en mal estat, vells, on els immigrants acabats d'arribar hi troben casa o pis a un bon preu de lloguer (ja que no tenen diners per llogar cases noves perquè els resulta massa car...).

Aquestes són les pors que crec que poden tenir els llagosterencs i les trobo justificables ja que han vist el canvi que s'ha produït des que van començar a venir els immigrants fins ara.

Què significa per a tu adaptar-se a la nostra realitat? Creus que ho has aconseguit? I la major part dels immigrants que arriben a Llagostera, consideres que assoleixen aquest grau d'adaptació que tu et demanes a tu mateixa?

Per mi adaptar-se no vol dir deixar de banda la pròpia religió per adoptar-ne una altra, ni deixar els teus costums per adaptar-te als costums del nou país. Cadascú pot creure en les seves pròpies religions sense que això signifiqui que no es pugui relacionar amb gent que no creu ni pensa el mateix. Del que es tracta és d'intercanviar coneixements mútuament i, cada part, acceptar la creença i costums de l'altre.

Jo crec que m'he adaptat molt bé. El fet d'haver vingut aquí de petita m'ha ajudat, ja que a una persona gran no li hagués estat tan fàcil (encara que mai és impossible). Crec que és essencial adaptar-se al nou país on decideixes emigrar. No pot ser d'una altra manera. Quan jo vaig venir aquí tenia clar que m'hi havia d'adaptar, que no em trobaria una realitat igual que la del Marroc.

Quines mesures o quins canvis creus necessaris per millorar la situació i conduir-la al punt d'acceptació social que li correspon? Quins papers han de jugar la comunitat immigrant i el poble que l'acull?

Cada part hi ha de posar una mica de col·laboració. Els immigrants han d'entendre que s'han d'adaptar al nou país, sobretot pel que fa a la llengua i a la comunicació amb els altres ciutadans. El que no es pot fer, ni crec que s'estigui fent a Llagostera, és voler transformar Llagostera en el Marroc. I els llagosterencs han d'entendre que els immigrants no venen aquí per gust, que busquen viure perquè al seu país natal no ho poden fer. Han de pensar que ells, en la mateixa situació, farien el mateix.

Sigui com sigui, jo crec que no hi ha cap immigrant, començant per mi, que estigui aquí per gust. Si jo hagués tingut el que tinc ara al Marroc, no estaria aquí, sinó que estaria allà amb els avis i els cosins celebrant com cal les nostres festes: ramadà, aid, etc. O és que seria el mateix per a un llagosterenc celebrar el Nadal al Pakistan que celebrar-lo aquí?

Què penses sobre la recollida de firmes contra la construcció de la mesquita al carrer Barcelona?

Entenc el perquè. Els llagosterencs temen el soroll, saben que aquell carrer a les hores de resar serà un punt de trobada dels marroquins per poder parlar. Temen que quan els marroquins surtin de resar es posin a la porta de la mesquita a fer-la petar i s'acumuli molta gent.

Al mateix temps, però, entenc la necessitat que tenen els immigrants de construir una mesquita decent on poder resar. I finalment crec que tant els marroquins com els llagosterencs hi han de posar una mica de la seva part per solucionar la situació.

Abandonant ja la immigració i tractant altres temes, creus que una persona que arribi a Catalunya procedent de qualsevol racó del planeta sent la necessitat d'aprendre el català? O resulta més senzill aprendre, almenys inicialment, el castellà? Per què et sembla que passa això?

Clar, qualsevol immigrant sap que si no aprèn el català, aquí, no hi farà res. És indispensable el català, vulgui o no l'haurà d'aprendre. El que passa és que aquí als immigrants sempre els hi ensenyen primer el castellà perquè diuen que els serà més fàcil d'aprendre.

Per a mi, en canvi, va ser més fàcil aprendre el català. I crec que els immigrants que venen en edat escolar els passa igual que a mi, que aprenen primer el català, ja que a l'escola s'utilitza més. En canvi la gent gran, que no va a escola, aprendrà el castellà, ja que és el que es parla més al carrer. El que no entenc és per què la gent al veure una persona immigrant li comença a parlar sempre en castellà. Per què?

T'ha resultat difícil estudiar primer el batxillerat i, ara, continuar a la universitat per treure't la carrera? Creus haver rebut el suport suficient per part de la teva família, els educadors que s'han responsabilitzat de tu i els companys al llarg d'aquests anys d'estudi?

Cursar el batxillerat em va costar "lo seu". Primer em va costar més que segon, perquè el canvi de 4t d'ESO

a batxillerat, per a mi, va ser difícil. En canvi, segon de batxillerat va ser diferent, ja tenia el ritme de primer i no em va costar gaire adaptar-me al que demanaven els tutors. Haig de reconèixer també que durant els dos anys de batxillerat hi va haver moments en què ho volia deixar, en què pensava que no ho podria aconseguir. Però gràcies al suport dels professors la cosa continuava. Un altre suport que també vaig tenir va ser el de les amigues i la família, que m'ajudaven molt en moments difícils.

De moment la carrera m'està anant molt bé. Estudiant molt, però, com que estic fent el que a mi m'agrada no m'és tan pesat i em resulta més senzill motivar-me per estudiar. És un ritme totalment diferent del batxillerat. S'hi nota que allà cadascú estudia el que més li agrada i el que més bé li va.

Ja per acabar: quins són els teus plans de futur i com és la vida que anheles?

De moment els meus plans de futur són aconseguir la diplomatura en Ciències Empresarials i, després, intentar aconseguir la llicenciatura en ADE (Administració i Direcció d'Empreses) per tenir un bon expedient de cara al món laboral.

Un pla de futur que també tinc al cap és el de poder anar a viure una temporada a Londres amb els meus avis per poder parlar bé l'anglès, ja que, com se sap, és una llengua indispensable per adaptar-se a la nova societat en què vivim.

Anhelo una vida en la qual treballi del que jo vull, una vida en què domini moltes llengües i conegui molts països, una vida en la qual pugui ajudar la gent més necessitada.

Moltes gràcies, Ilham!

*Un record especial per a una altra col·laboradora habitual en l'apartat exalumnes. Ens referim a la Lara Turon. Estem segurs que si hi haguéssim connectat abans ara tindríem algun escrit seu. Fins a la propera, Lara.

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.L. 20.18.159 GE

Pub L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 972 80 53 97

DEPARTAMENTS CIÈNCIES

L'IES de Llagostera vol donar a conèixer a través de la revista del centre la composició dels diferents departaments. En la Traca núm. 12 presentem el Departament de Ciències Experimentals

EL DEPARTAMENT DE CIÈNCIES EXPERIMENTALS CURS 2005/2006

El Departament de Ciències Experimentals està constituït per 5 professors, la Montse Noguer, la Carme Serrat, la Xon Vilahur, en Jordi Nierga i en Vicent Colom. Les assignatures que impartim són les ciències experimentals als 4 cursos d'ESO i les assignatures del batxillerat científic: química, física i biologia; també oferim als alumnes alguns crèdits variables pensats per aprofundir en alguns aspectes de la ciència o bé per obrir noves finestres al món dels coneixements científics i experimentals. Tenim 4 aules específiques: el departament, i els laboratoris de física, química i biologia.

Ens reunim un cop cada 15 dies al nostre departament per parlar de sortides, programacions, avaluacions, pràctiques,... però, de fet, nosaltres on ens sentim bé és als nostres laboratoris. En Vicent i en Jordi fent fums i coloraines amb les seves provetes; la Carme analitzant i classificant fongs, petxines i peixos; la Xon, amb el seus minerals, bufant pulmons i jugant amb la pota del pollastre; i la Montse fent curses a les rampes i pesant amb les molles.

Vegeu unes quantes fotos que il·lustren la nostra tasca!

LA IMMIGRACIÓ MÉS A PROP

La immigració és un fenomen que es dona quan les persones tracten d'entrar en un Estat que no és l'originari. Hi ha dos tipus d'immigració. La immigració legal, que consisteix a passar les fronteres amb un permís demanat prèviament a l'estat visitat. I la immigració il·legal, que es produeix quan els immigrants creuen les fronteres amagats, sense permís. Aquests, se'ls anomena "els sense papers". L'increment de la immigració femenina no és un fenomen exclusiu dels països llatinoamericans; també s'ha incrementat la immigració femenina amb persones procedents del Marroc: actualment les dones representen el 40% de la immigració marroquina.

Espanya ha rebut l'entrada de moltes persones procedents del Marroc: 282.432. La majoria dels treballadors immigrants treballen en sectors determinats a causa de les seves condicions laborals. Són sectors en els quals els treballadors espanyols no volen treballar. Solen ser sectors amb un nivell baix, amb salaris baixos i molta duresa: construcció, servei domèstic, hostaleria -cuinar i rentar plats- el camp, l'alimentació, la neteja...

Socialment, els nousvinguts es troben moltes vegades en condicions de desprotecció, perquè molts dels autòctons els posen en situació desfavorida i els desplacen dels sistemes de protecció socials. D'altra banda sembla impossible mantenir un sistema de proteccions sense la col·laboració dels immigrants. També se'ls presenten problemes culturals. No tots els trets culturals són compatibles amb la cultura occidental; inicialment, ens trobem amb el fet que la major part dels

immigrants a l'estat espanyol són musulmans i això significa que a alguns immigrants els costa integrar-se fàcilment; això fa que la societat a la qual arriben els rebutgi i els discrimini.

L'Aicha treballant

Nada Jouihri

El Mehdi Jouihri

La Samia Bekkari, de 1r A, ens vol parlar d'una dona marroquina de 44 anys que viu i treballa a Girona com a empleada de llar i té cura d'un senyor de 87 anys.

Aquests són els comentaris que li fa l'Aicha, que va venir a Catalunya

tota sola cercant una vida millor per als seus fills que, al Marroc, esperen el dia de poder venir i viure amb la seva mare.

L'Aicha ha estat molt valenta, però ho ha passat molt malament. En un principi no tenia feina i estava

sempre espantada pensant que la tornarien al seu país. Avui té contracte de treball i, més tranquil·la, espera el dia de poder reagrupar als seus i viure com una família.

L'Aicha em diu que va arribar a Catalunya fa temps -no m'ho concreta- que no trobava feina i vivia a casa de la família d'una amiga marroquina que ja feia temps que era al país.

Va ser un temps molt dur ja que, al no tenir feina habitualment, anava fent el que li sortia: neteja, cuina d'un restaurant, hores substituint alguna companya..., però la vida se li complicava molt perquè no disposava d'uns diners per poder viure amb un mínim de dignitat. Sempre depenia de l'ajut de terceres persones.

Finalment, i després de moments molt durs -com la mort del seu pare, al qual no va poder acomiadar per la seva situació- avui té papers i contracte de treball i viu molt més tranquil·la esperant amb moltes ganes el dia que podrà reunir els seus fills i viure com una persona normal.

La Samia li pregunta si s'ha sentit maltractada per la societat que l'ha acollida; ella li respon que maltractada no, però que ningú li ha facilitat les coses, començant pels propis marroquins que ja estaven al país de forma estable. Recorda no haver cobrat del tot el seu primer treball en un restaurant d'un compatriota seu, i haver trigat molt a recuperar uns diners d'una feina feta feia temps.

Però l'Aicha ara està bé i vol oblidar totes les penes passades. Avui, com ja us he dit, treballa, viu en un pis compartit amb altres noies que estan en la seva situació i estalvia per poder llogar el seu propi pis i portar els seus amb ella.

Aicha, els que t'estimem, estem molt contents que et sentis tractada com a persona, que siguis tan complidora amb la teva feina i que la vida et comenci a tractar millor.

Que tinguis molta sort a Catalunya, AICHA.

Samia Bekkari - 1r d'ESO

C. Comte Guifré, 11 - Tel. 972 83 14 44
17240 Llagostera

PAQUITA MONTIEL

C/. LA COMA, 1
TEL: 972-83 06 38

17240 LLAGOSTERA
(GIRONA)

PERRUQUERIA
ROSER

Passeig de Pompeu Fabra n.º 9
Telèfon 972 80 57 38

17240 LLAGOSTERA - Girona

Assessorament Administratiu - Comptable - Fiscal - Laboral - Financer
Planificació i Gestió Integral per Empreses
Administració i Venda de Finques - Corredoria d'Assegurances

17220 ST. FELIU DE GUIXOLS - Hbla. Vidal, 39 Tr - Aj. 47 - Tel 972 32 07 67 - 972 32 10 76 - Fax 972 82 03 69
17240 LLAGOSTERA - Carrer Alvarez de Castro, 10 - Aj. Correu, 60 - Tel 972 83 02 29 - Fax 972 80 57 22
17240 SANTA CRISTINA D'ARO - Carrer Teodoro, 39 - Tel 972 83 71 65 - Fax 972 83 75 51

AULA D'ACOLLIDA

Aquest sóc jo: en YOUSSEF

Vaig arribar a Llagostera el març del 2003. El meu pare feia molts anys que era a Espanya, va venir quan jo tenia tres anys, i no va tornar fins que va venir a buscar-nos a mi, els meus germans i la meva mare.

Jo no tenia cap record del meu pare, a Nador qui em feia de pare era el meu oncle, que era bessó del meu pare, per això quan el vaig veure el vaig reconèixer de seguida però no el coneixia com a persona.

Un dia quan vaig arribar a casa després d'anar a l'escola, la meva mare i el meu oncle estaven mirant papers molt aficionats, jo vaig preguntar que què passava? Em van dir que estaven arreglant els papers perquè vindria el meu pare a buscar-nos per anar a Espanya.

La mare estava molt contenta, i jo també perquè al final la família podria estar junta i jo podria conèixer el meu pare, però tenia por. No coneixia Espanya, no sabia parlar espanyol (la meva sorpresa va ser en arribar a Llagostera i adonar-me que la llengua que es parlava era el català), no tenia amics, no sabia com seria l'institut, ni el poble... a més deixava la meva família, els meus amics, la meva casa i les meves coses.

Quan vaig arribar a Llagostera em va sorprendre com vestia la gent, lo net que estaven els carrers, m'agradava anar a Platja d'Aro a veure el mar tan net, a Nador el mar està brut per culpa dels grans vaixells.

El meu primer dia d'institut estava nerviós, em va acompanyar el meu germà, en Faouzi ens esperava a la porta i ens va presentar a la Fabiola, que era la tutora de l'aula d'acollida, ella ens va saludar però jo no entenia res del que em deia. Ella ens va acompanyar a matricular-me, el meu germà també es volia matricular però era massa gran.

Jo vaig començar anant a l'institut dels barracons. La veritat, no m'agradava, però em van dir que n'estaven fent un de nou i que l'any següent aniríem allà. Moltes tardes anava a veure les obres del nou institut, era gran i tenia molta llum.

Al grup classe puc dir que en general m'he trobat bé. Hi ha companys que em saludaven, m'ajudaven... però d'altres m'insultaven però vaig aprendre a callar i no buscar baralla.

Però la meva època d'institut s'acaba, em porto molt bons records dels companys i dels professors, gràcies a ells he après molt. Ara sóc capaç de parlar en català i entendrem amb la gent. També m'han ensenyat a estimar el poble on visc.

Us vull donar les gràcies a tots, i en especial a l'aula d'acollida a on he trobat el suport que necessitava en cada moment.

LA PÀGINA D'EN CUPIDO

DECLARACIÓ per Alisson Gutiérrez - 2n B d'ESO

DEDICATÒRIES per Yesenia y Michelle - 1r d'ESO

← AMOR →

¿Qué es el amor?

En mates un problema.
En física una reacción.
En historia una batalla.
Y en dibujo un corazón.

¿Qué es el dolor?

El que a los doce años
Te hace el primer amor.

En aquesta pàgina, us oferirem un món de tècniques de lligar, de poemes, de dedicatòries, de relats, anècdotes i consells.

Si la rosa es hermosa,
El jazmín la verdad,
Pero para mi la verdad,
Es poderte amar.

Cuando pienso en ti
me duele la cabeza.
¿Sabes por qué?
Porque pienso en mi suegra

L'amor... Què és l'amor?

Diguéssim que és un sentiment que ens fa ballar el cor... Unes papallones al ventre que ens fa pessigolles, unes ganes enormes de veure aquell noi que no ens deixa pensar en una altra cosa, en fi l'amor és únic.

Soporto a mi hermano,
Te soporto a ti,
Pero lo que no soporto,
Es pasar el tiempo sin ti.

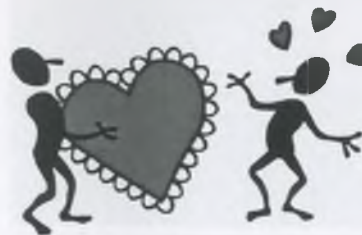
Com que sóc petita
i de paraules no en sé,
et diré set coses:
Visca la mare que et va parir!

Hi ha moltes definicions d'amor però la més vertadera és aquella que sentim nosaltres al nostre interior.

Cuando estoy sola,
No puedo sentir nada ,
Porque necesito a mis amigas,
Yo sin ellas ,
No soy nada ,
Y por eso todo lo que tenga,
Será la amiga eterna.

Cuando estás conmigo
no quiero que estés,
cuando no estás
necesito que estés,
pero lo más importante:
¡ es amarnos!

A cada noia és diferent, hi ha amors apassionats, amors discrets, amors callats, amors correspostos, amors que no ho són tant, amors per a tota la vida, amors d'un estiu, amors... En definitiva, hi ha de tot.

Nayara Àvila -
2n B d'ESO

PIROPOS

**Per Bibiana, Jenny,
Michelle i Yesenia
1r d'ESO**

Si la luna fuera oscura las estrellas no brillarían, si mi amor fuera mentira mis ojos lo demostrarían.

La aves en el arroyo, las plumas en el zorzal, mi corazón en el tuyo y el tuyo no sé en cuál.

Amar es más que un sentimiento, amor es algo especial, amor es lo que siento, cuando a tu lado puedo estar.

Si la belleza matara, tú no tendrías perdón.

¿De qué juguetería te escapaste?, ¿muñeco!

Las estrellas están enojadas con Dios, porque no las hizo tan hermosas como os hizo a vos.

Cada vez que pienso en ti, mis ojos rompen en un llanto ... y muy triste me pregunto por qué te quiero tanto.

¿Sabes qué es lo más bonito de mis ojos? El reflejo de los tuyos.

No te digo mi vida, te digo mi amor, por que mi vida se termina, y mi amor por vos no.

Esta vez pensaba que era un juego, pero ahora me doy cuenta que me enamoré de ti, amor mio.

Mi amor es tan grande que sólo necesito tenerte en mi mente para saber que te amo.

El mayor obstáculo para el amor, es el temor secreto de no ser digno de ser amado.

Si quieres un amor pasajero, escucha tu cabeza, si quieres un amor verdadero escucha tu corazón.

Cuando la noche tiende su manto y el firmamento se viste de azul; no hay lucero que brille tanto como esos ojos que tienes tú.

Te regalo un rayo de sol para iluminar tu vida. Las olas del mar para animar tu vida y una dulce oración para amar cada día más a mi amor.

Hay instantes que merecen conservarse para siempre, y deseo compartir todos estos instantes contigo porque TQM

En la vida los tesoros no están a simple vista, hay que buscarlos ... aprende de mí que un día buscando tesoros te encuentre a ti.

NUNCA digas NUNCA, tampoco digas SIEMPRE, pero dime que me quieres como NUNCA y para SIEMPRE.

Este es el mensaje del amor: Si lo borras me quieres, si me respondes te gusto, si lo guardas me amas, si me lo devuelves me deseas ...¿Qué piensas hacer?

Quien te viera como te veo yo con tu sonrisa de luna, con el brillo de las estrellas en tus ojos, con pétalos de rosa en tus labios rojos, se habría enamorado como me enamoré yo.

Si el ser pobre es mi mala suerte, y el conocerte es mi suerte, entonces voy a amarte, hasta más allá de la misma muerte. (para CAROLAY con el amor mas grande del universo).

Te quiero y eres el centro de mi corazón.

Para mí todas las mujeres son bellas, pero tú para mi eres una Diosa.

Si todos los ángeles son como tú, me moría ahora mismo.

Quisiera ser el aire que respiras, quisiera ser el sol que te ilumina, pero lo que más quisiera ser, es el amor de tu vida!!!

El corazón, ser fiel siempre ambiciona, más sin quererlo, siempre nos traiciona.

Hostal el Carrul

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

Taller

Brugulat, s.l.

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

C/. Camprodón, 27 i 29
Telèfon 972 83 01 30
Fax 972 83 01 45

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

LEO

del 23 de julio al 23 de agosto

SALUT: No et vulguis banyar al vespre perquè hi ha tots els pescadors amb les canyes i... au! Ai! Ui! Els hams!

AMICS: Sort que estaven a prop! Van acabar per fer-li entendre al pescador holandès que no eres una espècie estrangera i autòctona.

AMOR: Què et sembla un "menage a trois"?

DINERS: Ja pots anar plantant ja... si surten m'avises.

BALANÇA

(del 24 de setembre al 22 d'octubre)

SALUT: Segur que no sabies que els primers gelats de la temporada eren de l'any passat? I que estaven passats tampoc?

AMICS: Aprofita per desfogar la mala llet del curs amb ells! Tira'ls a la piscina, enfonsa'ls... I si passa alguna cosa segur que hi ha un socorrista.

AMOR: Com a mínim tens diners... sempre pots recórrer a dones de virtut fàcil...

DINERS: Un cosí de la besàvia de la germana d'un oncle s'ha mort! Visca l'herència!

SAGITARI

(del 23 de novembre al 20 de desembre)

SALUT: Va, a veure qui aguanta més sense respirar a la piscina! Ei? No portes massa estona submergit? Socorristaaaa!!!

AMICS: Com no siguin virtuals... deixa el messenger i connecta't a la realitat!

AMOR: No et mira a tu... mira les teves dents tortes i el nas de patata.

DINERS: Em sap greu desil·lusionar-te però... els diners no cauen del cel.

VIRGO

del 23 de agosto al 21 de septiembre

SALUT: Congelació intestinal! Trenta gelats de cop... s'ha d'estar boig.

AMICS: Només amics? Potser hi ha alguna cosa més...

AMOR: L'estiu és època de festes, alcohol... gresca i felicitat! Segur que entre tanta alegria trobes algú amb qui compartir-la.

DINERS: Un nou mètode: compra't unes bones ulleres submarines i ja ho amortitzaràs jugant a "a veure qui troba la moneda a sota l'aigua".

ESCORPIO

del 23 de octubre al 21 de noviembre

SALUT: Et notes cansat? Dèbil? No rendeixes a la hora de... ja se sap... las autoridades sanitarias advierten que el tabaco puede ser perjudicial para su salud!

AMICS: Jo de tu em faria molt però que molt amic del socorrista... Així, en cas de accident massiu no dubtarà en salvar-te a tu primer.

AMOR: "Portes una pistola o és que t'alegres de veure'm?"

DINERS: No duraràs ni dos dies com a cuiner! Però si no saps ni fer una truita! Ah, que al Ferran Adrià li agrada el que fas? Doncs fes, fes...

CAPRICORNIO

del 23 de diciembre al 21 de enero

SALUT: Si tens set, el que has de fer és anar a la font, que l'aigua de la piscina no és bona!

AMICS: Ja tindran paciència, els costa però t'aguanten... beneits siguin!

AMOR: La primera vegada et quedarà marcada per molt de temps... mira que mossegar-li la llengua...

DINERS: Aquest estiu farà molta calor i segur que els amics tindran ganes de tastar els gelats nous... estalvia o compra't una màquina gelatera.

Marc Ortin i Pol Bordàs
4t d'ESO

INSTAL·LACIONS

Rufi
Restrudis s.l.

CALEFACCIÓ • AIGUA • LLUM • CLIMATITZACIÓ

Gestrònica
TV-VIDEO-HIFI-ANTENES SAT

C/ Jaume I, 12 - 17240 LLAGOSTERA
Tel. 972 80 50 91 - 972 83 11 76
Fax 972 80 53 07

Clàssic
CAFÉ

Plaça Catalunya nº 7 Tel. 972 80 56 20
LLAGOSTERA

www.classic-cafe.net

UNA PROPOSTA MILLOREM EL NOSTRE INSTITUT!

Siguem més cívics! L'IES és cosa de tots!

Només la natura en sap

INFORMACIÓ ACADÈMICA

COMENIUS

PROJECTES EUROPEUS A L'IES LLAGOSTERA

Durant aquest curs, igual que els cursos anteriors, l'IES Llagostera participa en dos projectes Comenius d'àmbit europeu.

El Comenius 3, anomenat LearningMigration, tracta d'Interculturalitat i fenòmens migratoris dins del marc de la Unió Europea i els problemes d'ensenyament-aprenentatge que se'n deriven. Els països participants són Noruega, Irlanda, Holanda, Suècia, Croàcia, Txèquia, Alemanya, Eslovènia, Itàlia, Portugal i Catalunya, entre altres. Els àmbits d'estudi són quatre: escoles, recerca, magisteri i institucions. Nosaltres, des de l'IES Llagostera, participem en l'àmbit d'escoles compartint els problemes que ens trobem en el dia a dia i en les possibles solucions. La trobada anual es va celebrar a Stavanger (Noruega) a finals d'abril i com a representant del centre hi va assistir la Xon .

El Comenius 1 s'anomena projecte Y.E.S. que significa Young European? Sure! i consisteix en una posada en comú de les realitats dels alumnes a través d'internet. En el nostre institut realitzen aquestes activitats els alumnes de 1r i de 2n de batxillerat. Els països participants són Noruega, Irlanda, Holanda, Catalunya (IES Llagostera) i el curs que ve probablement s'hi afegirà Croàcia. Per tal de valorar com ha anat el projecte i quines seran les estratègies a seguir el curs que ve, la M. Àngels i la Montse varen viatjar a Irlanda una setmana per trobar-se amb els altres professors dels països participants.

Montse, M. Àngels i Xon

Alumnes de segon de batxillerat ens han volgut explicar la seva experiència amb el programa Comenius.

Noruega, Holanda, Irlanda... i Catalunya. Bonics pobles europeus units mitjançant aquest projecte telemàtic. El Comenius va començar l'octubre del 2005 amb la participació de diversos instituts europeus; consistia a posar-nos en contacte amb la gent d'altres

IRLANDA

IRLANDA

NORUEGA

països per poder intercanviar experiències i perfeccionar l'anglès.

Des que va començar el Comenius fins ara, els alumnes participants hem hagut d'anar realitzant diferents proves. La primera de totes va ser el *personal prolife*: es tractava de fer una breu descripció de nosaltres i acompanyar-la d'una fotografia i del nostre correu electrònic. La segona prova va ser *personal presentation*: calia omplir un qüestionari d'unes vint preguntes sobre el que estudiem, què ens agrada fer, com és la nostra família, on vivim, etc. La tercera prova era el *get to know the others*: havíem de llegir 10 qüestionaris de participants d'altres països i fer una redacció sobre la nostra impressió. La Sílvia Comas opina que "aquí va arribar la nostra veritable frustració! No només perquè haguéssim de realitzar aquell llarg comentari sobre ells, sinó perquè aquesta gent europea no tenia "pèls a la llengua" i ens va dir de burros cap amunt pel

nostre "gran" nivell d'anglès. Una mica ofesos (com podien arribar a criticar-nos tant amb els nostres tan aconseguits aprovats justos d'anglès?) vam comentar-ho i aquella bona gent ens va demanar perdó."

La quarta prova era el *6 debat groups*. La proposta era participar en uns fòrums sobre sis qüestions: la vida familiar, l'escola, la llengua, la religió, els mitjans de comunicació i les tradicions.

La Berta Pérez pensa que "ha sigut una grata experiència ja que pel que hem pogut comprovar no som pas tan diferents de com ens pensem". Per a l'Eva Casadevall, el Comenius ha sigut un projecte interessant que ha permès l'apropament entre joves europeus: s'han fet evidents les nostres diferències i igualtats i ha ajudat que tots coneguéssim una mica més els altres.

Concurs de redacció de Coca-cola

Des que l'IES Llagostera participa al Concurs de redacció de Coca-Cola, el nostre centre ha aconseguit 2 premis.

El curs 1998/99 el premiat va ser l'alumne de 2n d'ESO Borja Garcia Villalonga que va aconseguir un 3r premi provincial en el 39 Concurs de redacció en castellà. El seu escrit "Nuestro derecho, nuestro deber" va fer, que per primera vegada l'IES Llagostera tantes un premi literari.

En Borja era un bon alumne, un noi treballador i amb un futur molt engrescador, avui ja a la Universitat n'ha donat abundants proves.

Aquest any, i en la modalitat de Català, l'alumna premiada ha estat la Núria Torres Albà, també de 2n d'ESO, que ha obtingut el 1r Premi amb la redacció "PER MOTIUS DE FEINA, HEM HAGUT D'ANAR A VIURE A L'ESTRANGER I AVUI CONEIXERÉ...". La Núria és una noia molt diferent d'en Borja, però també molt treballadora i molt bona alumna.

El nostre record i estimació per en Borja i la possibilitat de gaudir encara uns anys més de la companyia de la Núria i dels seus èxits.

ENHORABONA A TOTS DOS!

EL CANGUR PROVES MATEMÀTIQUES 2006

El objectiu d'aquestes proves és estimular i motivar l'aprenentatge de les matemàtiques a través dels problemes.

Els participants es reuneixen amb companys i companyes d'altres centres durant el mes d'abril.

Es pot participar en el concurs literari del cangur. En Pol Bordàs hi ha participat i ha estat premiat. Enhorabona!

PICALLETRES

El passat 19 d'abril els alumnes de 3r d'ESO acompanyats pel professor de català Pitu Basart i tres companys més, van assistir a l'enregistrament del programa de TV3 "Picalletres". Els concursants van ser 6: la Laura Ortín, la Mar Aguilera, La Melanie Ortíz, La Judit Masvidal, en Jordi Coll i en Jordi Casas. Els van animar 60 companys dels dos cursos de 3r, i algú de 4t. L'experiència va ser molt positiva i segurament tindrem ganes de repetir l'any vinent.

Comentari sobre el Picalletres

Vaig marxar de Barcelona amb un molt bon record de l'excursió, i concretament de la participació al Picalletres. Va ser molt fort el nerviosisme que vam patir tots sis concursants, i que ens ho va fer passar bastant malament durant la gravació, però tot i això, l'experiència va valer molt la pena, sobretot pel què fa a haver pogut veure com s'organitza la complicada realització d'un programa televisiu d'aquest tipus.

Jordi Casas, 3r A

El programa estava dirigit per en Lluís Gabaldà dels Pets de Constantí.

Pizzeria La Lluna

C/ Fivaller, 26 "CAN PEP" 972 80 55 66

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA i BANY

C/ Llevant, 1
17240 LLAGOSTERA

Tel. 972 83 08 20
Fax 972 80 52 69

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació

Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxutats

C/ Ramal, s/n
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tels: 972 805 085
Mòbil: 677 579 471

Rostisseria Montserrat

HORARI

de dimarts a dissabte de 9 a 5
dissabtes de 9 a 3 i de 6 a 9
diumenges de 9 a 3
(dilluns tancat excepte festius)

C/ Ganix, 47 Llagostera
Tel. 972 805 768

Salguero
CONSTRUCCIONS

Avd. Canigó nº 73 - 17420 Llagostera (Girona)
mòbil 617 49 64 66 - tel./fax 972 83 11 99

BAR MUSICAL

XAROPS

Camprodon, 52
Tel. 972 831182

Llagostera

FIVALLER s.l.
CONSTRUCTORA PROMOTORA

GERENT
Narcís Llinàs

C/ Fivaller, 3 - Tel. i Fax: 972 - 83 04 22 17240 LLAGOSTERA

LLAGOSTERA

MEDINA

C/ Cantallops, 1-A
LLAGOSTERA
Telèfon 972 831843

**COMPRES
VENDES
LLOGUERS
ASSESSORAMENT
IMMOBILIARI**

SERVEIS IMMOBILIARIS

DELEGACIÓ LLAGOSTERA
Consellers, 21 (Baixos)
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 831830 Fax. 972 831831
E-mail: llagostera@llagosfinques.com

DELEGACIÓ GIRONA
Impressors Oliva, 1-3 Local 9
17005 GIRONA
Tel. 972 225431 Fax. 972207 131
E-mail: girona@llagosfinques.com

CSF
Caldes Serveis i Formació

C/ Major, 34
Caldes de Malavella

VOLS MILLORAR LES TEVES NOTES?
CLASSES DE REFORÇ
PRIMÀRIA, E.S.O. I BATXILLERAT

AQUEST ESTIU PREPARA EL NOU CURS!

Tel: 972 480 007

BLISCÀVEM UNA PORTADA

Els alumnes de segon d'ESO, per grups, van participar en un concurs intern, en el que podien presentar les seves propostes de portada per la Revista TRACA n. 12. El tema: Commemoració de la concessió del premi Nobel de literatura a Juan Ramón Jiménez.

Les fotos que us oferim són de les obres seleccionades, que malgrat no ser portada, tenen el seu mèrit.

Per tant volem ressaltar l'originalitat de l'obra que representa les quatre estacions, tema molt utilitzat en el llibre llegit aquest curs de *estampas de Platero*, que ha estat els alumnes que han aconseguit el primer premi, malgrat se n'hagi triat un altre per portada per creure que era més entenedora per tothom. Primer premi, doncs, per l'Alisson Gutiérrez, Sara Navarro, Iman Yassin i Xènia Nogué. **ENHORABONA!**

Portada de la revista TRACA n. 12 el treball realitzat per la Míriam Torrado, la Tània Bayé, la Núria Torres i la Cristina Tarres. Enhorabona!

L'originalitat i connexió amb la poesia –cal·ligrames– de l'obra d'en Robert Tena, Robert Bagudanch, Eduard Fugarolas, Nayara Àvila i Àlex Tresserras ens ha omplert de satisfacció. És la més original de totes (utilitza molt més el text, que no els dibuixos que il·lustren el llibre llegit) donant-li això un mèrit que cal destacar.

I també una referència al treball presentat per Jordi Ciurana, Eloi Pico i Miquel Polinario, l'emmarquem dintre la composició.

**ENHORABONA
A TOTS!**

1r PREMI DEL CONCURS BUSQUEM UNA PORTADA

AUTORES:

Alisson Gutiérrez, Sara Navarro, Iman Yassin i Xènia Nogué

TALLER DE MÀGIA

American Magician

On the 25th of May, an American magician came and visited our school and performed an hour long English speaking performance full of amazing, weird, fun tricks. All of the classes in the school saw the magician and loved his performance, a little hard to understand some of his sarcastic jokes, but everyone laughed anyway.

He told us that he had to practice some of his tricks: from days to months.

The trick that got the most amazement was definitely when he managed to get an orange and apple under two cups, without any of us seeing him put them under

the cups... we all wanted to know how he did it, but of course: Magicians NEVER reveal their secrets to their tricks, it wouldn't be magic if it was revealed.

India Garden

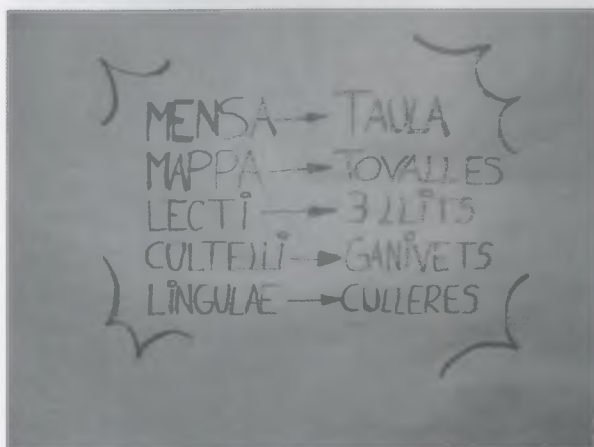

CULTURA CLÀSSICA

En aquest últim trimestre, els alumnes de CULTURA CLÀSSICA (Crèdit Variable de 4t) hem estudiat com es vestien i menjaven els grecs i els romans. Heus aquí una petita mostra fotogràfica, la culinària la vam gaudir tots els components del crèdit i qui en va voler participar.

Montse Barnadas

BIBLIOGRAFIA - NOVES PUBLICACIONS

El
 “Diccionari
 de fusteria”
 veu la
 llum després
 de dotze
 anys de
 treballs

Presenten un diccionari amb més de 1.800 termes referits a l'ofici de la fusteria

Foto: M. Sureda

Foto: M. Sureda

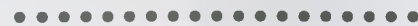

DANI CHICANO/Girona

La seu de l'escola taller de l'Ajuntament de Girona va ser el marc de la presentació del *Diccionari de fusteria*, un manual especialitzat que aplega i defineix en català poc més de 1.800 termes. El volum, editat pel Centre de Terminologia Termcat, és obra del filòleg Pitu Basart i del pedagog Pere Pujolàs, i és el fruit de dotze anys de feina, bé que de manera intermitent, com van explicar els mateixos autors. Basart va dir que havien estat dotze anys “d'aprenentatge” elaborant un projecte que havia nascut a Anglès, a l'IES Rafael Campalans, per la iniciativa dels autors i de la filòloga Roser Sidera. El Termcat, editor de l'obra amb el patrocini de Bauhaus, els va proposar fer “un diccionari amb cara i ulls”. L'objectiu de l'obra, que conté índex en castellà, francès i anglès, a més de 177 il·lustracions que identifiquen un total de 270 termes, és «omplir un espai buit o mal cobert del lèxic, perquè els vocabularis sobre fusteria en català eren molt senzills i no hi havia cap diccionari publicat”. L'obra pretén també ser “una eina

precisa, completa i útil per a professors i alumnes d'estudis de l'ofici de fuster, aprenents de fuster i fusters professionals, fabricants i comerciants o aficionats al bricolatge.

En l'acte de presentació van intervenir Rosa Colomer (directora del Termcat), Sixte Moral (secretari de Política Lingüística), Mar Quiñones (adjunta a la direcció de Bauhaus) i Anna Pagans (alcaldessa de Girona).

També us recomanem un llibre de rutes per la natura, l'obra *El Montgrí pas a pas* és fruit de les experiències i coneixement que té l'autor, Narcís Arbusé i Bellapart, de tota aquesta bonica zona empordanesa. En Narcís és professor de l'IES de Torroella de Montgrí.

Editat per Cossetània Edicions, en la col·lecció Petjades-3, està avalat per la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya i pel Ajuntament de Torroella de Montgrí - l'Estartit.

“El Montgrí, per a molts profans, es limita a la serralada sud visible des de bona part de l'Empordà; però és molt més. Són uns 54 km de perímetre compresos entre els nuclis de població de l'Estartit, Torroella de Montgrí, Ullà, Bellcaire, l'Escala i Montgó. El símbol més emblemàtic i conegut del conjunt és la fesomia del castell damunt de la muntanya que dona nom a tot el massís.

La finalitat de l'obra és donar a conèixer uns llocs i una toponímia que s'estan perdent, a través de 18 itineraris, la majoria cíclics, que és poden ajuntar en funció del temps i les ganes de caminar. Els límits exposats van des de la carretera de l'Estartit fins al camí dels Termes amb l'Escala.

Totes les rutes estan pensades perquè es puguin fer en unes tres hores. Les dificultats que comporten són poc importants i, sempre que ha estat possible, s'ha optat per seguir camins amples de carro o corriols ben marcats. Cada itinerari té el seu interès particular.”

VIATGE A TUNÍSIA

Tunísia és un estat del nord d'Àfrica que fa frontera amb Algèria a l'oest i amb Líbia al sud-est, mentre que la mar Mediterrània banya les seves costes al nord i a l'est del país.

Els alumnes de 2n de batxillerat acompanyats dels professors Pitu Basart i Josep Genoyer van viatjar a aquest país per descobrir una nova cultura i gaudir d'uns dies diferents.

Us expliquem el seu FULL DE RUTA:

- **Dia 28 de març:** Barcelona-Tunis-Monastir
- **Dia 29 de març:** Monastir
- **Dia 30 de març:** Monastir-El Djem- Matmata- Douz
- **Dia 31 de març:** Douz-Chott-Chebita-Tameghza-Tozeur
- **Dia 1 d'abril:** Tozeur-Kairouan-Monastir
- **Dia 2 d'abril:** Monastir
- **Dia 3 d'abril:** Monastir
- **Dia 4 d'abril:** Tunis-Barcelona

Aquestes són les seves impressions fotogràfiques

PARÍS 06

Primer d'abril. Gairebé quarts de deu del vespre. Nervis, molts nervis. Un Barça – Madrid i l'inici d'un viatge de fi de curs, la mateixa nit és per morir-s'hi. La maleta preparada i vaig tirant cap a l'Enrenou. Tan sols tinc temps de veure l'expressió de Roberto Carlos i el gol de Ronaldinho i ja haig de marxar cap a l'institut. Allà ens esperen els profes un fan una ràpida revisió d'equipatges i tots cap al bus, on per fi sembla començar l'esperat viatge a París. Un viatge llarg i incòmode. Dormo, el que puc, escolto música, faig fotos i esmorzo a les quatre de la matinada.. Un cop a Futuroscope caminem com bojos durant tot el dia, finalment, un llit per a mi sola. Poquetes hores per dormir, però, perquè l'endemà ens aixequem ben d'hora per fer el tram de viatge que encara ens queda. Parem a dinar al Chateau Chenonceau, molt bonic per cert, i ja a l'autobús, cap allà a les sis de la tarda descobreixo la capçalera de la Torre Eiffel entre muntanyes i muntanyes d'edificis. Fem un tour per la capital francesa i ens dirigim cap a l'hotel on dormirem la resta de dies. L'endemà al matí, dimarts, fem uns bons croissants amb llet (ens espera un dia dur) i marxem cap a Nôtre Dame. El geperut no hi és, però la catedral és maquíssima. Molta policia per tot arreu, perquè els estudiants estan realment revolucionats (i diuen que nosaltres ens portem malament... Hauríeu de veure això). deixem per moments París i el conductor ens porta cap al Palau de Versailles. Mare meva! Què bé que vivien els reis!! Fem una visita als jardins, marcada pel sol i la calor, i tornem cap a la ciutat per escalar la gran ferralla. Llàstima, fa vent i només podem pujar fins a la segona planta. París ens mostra des d'allà una de les seves millors panoràmiques. Sacsejats pel vent, acabem el segon dia a la ciutat de l'amor. Havent dormit com marmotes, somriures d'orella a orella perquè avui dimecres anem a Disneyland París. Una gran avinguda amb l'espectacular castell a l'horitzó ens deixa a tots bocabadats. Pugem a diverses atraccions i perseguim els nostres herois de la infància per aconseguir alguna foto divertida. Esgotats però contents, deixem els bons records i anem a sopar. Afamats, engolim ràpidament els nostres menús i sense haver paït ni el primer plat ens dirigim cap al Trocadero. Fem fotos de la Torre Eiffel, destacada en la negra nit i, per sorpresa de molts, a les onze en punt s'inicia un inesperat joc de llums que ens fa recordar el nostre estimat arbre de Nadal.

Cares de tristesa al començar el dijous, perquè malauradament ha arribat l'últim dia. Iniciem la jornada amb una visita lliure a les Galeries Lafayette. A les dues en punt, ben dinats, ens plantem a la piràmide principal del Louvre. Moltíssima gent envoltant

l'entrada d'un dels millors museus del món. Un cop dins, ens dirigim cap al famós retrat de Da Vinci, la Gioconda. Visitem, també, altres pintures, escultures egípcies i mòmies, i finalment intentem sortir d'aquell laberint. Després de molts intents fracassats aconseguim veure la llum del carrer. Últims moments per comprar els souvenirs i empenem el viatge amb autobús que ens conduirà a l'aeroport. Facturem les maletes, passem els sensors de metalls, fem un petit mos i per acabar pugem a l'avió. Una hora i quart de

vol i ja som a Girona. Gairebé mitja nit quan agafem l'autobús a l'aeroport de Vilobí. Plou, però és ben bé igual, després d'un bon viatge ja som a casa i ens espera una bona Setmana Santa.

Tot l'autobús, animosament, coreja càntics (no especificaré quins), mentre que algun despistat comença a quedar-se adormit. Un viatge per emmarcar i, sobretot, per recordar.

Berta Peyrecave

**SI T'AGRADA VIATJAR...
...ET POSEM EL MÓN MÉS A PROP!**

- VIATGES LA RAMBLA -
C/ Verdaguer, 6 - S. Feliu de Guixols
Tel. 972 32 30 39
info@viatgeslarambla.com

- LLAGOSTOURS -
C/ Migdia, 36 - Llagostera
Tel. 972 83 11 14
llagostours@viatgeslarambla.com

CAN CASSOLES
LLAGOSTERA - TEL. 972 830 702

ESPORTS

TORNEIG DE BÀSQUET 05/06

EL departament d'EF i la coordinadora d'activitats extraescolars van decidir tirar endavant uns torneigs a les hores de pati, per fomentar la pràctica esportiva i el fet que els alumnes tinguessin alguna distracció durant aquesta mitja hora.

Es va decidir començar per un torneig de bàsquet. Hi ha hagut dues categories, 1r cicle i 2n cicle i Bat.

Hi han participat un total de 12 equips, 7 de 1r cicle i 5 de 2n cicle i Bat. Dos equips de cada categoria eren mixtos, això vol dir que a cada partit hi havia alumnes d'ambdós sexes dins el camp.

Cada equip era format per 8 jugadors dels quals un era capità i un altre feia d'àrbitre.

El torneig ha anat molt bé, ha funcionat autònomament, que era un dels objectius proposats i no hi ha hagut problemes.

Des del "Petit comitè organitzador" voldríem felicitar a tots i totes les participants i en especial als capitans i àrbitres que han ajudat a fer-ho funcionar tot molt bé.

Els resultats són els següents:

1r CICLE

- 1r Classificat: ELS CHILDRENS
- 2n Classificat: STREET BALKRA+2
- 3r Classificat: BOJOS NOIS
- 4t Classificat: LOS PEKES
- 5è Classificat: LAS NENAS
- 6è Classificat: SCRATCH BURN
- 7è Classificat: LES PEQUES

2n CICLE I BATX

- 1r Classificat: SUB-21
- 2n Classificat: HIGH VOLTAGE
- 3r Classificat: JUST FOR FUN
- 4t Classificat: ULLERES DE SOL
- 5è Classificat: PLAY BOYS

LLIGUETA DE BÀSQUET

COMENTARIS

Adrià i Lúdia Serrano - 1r d'ESO

Aquesta lligueta estava pensada per a la gent a la qual agradés el bàsquet, i que volgués provar de jugar-hi.

Aquesta activitat es va fer durant el tercer trimestre a l'hora del pati. Els equips havien de tenir un màxim de 8 persones. Si l'equip era mixt, li donaven 1 punt de més per partit. El partit durava 10 minuts. Les finals es van fer entre el primer i el segon, i entre el tercer i el quart.

IVAN PÉREZ:

- Jo crec que la lligueta de bàsquet l'hauríem d'haver fet en dos dies. Ha estat bé.

BILAL EL OUMARI:

- Crec que hauria estat millor que el partit hagués durat tota l'hora del pati. També calia que es fessin més partits.

DANIEL REYES:

- Em va agradar, però l'únic inconvenient va ser que durava molt poc. Si hagués durat més ens ho hauríem passat més bé. Ens hagués agradat que ens donessin llinamines a tots els que hi vam participar i no vam quedar entre els tres primers.

ARNAU TORRENT:

- Jo no tinc res més a dir, els meus companys han dit tot el que pensava. Bé, sí, una cosa sí que puc afegir, gràcies als que han organitzat aquesta lligueta. Ens ho hem passat molt bé!

TORNEIG ESCOLAR DE FUTBOL

TORNEIG FUTBOL SALA 05-06

Hi han participat un total de 10 equips; 5 a la categoria de 1r cicle i 5 a la de 2n cicle.

Cal felicitar tots els participants pel bon funcionament del torneig.

2n CICLE

- 1r Classificat: UTILLEROS
- 2n Classificat: SENSE NOM

3r Classificat: EPSON MENAJE
 4t Classificat: ELS AMUNIKE
 5è Classificat: ELS PEKE-BOYS

1r CICLE

1r Classificat: BOJOS NOIS
 2n Classificat: PITBULS
 3r Classificat: DREAM TEAM
 4t Classificat: BULLDOGS
 5è Classificat: FUTBOL PLAYERS

TORNEIG DE RUGBY

El passat dissabte 3 de juny, un grup d'alumnes del CV Rugby de 2n d'ESO, 4 alumnes de 1r i un de 3r, van participar en el VII Torneig de Rugby interinstituts que organitza el GEiEG a les instal·lacions de Palau a Girona.

L'objectiu del torneig és el de promocionar el rugbi i donar-lo a conèixer als estudiants dels IES de les comarques de Girona.

L'objectiu de l'equip de l'IES era el de passar-s'ho bé i aprendre un xic més sobre els aspectes del joc i la filosofia de l'esport.

L'equip de Llagostera va disputar 4 partits, en va guanyar 2, en va empatar 1 i va perdre la final contra l'equip del GEiEG.

El primer partit fou contra el Vicens Vives i va ser relativament fàcil. El 2n, amb el Carles Rahola, ja fou més difícil i s'empatà. Vam quedar 1rs de grup i vam passar a la següent fase per disputar els 3 primers llocs. Vam tornar a jugar contra el Carles Rahola i aquest cop els vam guanyar per 7 marques a 4 i vam demostrar un bon nivell de joc. L'últim partit, contra l'equip d'infantils del club organitzador (els guanyadors) fou una mostra de coratge i ganes de lluitar fins al final. S'acabà perdent per 6 marques a 4, però les bones sensacions des de dins i fora del camp ens van fer

marxar amb el cap ben alt. És una activitat que cal repetir el proper any.

Coral, gràcies per la teva informació i coordinació.

**CENTRE VETERINARI
LLAGOSTERA**

HORARI

- Matí: de 11.30 a 13.30 h. (excepte dimecres)
- Tarda: de 17.00 a 20.00 h.
- Dissabtes: de 11.30 a 13.30 h.

(Juliol i Agost, dimecres matí obert)

C/ Fivaller, 2 17240 LLAGOSTERA
 Tel.: 972 83 10 53 (Girona)

GEMMA

PERFUMERIA
ESTÈTICA
COMPLEMENTES

ÀNGEL QUIMERÀ, 28 - TEL./FAX (972) 83 15 82
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

JUQUEM I APRENEM

SUDOKU

¿Cómo se resuelve?

Se trata de completar el tablero de forma que cada fila, cada columna y cada cuadro de 3x3 casillas (delimitado por una línea gruesa) contenga los números del 1 al 9 sin que falte ni se repita ninguno.

El juego se resuelve usando la lógica y el razonamiento: aunque aparezcan números, no es necesario aplicar ningún conocimiento matemático.

Una forma de abordar el juego es centrarse en un número (el 1 en nuestro ejemplo) y destacar todas las

filas, columnas y cuadrados que ya lo contengan (marcados con línea discontinua). Así sabremos en qué casillas se puede colocar dicho número. Si en una fila, columna o cuadrado solo queda una casilla, escribiremos el número directamente; si quedan varias, aconsejamos escribirlo en todas ellas en tamaño más pequeño, para indicar que se trata de una posibilidad. Seguiremos los mismos pasos con el resto de los números. En el caso de que en una casilla coincidan varias posibilidades, será el avance en la resolución del tablero el que nos hará optar por una de ellas.

¿Te animas? ¿Te atreves?

	2		5		8		9	
1			4		7			8
		5	2		3	4		
9	6	4				1	3	2
2	8	7				5	6	9
		8	7		9	3		
7			3		2			1
	5		6		1		4	

electrodomèstics
Codolar

Carrer Camprodon, 11
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. - Fax 972 83 04 77
e-mail: jcodolar@terra.es

SOM ESPECIALISTES EN ELECTRODOMÈSTICS

DISFRED *Fresc*

LLAGOSTERA - Tel. 972 83 18 71 - Pg. Pompeu Fabra, 1
S'AGARÓ - Tel. 972 32 61 97 - Av. Platja d'Aro, 311 - Ed. Creu de S'Agaró
SANT FELIU DE GUÍXOLS - Tel. 972 32 58 62 - Carrer Lleida, 80
CASSÀ DE LA SELVA - Tel. 972 46 37 06 - Pg. Vilaret, 31

PEIXATERIA

ENTRETENIMENTS

ENDEVINALLES I SOLUCIÓ

Què fan al gener 6 gats en una teulada? (imtaj otdznea)

És un ocell que no canta ni vola i és de color groc. (nu lpàatn)

És una cosa que quan es pela es plora. (nau ebca)

No fa soroll però contamina l'ambient. (le tep)

És una capsa quadrada i a dins hi cap de tot. Què és? (nu brelli)

És una bola que conté aigua i terra. (le lpnaeat)

És una cosa que es ven cada dia i no és un llibre. (le iadir)

No sóc mascle ni femella i per treballar m'agafen per les ulleres. (le acbàs)

Cent donzelles en un camp totes vestides de blanc. (esl ebce)

Quin és l'instrument de corda més fàcil de tocar? (al cmapnaa)

Què és allò que té cua i no la remena? (al ucllrea)

És una cosa quadrada i a dins s'hi veuen coses. (nua ltee)

Eloi Pico - 2n A

Solució al Sudoku

4	2	6	5	1	8	7	9	3
1	9	3	4	6	7	2	5	8
8	7	5	2	9	3	4	1	6
9	6	4	8	7	5	1	3	2
5	3	1	9	2	6	8	7	4
2	8	7	1	3	4	5	6	9
6	1	8	7	4	9	3	2	5
7	4	9	3	5	2	6	8	1
3	5	2	6	8	1	9	4	7

✓ Se abre el telón y se ve a un hombre con una aspiradora, se cierra el telón. ¿Cómo se llama la película? MISIÓN IMPOSIBLE.

✓ Se abre el telón y sale una gorda y un flaco. Se cierra el telón. Se vuelve a abrir y sale la gorda. ¿Título de la película? LO QUE EL VIENTO SE LLEVÓ Y LO QUE NO PUDO, LO DEJÓ.

✓ Se abre el telón y sale una gorda llena de armas, se cierra el telón. ¿Qué peli es? SE ARMÓ LA GORDA.

✓ Se abre el telón y se ve una señora haciendo fuerza para cagar ¿Cómo se llama la película? APRETI WOMAN.

✓ Se abre el telón y aparecen tres tazas... una de plástico que vale 2€, otra de porcelana que vale 4€ y otra de hierro que vale 8€... ¿Cómo se llama la película? LA MÁS...CARA DE HIERRO.

Marta i Alba - 1r d'ESO

ACUDITS I ENDEVINALLES

- ✓ Va un jorobado por la calle y de repente un calvo le dice:
-¿Qué llevas en la mochila?
-Y el jorobado le responde.
-¡Tu peine cabrón!.
- ✓ Vostè vol ser més positiu? doncs perdi un electró.
- ✓ ¿De dónde viene la lana virgen? De las ovejas feas
- ✓ Esto son tres amigos que están en un parque y uno dice:
-Mira que casualidad, mi mujer fue al cine a ver los tres cerditos y tuvimos tres hijos.
Y otro dice:
- Pues la mía fue al cine a ver Blancanieves y los siete enanitos y tuvimos siete hijos.
Entonces el tercero se va corriendo, y los otros dos le dicen:
- A donde vas con tanta prisa!
A lo que el otro responde:
- Al cine, que mi mujer se ha ido a ver 101 dálmatas!!!!
- ✓ La maestra les pregunta a sus alumnos que hacen al llegar a casa.
 - **Jaimito:** yo llego y me pongo a comer.
 - **Maestra:** ¿y cómo te llaman? El comilón.
 - **Lusito:** yo llego y me duermo.
 - **Maestra:** ¿cómo te llaman? El dormilón
 - **Fernandito:** yo me pongo a jugar.
 - **Maestra:** ¿cómo te llaman? El jugueterón.
 - **Pepito:** yo llego, me subo a la azotea y les lanzo piedras a la gente que va pasando.
 - **Maestra:** ¿cómo te llaman? Hijo de p... y cab...!
- ✓ Como se dice: en Japonés, café amargo: takara lazukar en japonés, dentista: tekuro tuociko en japonés, piloto: popoko memato.

✓ ¿Cómo se dice suegra en griego?
STORVAS

✓ Como se dice campeón de natación en chino?
yakasi seaoga

Albert Rissech - 1r ESO
Eloi Pico - 2n A ESO

1.- Són dos borratxos que es troben una escopeta... I un li diu a l'altre: "Mira això, sembla una llanterna". I l'altre li diu: "Mira pel forat mentre jo premo el gallet..." Dispara l'escopeta i... PUM!!!! tot rajant de sang, un ull per aquí i l'altre per allà. I l'altre li diu:
- No em miris amb aquesta cara que jo també m'he espantat.

2.- Un home es mor amb la seva dona. L'home va al cel i a l'entrada s'hi troba tres homes. Un home li pregunta si havia traït mai la seva dona; ell li respon que sí, que alguns cops. I l'home li regala un Lamborghini Diabolo. Al segon, li respon que algun cop, i li regala un BMW M3. I, al tercer, li respon que mai l'havia traïda i li regala un patinet. Un dia el senyor del patinet està plorant en un semàfor, i un home li pregunta que què li passa; i ell respon que ha vist la seva dona amb una limusina.

3.- Pam! Pam! Qui hi ha?
- Quina merda d'endivina que ets!

4.- Què li diu un arbre a un altre? Què passa *tronco!*

5.- Què li diu una flor a una altra? No em deixis plantada!

6.- És una persona tan grassa, tan grassa, tan grassa que, quan es pesa, a la balança s'hi lleix "Continuarà..."

7.- Un dia un 600 té avaria i es para un Ferrari. El conductor li diu si vol que l'estiri amb una corda fins a un taller i el xofer del 600 li diu que sí però que si va massa ràpid farà sonar el clàxon; l'altre li diu que d'acord. A mig camí els avança un Porche Carrera GT i el Ferrari el vol avançar; el del 600 comença a tocar el clàxon i el del Ferrari no li fa cas i passen davant de la guàrdia civil. I un guàrdia diu a l'altre: Has vist això? Un Ferrari i un Porche Carrera GT fent-se un pique i a sobre un 600 demanant pas!!!

8.- Eren una vaca i un toro que estaven en dos corrals diferents; el toro sempre volia anar al corral de la vaca i un dia ho aconseguí saltant la tanca. El toro preguntà a la vaca:
- Com et dius?
- Jo, Margarita, i tu?
- Jo Pepito, però em pots dir Pe perquè el pito me l'he deixat a la tanca!!!

9.- Un home es va seure sobre una destrat. T'ha fet gràcia? Doncs ell es va partir el cul!!!

10.- En què s'assembla un arbre a un borratxo? Que l'arbre va del terra a la copa i el borratxo de la copa al terra!!!

11.- Va un cargol i derrapa, saps quina era la gràcia? Que no hi havia corba!!

12.- Dos borratxos són al carrer i un comença a tocar un fanal i diu:
- Que hi ha algú?
Ningú no respon i l'altre li diu:
- Continua tocant que a dalt hi ha llum!!

13.- És un borratxo que arriba en un bar i a dins hi ha una reunió de nans i diu:
- Qui ha desmuntat el futbolí?

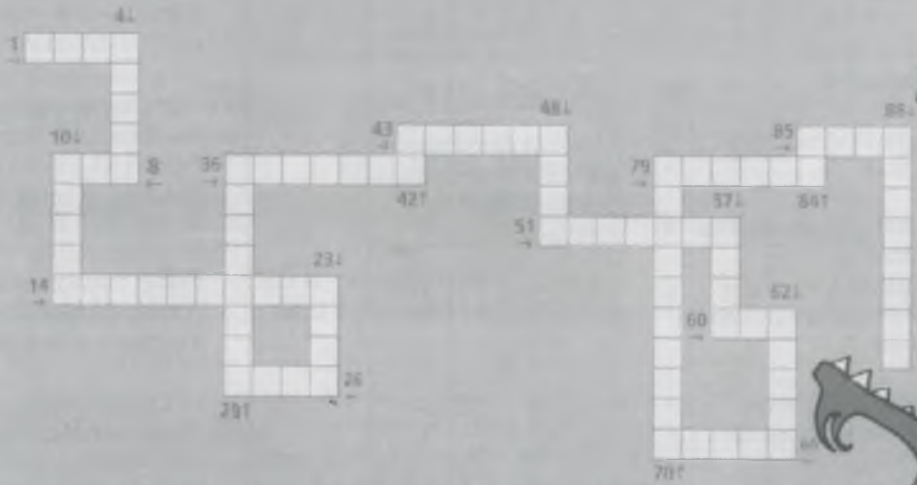
Albert Rissech i Àlex Sánchez
1r d'ESO

JOCOS DE LLENQUA

PASATIEMPOS

9

1 A este dragón le gustan tanto las palabras encadenadas que se las come. Completa las siguientes para que no se quede con hambre.

Definiciones

- 1 Circula por las vías, el más conocido es el de San Fernando, que va un rato a pie y el otro andando.
- 4 Recién adquirida, recién estrenada, recién llegada, recién aparecida.
- 8 Para espantar a los vampiros y hacerte una sopa reconfortante.
- 10 Lugar con agua y vegetación en medio de un desierto.
- 14 Para afilar el lápiz (es una palabra compuesta).
- 23 Es lo mismo que saxofón, pero con tres letras menos.
- 26 Objeto volador no identificado y al parecer extraterrestre
- 29 Exactamente igual.
- 36 Mes del año, en pleno otoño.
- 42 Exclamación que usamos para llamar la atención: ¡... tú!
- 43 Sinónimo un poco culto de robar.
- 48 Si las echas en algún lugar, después no quieres irte de allí (singular).
- 51 El más vago de la colmena
- 57 Donde se ponían una flor los señores elegantes.
- 60 Todos estamos obligados a cumplirla.
- 62 El femenino de caballo.
- 66 Puede ser de fotografías, de sellos, de cromos...
- 70 Lo que se pone una persona en el rostro cuando se maquilla.
- 79 Medio de transporte de la bruja.
- 84 Exclamación para expresar sorpresa o admiración.
- 85 Si lo pierdes, no entenderás nada, y cuando algo pende de él, no está muy seguro.
- 88 Que come de todo, como este dragón.

GRÀCIES

GRÀCIES per la vostra col·laboració! Sense vosaltres, la revista TRACA n. 12 no seria una realitat.

Ens falten fotos, però us direm el nom de la resta dels joves que van dedicar una estona del seu temps lliure per anar a buscar anuncis per finançar la revista.

- ✓ Cristian Coll
- ✓ Dani Artero
- ✓ Alhaji Sillah

- ✓ Eloi Pico
- ✓ Arnau Puig
- ✓ Eduard Montiel

- ✓ Sergi Miquel
- ✓ Gerard Nuell
- ✓ Josep Salvatella

- ✓ Míriam Torrado
- ✓ Nayara Àvila
- ✓ Melody Serrano
- ✓ Sandra Figueroa

- ✓ Eloi Capallera

- Josep Ma. Codina
- Robert Bagudanch
- Jordi Ciurana

- Pepi Peralta
- Gemma González
- Yasmina El Dahouti

- Sara Navarro
- Núria Butiñach

- Tati Saavedra
- Ying Ying

- Dani Cals

- Eduard Fugarolas

- Carina Freixas
- Cristina Mateo
- Núria Serrano

- Albert Rissech
- Albert Saiz
- Alex Sánchez

- Anna Butiñach
- Tània Bayé

- David Malagón
- Gerard Orellana

- Bibiana i Rokso

- Gisela Chicharro

ÚLTIMA HORA

Adrià Navarro i Sílvia Comas, premis Crònica - Joves investigadors 2006

Adrià Navarro, amb el treball Gestió de les zones verdes de Llagostera, i Sílvia Comas, amb 24 anys de democràcia a Llagostera, han obtingut el premi Crònica-Joves investigadors, l'un en l'apartat de ciència-tecnologia i l'altra en humanitats. El jurat, que era format per Jaume Moll, Ferran Pérez, Joan Carles Baone i Vicent Colom, va recomanar la publicació del treball de Sílvia Comas.

El lliurament dels premis va tenir lloc el divendres 16 de juny a la sala de plens de l'Ajuntament, durant la cerimònia de graduació dels alumnes de 2n de batxillerat de l'IES Llagostera. Durant l'acte també es va presentar la publicació del treball guanyador de l'edició de 2005, La Luz de la Selva, obra de Pau Turon que tracta sobre la maçoneria a Llagostera.

TREBALL DE RECERCA

24 anys de democràcia a Llagostera

Sílvia Comas Malagraba

UN SISTEMA DIFERENT

Aquest treball no segueix la típica estructura, es a dir, llargues frases i interlineat entre oracions, sinó que intenta imitar el format de la premsa escrita. Amb el meu tutor vam creure encertada la idea de presentar el treball en forma de diari, ja que com

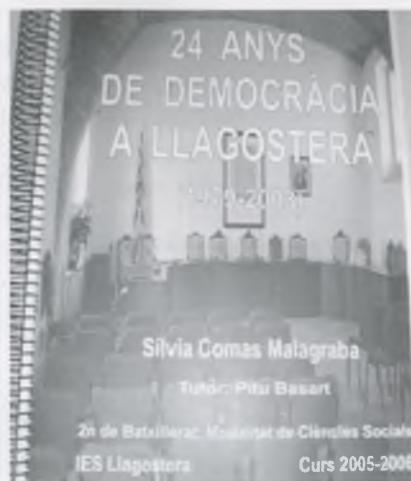

he dit anteriorment, en un futur m'agradaria estudiar periodisme i, també, perquè el recurs més utilitzat per elaborar el treball de camp ha estat la visualització de premsa escrita.

Per tal d'imitar l'estructura d'un diari, he intentat reflectir al treball tots els gèneres periodístics possibles: notícies breus i notícies més llargues, que es troben al llarg del treball, entrevistes a cadascun dels alcaldes, reportatges, com per exemple el pas de la dictadura a la democràcia o la creació de l'Entesa i articles d'opinió, com són les conclusions.

L'ESTRUCTURA DEL TREBALL

Malgrat que el treball és un format una mica peculiar, aquest conté

clarament diferenciades les diferents parts obligatòries en tot treball de recerca.

El marc teòric es caracteritza per tenir una extensió més aviat curta però amb molta informació, entre la qual s'hi troba tot el procés de transició de la dictadura a la democràcia, tant català com llagosterenc.

El treball de camp és la part més extensa del treball hi és on si pot entreveure més el format de diari. Està compost per sis grans seccions corresponents a les sis legislatures diferents que hi ha hagut durant aquests vint-i-quatre anys de democràcia que he analitzat.

Cada legislatura conté el transcurs de la campanya electoral, la formació del consistori, el que ha fet aquest pel poble, el conflicte més important durant la legislatura i l'entrevista amb l'alcalde o alcaldesa de la vila en aquella etapa.

Pel que fa les accions fetes pel consistori es subdivideixen en diferents apartats com es poden trobar en els diaris, com per exemple urbanisme, sanitat, indústria, educació, esports, medi ambient, etc. Finalment, les conclusions extretes d'aquest treball de recerca es basen en l'anàlisi personal sobre la feina feta per cada consistori en els diferents aspectes examinats. És a

dir, segueixen l'evolució que hi ha hagut en les diferents seccions (urbanisme, sanitat...) en el transcurs d'aquest període de vint-i-quatre anys.

SÍLVIA COMAS, PREMIADA PER LA UNIVERSITAT DE GIRONA

El treball 24 anys de democràcia a Llagostera de Sílvia Comas ha estat un del 20 treballs de recerca de batxillerat premiats per la UDG l'any 2006. El premi per a la Sílvia ha estat doble: matrícula gratuïta a la UDG i 400 euros en llibres. L'institut també ha tingut la seva recompensa: 300 euros en llibres. Enhorabona, Sílvia, i gràcies!

EL CAMÍ D'UN EXCEL·LENT TREBALL DE RECERCA

El treball comença per iniciativa de la Sílvia, que s'interessa per la història recent del seu poble i pel periodisme. Aquestes dos aspectes l'ajudaran a concretar el tipus de treball que portarà a terme.

D'una banda, se centrarà en les legislatures municipals de la democràcia del seu poble, Llagostera; i, de l'altra, intentarà buscar aquesta informació en els mitjans de comunicació escrits.

La font documental inicial per portar endavant el treball serà l'Arxiu Municipal de Llagostera, que té un recull exhaustiu de notícies referents al poble. En veure que no en fa prou -no abasta tota l'etapa

que vol estudiar- buscarà més informació a l'arxiu del diari El Punt, que li servirà per completar la infomació que té. Aquest pas la referma en la idea d'usar com a font periodística bàsica només el diari El Punt; a més a més, veu la necessitat de fer recerca d'informació de primera mà en el mateix poble.

El fet que decideixi usar el periòdic com a font bàsica de recerca, la fa seleccionar notícies, fer-ne el seguiment, analitzar-les i finalment sintetitzar-les per aconseguir d'explicar d'una manera senzilla tot allò que li sembla destacable. Tota aquesta feina la porta a convertir el treball en un diari de les accions municipals de cada legislatura durant la democràcia i li fa treballar molta part de la tipologia textual que durant anys ha anat estudiant: usa, sobretot, l'esquema de la notícia per explicar les accions que porten a terme els

diversos consistoris: títol, subtítol, cos... Però no s'atura aquí: s'adona que hi ha la possibilitat de fer cròniques i reportatges per aprofundir en aspectes concrets; o bé entrevistes per reflectir l'opinió dels diferents alcaldes; o textos d'opinió per expressar la seva opinió a les conclusions...

Els passos definitius per convertir el treball en un diari de l'etapa democràtica a Llagostera son dos: el primer, quan aplica les seccions del diari a cada legislatura (cultura, esports, sanitat...); i el segon, quan imita el format periodístic en la presentació definitiva.

Al final, el treball és això: una excel·lent crònica periodística de les legislatures democràtiques de l'Ajuntament de Llagostera.

Pitu Basart

**Fusteria
ROIBA, S.L.**

MOBILIARI DE CUITNA I BANY

C/ Llevant, 1 - Tel. 83 08 20 - Fax: 80 52 69
17240 LLAGOSTERA

Unisex

**Perruqueria
ANTONIA**

Passaig Pompeu Fabra, 46, 1er. - Telèfon 83 10 76 - 17240 LLAGOSTERA

FENT CAMÍ

*FENT CAMÍ PER LA VIDA
EM TOCARÀ MENJAR LA POLS
FICAR-ME AL MIG DEL FANG
COM HO HAN FET MOLTS
COMPARTIR EL POC ALIMENT
QUE PORTO AL MEU SARRÓ
TANT SI M'OMPLE LA JOIA
COM SI EM BUIDA LA TRISTOR.*

*VINDRAN DIES D'ANGOIXA,
VINDRAN DIES D'IL·LUSIÓ
COM LA TERRA ÉS INCERTA
AIXÍ SÓC JO.*

*DUBTARÉ DEL COMPROMÍS
I A VOLTES DIRÉ NO
HO EM MANCARÀ
QUAN CALGUI DECISIÓ
DE LLUNY A L'HORIZZÓ
JA LLIURE DE L'ENGANY
VEURE MILERS COM JO
QUE VAN VENCEN LA POR.*

*ALLEUGERIR EL PAS
DUENT AMB MI EL SARRÓ
I ARRIBARÉ AMB EL CAP
AL PAS DELS MEUS COMPANYS.*

VINDRAN DIES D'ANGOIXA...

DUBTARÉ DEL COMPROMÍS...

DE LLUNY A L'HORIZZÓ...

ALLEUGERIR EL PAS...

ESQUIROLS

Assumpció

TRACA

LA REVISTA DE L'IES LLAGOSTERA

Aquesta publicació ha estat possible gràcies a la vostra participació
i a la de tots els anunciants i col·laboradors.

APA

I.E.S.
LLAGOSTERA

I.E.S.

Llagostera

Centre d'estudis

Llagostera

PRIMÀRIA, E.S.O., BATXILLERAT
ADULTS, ACCÉS A LA UNIVERSITAT

Pl. de Catalunya, 9, 1r
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Telèfon 972 83 16 56

CLASSES D'ESTIU 2006 - Tel. 972 46 18 74

tèxtil Tarragó

C/ Garbí s/n Pol. Ind. Llagostera
17240 Llagostera (Girona) SPAIN
tel. (+34) 972 83 18 03 fax (+34) 972 83 16 09
e-mail: textiltarrago@textiltarrago.com

www.textiltarrago.com

VIATGE A PARÍS DELS ALUMNES DE 4r D'ESO

viatge
de ...

a ...

